

KONTTRA

Ετοιμη προς υπογραφή
η συμφωνία

**Ξεκινά η τρίτη
μνημονιακή
περίοδος**

Μοναδικό μέλημα της
ομάδας Τσίπρα να ελέγξει
το εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ
και να αποσοβήσει λαϊκές
αντιδράσεις

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Αν θέλουμε Κοινωνική
Ασφάλιση, πρέπει

**Να σκοτώσουμε
τον Προκρούστη**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8 και 16

**ΦΠΑ: Ο πιο
αντιλαϊκός
φόρος**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Εμμεση
αναγνώριση της
Μπολόνια**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Ο χορός των
(ΝΑΤΟικών)
τεράτων**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Προς κ.κ. Λαφαζάνη,
Τσιρώνη, Αποστόλου

**Βάλτε αμέσως
τέλος στο
σκάνδαλο
Μελισσανίδη**

ΣΕΛΙΔΑ 12

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 823 - 23 Μάη 2015

www.eksegersi.gr

Οι μεσσίες τελείωσαν ΜΟΝΟΙ ΜΑΣ ΘΑ ΣΩΘΟΥΜΕ

Scripta... Verba...

Δε μιλάω για κούρεμα. Το κούρεμα είναι κακή λέξη, το έχουμε ξεχάσει. Ετσι κι αλλιώς ακόμα και το 2012 δεν τ'ονομάσαμε «κούρεμα», τ'ονομάσαμε "private sector involvement".

Ιωάννης Βαρουφάκης

Το PSI του 2012 το έκαναν οι καταραμένοι Σαμαροβενιζέλοι. Το 2015 (και όχι το 2012) ο ΣΥΡΙΖΑ εξακολουθούσε να μιλά για κούρεμα του μεγάλου μέρους του χρέους. Μετά ανακάλυψε πως πρόκειται για... κακή λέξη.

Όσον αφορά την «απελευθέρωση των αγορών», βεβαίως η Ελλάδα και η πολιτική της κυβέρνησής μας είναι υπέρ ενός υγιούς ανταγωνισμού.

Παναγιώτης Λαφαζάνης

Από τα μπατζάκια του τρέχει ο σοσιαλισμός!

Ξέρω ότι είναι σύνηθες όσοι αναλαμβάνουν σ' αυτόν τον τόπο να λένε ότι παραλάβαμε καμένη γη. Μόνο που στη περίπτωση μας αυτό δεν είναι πλεονασμός αλλά μετριοπάθεια. Δεν παραλάβαμε απλά και μόνον καμένη γη.

Αλέξης Τσίπρας

Οποία πρωτοτυπία! Όπως όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, «ανακάλυψαν» την «καμένη γη» αφού πρώτα κέρδισαν τις εκλογές χωρίς να πουν λέξη γι' αυτό.

Μια συμφωνία που θα κρατάει την Ελλάδα στην Ευρώπη εμείς θα την ψηφίσουμε.

Σταύρος Θεοδωράκης

Κι άμα την καταψηφίσει ο Καμμένος, θα είμαστε διπλά ευτυχείς, γιατί θα «μυρίσει» κυβέρνηση και για εμάς.

Ο πρωθυπουργός Τσίπρας πρότεινε ένα δημοψήφισμα για τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, ίσως αυτό επιταχύνει τις αποφάσεις.

Ζίγκμαρ Γκάμπριελ

Μια ο Σόιμπλε, μια ο Γκάμπριελ, του το «έκαψαν» του Τσίπρα το δημοψήφισμα οι Γερμανοί, που υποτίθεται ότι θα τους φόβιζε.

Δεν βλέπουμε όλο αυτό το πλήθος που στριμώνεται από τις έξι το πρωί να προσκυνήσει; Αυτό είναι λαϊκή εντολή. Πώς να την παρακούσω; Είμαι δεσμευμένος. Και δεν θα πάω για δημοψήφισμα, δεν το έχω ανάγκη, γιατί γίνεται δημοψήφισμα κάθε μέρα μπροστά στα άγια λείψανα.

Αθηνών Ιερώνυμος

Τον δεσπότη κι αν τον πλένεις, το σαπούνι σου χαλάς.

Η Αγία Βαρβάρα ήρθε, οι παντόφλες του Αγίου Παϊσίου ήρθαν, μ' εκείνη την «Αγία-Σοφία» τι γίνεται;

Ν. Τζιανίδης (Τα Νέα)

Σπάνε και πλάκα με τον Γατούλη οι αθλητικογράφοι. Μόνο οι ούγκανοι δεν έχουν ακόμα καταλάβει ότι τους δουλεύει.

ΡΙΠΕΣ

♦ **Ανακοινωθέν** ενός οργάνου χωρίς θεσμική υπόσταση χαρακτήρισε τη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη η Κωνσταντοπούλου ♦ Για **απόφαση** της 20ής Φλεβάρη, που αποτελεί επιτυχία της κυβέρνησης, μίλησε στο συνέδριο του Economist ο Τσίπρας ♦ Ποιον από τους δύο κορυφαίους πολιτειακούς παράγοντες να πιστέψει ο δυστυχής συριζαίος; ♦ Αντιλαμβανόμενος την αγωνία του, ο Γαβρίλος προχώρησε σε ένα θεαματικότατο άδειασμα της Ζωίτσας ♦ Όπως είπε, πρόκειται για ένα κοινό ανακοινωθέν που υπέγραψαν όλοι οι υπουργοί Οικονομικών και **δεσμεύει** και την Ελλάδα και τις άλλες χώρες ♦ Είχαμε την ελπίδα -καλύτερα την ψευδαισθήση- ότι η δημοκρατία είναι ισχυρή στην Ευρώπη, είπε (σε δυο τηλεοπτικές εμφανίσεις του) ο Φίλης ♦ Απαντώντας σε ερώτημα για τη βεβαιότητα σε σχέση με τη διαπραγμά-

τευση, που εξέφραζε ο ΣΥΡΙΖΑ προεκλογικά ♦ Όταν η ώρα της μεγάλης κωλοτούμπας πλησιάζει, ακόμη και ένας γίγαντας της αριστερής σκέψης, όπως ο Φίλης, κάνει την... αυτοκριτική του ♦ Για λογαριασμό ολόκληρου του κόμματος ♦ Ημασταν ρομαντικοί, ρε παιδιά, δεν είχαμε καταλάβει με τι καθάρματα έχουμε να κάνουμε, σχωράτε μας ♦ Κοπρόσκυλα του ομορτισμού και της πολιτικής αγυρτείας ♦ Κορυφαίος των κορυφαίων, βέβαια, ο Μπαλάφας ♦ Που άφησε άγαλμα το δημοσιογράφο που του θύμισε το «με ένα νόμο, σε ένα άρθρο», με το οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ θα σάρωνε μνημόνια και εφαρμοστικούς νόμους ♦ Το θέμα δεν είναι τόσο το τι είπε (Μπαλάφας είν' αυτός), αλλά τι σημαίνει αυτή η πολιτική συμπεριφορά ♦ Ο Μάρδας το δικό του βιολί: «δεν έπρεπε να πάμε σε εκλογές τον Ιανουάριο» ♦ Αφού εσύ

δεν ήσουν ΣΥΡΙΖΑ τότε, ρε μεγάλε ♦ Εχει καταλάβει κι αυτός ότι τον έχουν για «τζάσιμο» μαζί με τον προστάτη του Μπαρουφάκη και φτιάχνει κλίμα «ηρωικής εξόδου» ♦ Στο μεταξύ, μετά τον Καμμένο, θυμήθηκε το Κούγκι και ο Μπαρουφάκης ♦ Και μετά βγήκε στον Χατζηνικολάου και τα μάζεψε ♦ «Η ρήξη ποτέ δεν ήταν στην ατζέντα μας. Δεν σκεφτόμαστε τη ρήξη» ♦ Ο ίδιος, βέβαια, έλεγε στη Βουλή πως δεν μπορείς να κάνεις διαπραγμάτευση, αν δε σκέφτεσαι τη ρήξη ♦ Όσο πιο συχνά βγαίνει στην τηλεόραση τόσο πιο γρήγορα θα φύγουν οι τσίμπλες από πολλά μάτια ♦ Γιατί το μεγάλο πρόβλημα είναι οι τσίμπλες, που δημιουργούν οφθαλμαπάτες ♦ Σε βαθμό που ο φελλός να περνιέται για θωρηκτό ♦ Να σου τη λέει ο Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης (και να 'χει και δίκιο) δεν είναι ό,τι καλύτερο ♦ Ετσι δεν είναι, Θεοδωρή (Δρίτσα); ♦ Εί-

ναι γλυκιά η κουφάλα η αστική εξουσία ♦ Ωραία, το εμπεδώσαμε: ο αντιπρόεδρος Δραγασάκης δεν χρησιμοποιεί τη θωρακισμένη BMW του Βενιζέλου ♦ Χρησιμοποιεί άλλη BMW ♦ Δε θα είχαμε κανένα πρόβλημα, αν δεν υπήρχαν εκείνες οι πρωθυπουργικές εξαγγελίες, άμα τη αναλήψει των καθηκόντων της νέας συγκυβέρνησης, για αποφυγή της σπατάλης, πωλήσεις κρατικών αυτοκινήτων κτλ. ♦ Ο Πανούσης ονειρεύεται να φτιάξει μπατσοραδιόφωνο με ονομασία «Ο Μπλε Φίλος» ♦ Συμφωνούμε, υπό έναν όρο ♦ Να μεταδίδονται απευθείας οι «παρεμβάσεις» των ΜΑΤ ♦ Ιδιαίτερα όταν τα κομπλεξικά γουρουνοειδή συνοδεύουν διαδηλώσεις νεανικής κυρίως σύνθεσης με πολλές κοπέλες ♦ Τι άλλο θ' ακούσουμε; ♦ Και ο Δαλάι Λάμα δηλώνει... μαρξιστής (αλλά όχι λενινιστής) ♦ Είναι βέβαιο ότι ζούμε την εποχή των τεράτων ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Μπορεί η επίσημη κυβερνητική θέση να είναι πλέον «όχι κούρεμα του χρέους» (η λέξη κούρεμα απαγορεύεται είπε πρόσφατα ο Μπαρουφάκης), όμως οι μεγαλοαπατεώνες δε χάνουν την ευκαιρία να λένε τα ίδια παραμύθια. Ο Στρατούλης, ας πούμε, κανόνισε συνάντηση και φωτογράφιση με τον Ερίκ Τουσέν, για να μην αφήσει να εισπράττει όλη τη δόξα η Κωνσταντοπούλου. Και δεν παρέλειψε να δηλώσει, ότι «είναι αδήριτη ανάγκη ο λαός και η χώρα μας να ανακουφιστεί από το μεγάλο βάρος του δημόσιου χρέους, το οποίο εκτοξεύθηκε με τις πολιτικές το μνημονίων, μεγαλώνοντας το χάσμα μεταξύ πλούσιων και φτωχών».

Κ Αντε ξανά μανά δελτίο Τύπου και ορθή επανάληψη του δελτίου Τύπου (χωρίς καμιά ουσιώδη αλλαγή) για να μας πει ο Μπαρουφάκης πως «το υπουργείο Οικονομικών επισημαίνει ότι τα δημο-

σιεύματα για το περιεχόμενο της συνομιλίας μεταξύ του υπουργού Γιάννη Βαρουφάκη και του γερμανού υπουργού Οικονομικών Βόλφγκανγκ Σόιμπλε στη συνάντησή τους την περασμένη Δευτέρα στις Βρυξέλλες, πριν την συνεδρίαση του Eurogroup, είναι ψευδή. Οι δυο υπουργοί είχαν μια εποικοδομητική συνάντηση και συμφώνησαν να μην δημοσιοποιήσουν το περιεχόμενο της συνομιλίας τους». Και νέο δελτίο Τύπου την επόμενη μέρα για να διαψεύσει «τα νέα δημοσιεύματα στον κυριακάτικο Τύπο» και μετά δήλωση του υπουργού που διαψεύδει «δημοσιεύματα» για το ίδιο θέμα! Και γιατί να πιστέψει κανείς μια τέτοια... κομπλεξικά διάψευση, όταν δε συνοδεύεται από καμιά απόδειξη; Δεν αρκούν οι ειρωνικές δηλώσεις του Σόιμπλε τις επόμενες μέρες;

Κ Τώρα που μας το εξήγησε η Κωνσταντοπούλου, το

καταλάβαμε. Το «με ένα νόμο και σε ένα άρθρο» ήταν απλώς ένα σχήμα λόγου, για να καταδείξει την αντιδραστικότητα της πολιτικής της προηγούμενης συγκυβέρνησης, που είχε φέρει ένα πολυνομοσχέδιο 800 σελίδων με άπειρες μνημονιακές ρυθμίσεις. Οι έρμοι οι ψηφοφόροι δεν το κατάλαβαν ως σχήμα λόγου και είχαν την αφέλεια να περιμένουν την κατάργηση (έστω του συγκεκριμένου πολυνομοσχεδίου) «μέ ένα νόμο και σε ένα άρθρο»! Αλήθεια, γιατί δεν το κάνουν; (το ερώτημα είναι πραγματικά σχήμα λόγου).

Κ Καναδυό κουβεντούλες ακούστηκαν από συριζαίους (και όχι μόνο) ενάντια στο χριστεμπόριο με τα λείψανα και ο χαμηλών τόνων Ιερώνυμος «έβγαλε νύχια», αποδεικνύοντας πως οι δεσποτάδες αγριεύουν όταν κάποιος πάει να τους πειράξει το μαγαζί. Όσοι σκέπτονται το διαχωρισμό της Εκκλησίας από το

κράτος θα το μετανιώσουν, είπε με νόημα ο Ιερώνυμος, προκαλώντας ευθέως τους συριζαίους. Με την ευκαιρία να ρωτήσουμε: θα μάθουμε ποτέ τι μάζεψε το παγκάρι στην αγια-Βαρβάρα και αν πληρώθηκε ο αναλογών φόρος; Εστειλε το κράτος κανένα κλιμάκιο εφοριακών να ελέγχει τις εισπράξεις;

Κ Με το που κυκλοφόρησαν τα σχετικά με τον καυγά Δραγασάκη-Κωνσταντοπούλου, επειδή η τελευταία δε θέλει να μεταφέρει στην ΤτΕ τα διαθέσιμα της Βουλής, πετάχτηκε ο α' αντιπρόεδρος

Μητρόπουλος για να δηλώσει ότι η Βουλή θα πρέπει να βοηθήσει την κυβέρνηση και να συστήσει «να μη γίνονται κινήσεις ανέξοδου εντυπωσιασμού»! Δεν υπάρχουν λόγια για να περιγράψουν την αγάπη που τρέφει για την πρόεδρό του.

Κ Ο μουσολινισμός καλά κρατεί. Μετά την αισχρή εκμετάλλευση των καθαριστριών, ήρθε η ώρα να οργανωθεί κυβερνητική φιέστα στο προαύλιο της ΕΡΤ, με παρόντα τον ίδιο τον Τσίπρα. Μόλις θα έχει υπογραφεί και η νέα μνημονιακή συμφωνία...

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η ανακοίνωση της 20ής Φεβρουαρίου είναι ένα ανακοινωθέν του Eurogroup, που δεν έχει και καμιά θεσμική υπόσταση. Περιέχει τον οδικό χάρτη της διαπραγμάτευσης και τίποτα παραπάνω. Εχουμε ήδη διανύσει έναν δρόμο, άρα είναι άστοχο να μιλάμε για την 20ή Φεβρουαρίου, όταν έχουμε φτάσει στη 17η Μαΐου.

Ζωή Κωνσταντοπούλου

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

23/5: Ημέρα χελώνας, Τζαμάικα: Ημέρα εργασίας 23/5/1928: 22 νεκροί και 41 τραυματίες από βόμβα αργεντινών αντιφασιστών στην ιταλική πρεσβεία του Μπουένος Αιρες 24/5: Ημέρα γυναικών για αφοπλισμό, ημέρα πάρκων, Βουλγαρία: Ημέρα παιδείας, πολιτισμού 24/5/1919: Πρώτο συνέδριο Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος Ελλάδας (Αθήνα) 24/5/1972: Δύο παγιδευμένα αυτοκίνητα ανατινάζονται στο αρχηγείο στρατού των ΗΠΑ (Χαϊδελβέργη), τρεις νεκροί, πέντε τραυματίες (RAF) 24/5/1972: Συλλαμβάνονται πέντε εργάτες στη Νέα Ιωνία για «αναγραφά κομμουνιστικών συνθημάτων» στο εργοστάσιο που δούλευαν 24/5/1973: Παραπέμπονται έξι φοιτητές ΑΑΣΠΕ με τον Ν. 509, προφυλακίζονται δύο 25/5: Ημέρα αλληλεγγύης λαών, ημέ-

ρα Αφρικής, ημέρα για εξαφανισμένα παιδιά, ημέρα πετσέτας (ωτοστόπ), Αργεντινή: Ημέρα επανάστασης (1810) 25/5/1976: Συγκρούσεις αστυνομίας και διαδηλωτών στην Αθήνα, αύρα ανεβαίνει στο πεζοδρόμιο (Αιόλου) και σκοτώνει τη μικροπωλήτρια Αναστασία Τσιβίκα 25/5/1989: Βόμβες στο υπουργείο Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Αθήνα) και σε κεντρικά γραφεία ΙΚΑ Θεσσαλονίκης (ΕΛΑ) 26/5/1975: Για πρώτη φορά σκυλιά στην ελληνική αστυνομία για αντίχνευση ναρκωτικών ουσιών 26/5/1976: Επεισόδια διαδηλωτών και αστυνομίας στη Ρόδο 27/5: Νιγηρία: Ημέρα παιδιών, Νικαράγουα: Ημέρα στρατού 27/5/1973: Κίνημα ναυτικού («Βέλος») κατά της δικτατορίας 27/5/2005: Βόμβα

(ΛΕΔ) στα γραφεία κατασκευαστικής εταιρίας «ΑΒΑΞ» 28/5/1941: Ιδρυση «Εργατικής Αλληλεγγύης» από κομμουνιστές που επέστρεψαν από Φολέγκανδρο 28/5/1974: Βόμβα φασιστών σκοτώνει έξι και τραυματίζει 94 σε αντιφασιστική πορεία στη Μπρέσια (Ιταλία) 28/5/1979: Ενταξη Ελλάδας στην ΕΟΚ 28/5/1988: Εκτέλεση αμερικανού πλοίαρχου Γουίλιαμ Νορντίν (17Ν) 28/5/1988: Πυροβολισμός στα γραφεία της Εισαγγελίας Πρωτοδικών στην πρώην Σχολή Ευελπίδων (Κόκκινη Γραμμή) 28/5/1997: Εκτέλεση εφοπλιστή Κωστή Περατικού (17Ν) 29/5: Ημέρα κυανόκρανων 29/5/1979: Βίαιες συγκρούσεις μελών αντίπαλων συνδικαλιστικών οργανώσεων στην Τουρκία, 23 τραυματίες, είκοσι συλλήψεις 29/5/2004: Βόμβα στο Δικαστικό Μέγαρο Λάρισας.

Στα γόνата...

Στις 8 Μάη, ο πρωθυπουργός έστειλε επιστολή στην Λαγκάρντ, με την οποία την ενημέρωνε πως δεν έχει λεφτά για να πληρώσει τη δόση του ΔΝΤ στις 12 Μάη. Η επιστολή κρατήθηκε κρυφή, όμως η είδηση διέρρευσε και η κυβέρνηση αναγκάστηκε να το παραδεχτεί. Πληροφορίες που δε διαψεύστηκαν λένε πως ο Τσίπρας έστειλε πανομοιότυπες επιστολές στους Γιούνκερ και Ντράγκι, αλλά και στους Μέρκελ και Ολάντ.

Στις 11 Μάη, ελάχιστες ώρες πριν ξεκινήσει η συνεδρίαση του Eurogroup, η κυβέρνηση εξέδωσε ανακοίνωση για να ενημερώσει ότι πλήρωσε τη δόση στο ΔΝΤ, ένα 24ωρο πριν την ημερομηνία καταβολής της. Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο πως το πιθανότερο είναι πως αυτή η πληρωμή πριν την ώρα της επιβλήθηκε στην κυβέρνηση, προκειμένου το Eurogroup να εκδώσει τη γνωστή ανακοίνωση περί προόδου στο μέτωπο των διαπραγματεύσεων. Μετά την αποκάλυψη ότι υπήρχε επιστολή Τσίπρα στις 8 Μάη, αυτό πλέον δεν είναι πιθανό, αλλά βέβαιο. Υποχρέωσαν την κυβέρνηση να προπληρώσει τη δόση στο ΔΝΤ, λέγοντάς της ότι δεν της έχουν καμιά εμπιστοσύνη ότι θα το κάνει την επομένη.

Πρόκειται για εξευτελισμό

του Τσίπρα προσωπικά, αφού η επιστολή έφερε τη δική του υπογραφή και η αμφισβήτηση της ειλικρίνειας ήταν ευθέως προς το πρόσωπό του και όχι προς κάποιον υπουργό ή υπηρεσιακό παράγοντα.

Τι επεδίωξε, άραγε, μ' αυτή την επιστολή ο Τσίπρας; Να εκβιάσει τους ιμπεριαλιστές δανειστές, όπως λέει η ερμηνεία που διοχετεύεται από το επιτελείο προπαγάνδας του Μαξίμου και αναπαράγεται από διάφορα πιστά παπαγαλάκια; Προτιμούν να κατηγορηθούν για ερασιτεχνισμό, ώστε να σταματήσει κάθε παραπερά σκέψη. Όμως, τόσοσ ερασιτεχνισμός δεν υπάρχει ούτε στην παιδική χαρά του Μαξίμου. Δεν ήταν δυνατόν να θεωρούν πως θα μπορούσε να πιάσει μια τέτοια μπλόφα. Ειδικά μετά από τόσο καιρό διαπραγματεύσεων, στη διάρκεια των οποίων εξαναγκάστηκαν να κάνουν τόσες κωλοτούμπες.

Είναι παραπάνω από βέβαιο ότι με την επιστολή αυτή ο Τσίπρας έπεσε στα γόνата μπροστά στους ιμπεριαλιστές ηγέτες, περιγράφοντάς τους με μελανά χρώματα την κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει ο ελληνικός καπιταλισμός και εκλιπαρώντας τους να τον βοηθήσουν να διαχειριστεί την κατάσταση, χαλαρώνοντας κάπως τη θηλιά της ρευστότητας, μέχρι να καταστεί δυνατή

η υπογραφή συμφωνίας, την οποία εγγυάται ο ίδιος προσωπικά. Γι' αυτό και το Μαξίμου δεν έδωσε στη δημοσιότητα την επιστολή ούτε μετά τη διαρροή της είδησης.

Δεν ξέρουμε αν υπήρξαν γραπτές απαντήσεις στην επιστολή ή αν αυτές μεταφέρθηκαν στον Τσίπρα προφορικά, το περιεχόμενό τους όμως στη διαπροφορηθήκαμε εκ του αποτελέσματος. Τρεις μέρες μετά την επιστολή η συγκυβέρνηση υποχρεώθηκε να πληρώσει προκαταβολικά τη δόση του ΔΝΤ, για να εισπράξει ως αντίτιμο μια χωρίς πρακτικό αντίκρισμα ανακοίνωση του Eurogroup, η οποία απλά διαπίστωνε ότι υπάρχει πρόοδος στη διαπραγμάτευση, έριχνε την ευθύνη για την καθυστέρηση στην ελληνική κυβέρνηση, από την οποία ζητούσε επίσης να επιταχύνει τη δουλειά με την τρέχουσα αξιολόγηση. Πρακτικά, αυτή η ανακοίνωση δεν έφερε κανένα όφελος. Δεν ήταν τέτοια που να μπορεί να θεωρηθεί από την ΕΚΤ ως σήμα για να επιτρέψει, τουλάχιστον, την επέκταση της έκδοσης εντόκων γραμματίων.

Μπορούμε, λοιπόν, με απόλυτη βεβαιότητα να θεωρήσουμε την επιστολή Τσίπρα σε Λαγκάρντ, Ντράγκι, Γιούνκερ, Μέρκελ και Ολάντ ως την επίσημη αναγγελία της άνευ

όρων παράδοσης του ίδιου και της κυβέρνησής του. Κάποιοι που θεωρεί ότι έχει περιθώρια διαπραγμάτευσης δεν ανοίγει τα χαρτιά του στον αντίπαλο. Δεν του λέει ότι τα ταμεία του έχουν στερέψει και δεν έχει άλλα περιθώρια χρόνου. Όταν το κάνει αυτό, χωρίς στην επιστολή του να δίνει χαρακτηριστική απειλή για στάση πληρωμών, σημαίνει ότι παραδίνεται και ζητά μια έντιμη διαδικασία παράδοσης.

Οι ιμπεριαλιστές, ανάληγτοι, αδιάστακτοι, με τη λογική του γκάνγκστερ, δεν έδωσαν στον Τσίπρα ούτε την έντιμη παράδοση. Τον υποχρέωσαν να προπληρώσει το ΔΝΤ, για να βουλώσει όλα τα στόματα των συριζαίων που μιλούσαν για μη πληρωμή της δόσης στο ΔΝΤ, δίνοντάς του ως αντάλλαγμα μια εξευτελιστική ανακοίνωση του Eurogroup και μια γκανγκστερική απόφαση του ΔΣ της ΕΚΤ. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι αμέσως μετά το Eurogroup της 11ης Μάη οι συζητήσεις πάνω στις λεπτομέρειες της συμφωνίας εντάθηκαν, ενώ τα κυβερνητικά και κομματικά στελέχη ξαμολύθηκαν σε τηλεοράσεις, ραδιόφωνα και συσκέψεις για να πείσουν τον κόσμο που ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ και κυρίως τα στελέχη και τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ πως η κυβέρνηση πέτυχε ό,τι καλύτερο μπορούσε.

Σκοινοβασία πάνω από το Νιαγάρα

Να ψηφίσει η ΝΔ τη συμφωνία, όταν τη φέρει στη Βουλή η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, ή να την καταψηφίσει καταγγέλλοντας το περιεχόμενό της; Το ερώτημα θα μπορούσε να απαντηθεί με έναν ήρεμο εσωκομματικό διάλογο, όμως χρησιμοποιείται ως ένας ακόμη μοχλός εσωκομματικών ανατροπών.

Το μητσοτακαϊκό ανέβηκε ήδη στα κεραμίδια. «Η ΝΔ είναι βέβαιο ότι θα έχει μια στάση υπεύθυνη, βάζοντας πάνω από όλα το συμφέρον της χώρας. Είναι καλύτερα μια συμφωνία με τους εταίρους από τη μη συμφωνία, που θα ισοδυναμεί με χρεοκοπία» δήλωσε η Ντόρα στον «Τύπο της Κυριακής». Κι ο Κυριάκος βρήκε την ευκαιρία να καρφώσει τον Σαμαρά για την αρνητική στάση της ΝΔ όταν ψηφίζονταν το πρώτο Μνημόνιο. «Δεν μπορώ να φανταστώ ότι θα διαπράξουμε το ίδιο λάθος που κάναμε και το 2010. Εγώ ήμουν αντίθετος, θυμίζω, τότε. Υπάκουσα στην κομματική πειθαρχία για την καταψήφιση του πρώτου μνημονίου. Στο τέλος κινδυνεύουμε να ζαλιστούμε εμείς από τις πιρουέτες μας. Η ΝΔ θα πρέπει να είναι υπεύθυνη ευρωπαϊκή δύναμη, η οποία θα βάλει πλάτη στην εθνική προσπάθεια. Οποιαδήποτε άλλη προσέγγιση εμένα προσωπικά θα με βρει κάθεται αντίθετος», διεμήνυσε από τη συχνότητα του «Real FM». Στην ίδια γραμμή κινούνται και άλλα στελέχη της εσωκομματικής αντιπολίτευσης, όπως ο Δένδιας και ο Χατζηδάκης.

Ο Σαμαράς θυμίζει σκοινοβάτη που προχωρά πάνω από το Νιαγάρα χωρίς προστατευτικό δίχτυ. Δέχεται πιέσεις όχι μόνο από αυτούς που τον πιέζουν να εγκαταλείψει την προεδρία της ΝΔ, αλλά και από την οργανωμένη αστική τάξη, που αδιαφορεί για τους συσχετισμούς ανάμεσα στ' αστικά κόμματα και σ' αυτή τη φάση θέλει τη στήριξη της ομάδας Τσίπρα και την αποφυγή πολιτικών περιπετειών. Ένας αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, όμως, που πιέζεται μάλιστα να εγκαταλείψει τη θέση του και να βγει στην πολιτική σύνταξη, πρέπει να κοιτάξει και το προσωπικό του μέλλον. Δεν μπορεί να συρθεί πίσω από την κυβέρνηση, χωρίς να προσπαθήσει ν' αποκομίσει πολιτική υπεραξία από την κωλοτούμπα αυτής της κυβέρνησης.

Γι' αυτό και ο Σαμαράς φλερτάρει ακόμη και με την ιδέα της καταψήφισης της συμφωνίας, αν εκτιμήσει ότι ο Τσίπρας θ' αντιμετωπίσει προβλήματα, έστω και μετά από μερικούς μήνες, τα οποία θα μπορούσαν να μεταφραστούν σε πολιτικά κέρδη για τη ΝΔ. Έτσι, παρά την πίεση, ο Σαμαράς αφήνει όλα τα ενδεχόμενα ανοιχτά και προσπαθεί να δικαιολογήσει τη στάση του: «Κάποιοι μας συμβουλεύουν να δεσμευτούμε ότι θα ψηφίσουμε αυτά που ούτε ακόμα είδαμε, ούτε και γνωρίζουμε. Και που κανείς δεν ξέρει αν καν θα υπάρξουν. Και τους ρωτάω: Αν δεν τα ψηφίσουν οι ίδιοι οι κυβερνητικοί βουλευτές, ποιος θα τα εφαρμόσει στη συνέχεια; Πώς θα εφαρμοστούν; Πώς θα συνεχίσει να παίρνει η Ελλάδα χρηματοδότηση για μια συμφωνία που κυβερνητικοί βουλευτές δεν θα στηρίζουν; Αυτό δεν θα ήταν ο ορισμός της ακυβερνησίας;».

Αυτή η τοποθέτηση είναι η εισαγωγή για την πρόταση «κυβέρνηση εθνικής ενότητας», με την οποία ο Σαμαράς προσπαθεί να αντιστρέψει τα διλήμματα που του τίθενται και να τα μετατρέψει σε πίεση πάνω στον ΣΥΡΙΖΑ. Στη γενική συνέλευση του ΣΕΒ εξέφρασε για πρώτη φορά με πληρότητα την τακτική του: «Είμαστε έτοιμοι να συνεργαστούμε με **όλες** τις δυνάμεις που θέλουν, την ύστατη στιγμή, να εμποδίσουν αυτό που φαίνεται να έρχεται ως καταστροφή. Κάνω έκκληση για τη μεγάλη συνεννόηση που είναι ακόμα εφικτή. Αλλά ζητώ τη μεγάλη συνεννόηση για να αλλάξει η χώρα πολιτική. Όχι για να στηρίζουμε την τωρινή πολιτική που μας έχει φέρει σε αυτό το αδιέξοδο».

Αυτή η πρόταση Σαμαρά θα είχε νόημα μόνο αν η κυβέρνηση έχανε τη δεδηλωμένη στην ψηφοφορία για τη συμφωνία που θα φέρει ο ΣΥΡΙΖΑ. Αν, δηλαδή, το κυβερνητικό στρατόπεδο δε συγκέντρωνε τις 151 ψήφους. Σε αντίθετη περίπτωση, αν δηλαδή οι Τσιπροκαμμένοι δεν έχουν σοβαρό πρόβλημα στη Βουλή, ο Σαμαράς θα δει την επόμενη φορά που ενδεχομένως να έχει σοβαρά προβλήματα η κυβερνητική πλειοψηφία. Έχει αυτή την πολυτέλεια ή ο λάκκος που (υποτίθεται ότι) σκάβει για τη συγκυβέρνηση θα γίνει δικός του λάκκος; Αν κρατήσει στάση καταψήφισης της συμφωνίας, κινδυνεύει να δει δικούς του βουλευτές να την υπερψηφίζουν και μ' αυτή την κίνηση να δίνουν το έναυσμα για ένα νέο γύρο εσωκομματικών επιθέσεων κατά του ίδιου, με την κατηγορία ότι οδηγεί την παράταξη στην απομόνωση, εξακολουθώντας να επενδύει στο σενάριο της «αριστερής παρένθεσης», το οποίο ενδιαφέρει μόνο τον ίδιο και όχι το κόμμα ή τη χώρα.

Οα πρέπει, λοιπόν, ο Σαμαράς να σταθμίσει όλους τους παράγοντες κι αυτό να το κάνει μέχρι και τη μέρα της ψηφοφορίας (με την ελπίδα ότι θα έχει ξεκαθαρίσει το τοπίο στην κυβερνητική πλειοψηφία), ώστε να επεξεργαστεί μια γραμμή για τη ΝΔ, που θα του δίνει τη δυνατότητα και το αντιπολιτευτικό της προφίλ να ενισχύει και να μην προσφέρει όπλα στους εσωκομματικούς του αντιπάλους.

Ο χορός των (ΝΑΤΟικών) τεράτων

Το θέαμα ήταν αισθητικά αποκρουστικό και πολιτικά ανατριχιαστικό. Ο γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ Γενς Στόλτενμπεργκ, η επικεφαλής της διπλωματίας της ΕΕ Φεντερίκα Μογκερίνι και οι υπουργοί Εξωτερικών της Τουρκίας και της Ελλάδας Μ. Τσαβούσογλου και Ν. Κοτζιάς λικνίζονταν στην πίστα συνοδεύοντας την ορχήστρα του πολυτελούς εστιατορίου στο «We are the world». Η αισθητική αποκρουστικότητα αφορά τον Κοτζιά περισσότερο από τους άλλους. Ψάξτε το βίντεο στο Youtube και θα καταλάβετε τι εννοούμε. Με ύφος γεροντοφρικιού που τα δίνει όλα στην Ψαρού της Μυκόνου, χοροπηδούσε και χειρονομούσε σαν καραγκιόζης και με χαρακτηριστικές χειρονομίες καλούσε και τους υπόλοιπους συνδαιτυμόνες να του κάνουν παρέα στην πίστα.

Τραγουδούσαν λέει για την ειρήνη! Ποιοι; Οι υπουργοί των κρατών-μελών του ΝΑΤΟ! Της πιο φονικής μηχανής που υπάρχει στο σημερινό κόσμο, που σπέρνει τον όλεθρο σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη. Το τραγούδι, πάντως, ήταν ταιριαστό: We are the world

(είμαστε ο κόσμος). Πράγματι, αυτοί είναι ο κόσμος. Οι εκπρόσωποι των ιμπεριαλιστικών χωρών της Δύσης κι από κοντά οι δορυφόροι τους σαν την Ελλάδα και την Τουρκία. Η ιδιοκτησιακή αντίληψη που έχουν για τον κόσμο έχει προκαλέσει δεκάδες πολέμους μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο, στους οποίους έχασαν τη ζωή τους περισσότεροι άνθρωποι απ' αυτόν τον τελευταίο γενικευμένο πόλεμο. Η πλειοψηφία άμαχοι. Παράπλευρες απώλειες, όπως τους χαρακτηρίζουν κυνικά οι επιτελείς της ιμπεριαλιστικής πολεμικής συμμαχίας. Γι' αυτή τη φονική μηχανή τραγουδούσε εκστασιασμένος ο υπουργός Εξωτερικών της συγκυβέρνησης

Τσίπρα-Καμμένου.

Είμαστε σίγουροι ότι πολλοί συριζαίοι θα έσπευσαν να σκίσουν το πρόγραμμα του κόμματός τους που μιλάει για αποδέσμευση της Ελλάδας από το ΝΑΤΟ. Άλλοι πρέπει να θυμήθηκαν με πίκρα το (όχι και τόσο μακρινό) κοινοβουλευτικό επεισόδιο με τον νυν αναπληρωτή υπουργό Ναυτιλίας Θ. Δρίτσα να δηλώνει στεντορεία τη φωνή ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα βγάλει την Ελλάδα από το ΝΑΤΟ, προκαλώντας υποκριτικές κραυγές φρίκης από τον γνωστό Μπουμπούκο!

Όχι μόνο δεν έχουν σκοπό να φύγουν από το ΝΑΤΟ, αλλά ο επί των Εξωτερικών υπουργός τους το απολαμβάνει κιάλας. Και ο ακροδεξιός

σύμμαχος και υπουργός Αμυνας πάει στην Αμερική για να κάνει πρόταση να μεταφερθεί μια νατοϊκή βάση από την Κρήτη σε κάποιο νησί του Αιγαίου, ώστε να λειτουργήσει ως παράγοντας εμπέδωσης της ειρήνης μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας! «Είναι μια σκέψη - πρόταση του κ. Καμμένου, η οποία έχει κατατεθεί και στον πρωθυπουργό και δεν έχει τεθεί επίσημα προς το ΝΑΤΟ, έτσι ώστε αυτή να υλοποιηθεί και να προχωρήσει περαιτέρω σε αυτό το επίπεδο» επιβεβαίωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος.

Τη μια φορά προτείνουν στους Αμερικάνους συνεκμετάλλευση των υδρογονανθράκων του Αιγαίου σε αναλογία 70-30, την άλλη τους προτείνουν να βάλουν νατοϊκή βάση σε κάποιο νησί, την άλλη τι θα δώσουν άραγε για να δείξουν πόσο πειθήνια όργανα της ιμπεριαλιστικής συμμαχίας είναι; Προς το παρόν, πάντως, οι Αμερικάνοι θέλουν νέες παραγγελίες οπλικών συστημάτων και όχι παιχνίδια με τους Ρώσους. Γι' αυτό και σκάρωσαν τέτοιο χουνέρι στον Καμμένο, στέλνοντάς του για συνάντηση τη β' υπυπουργό Πολέμου.

Εννιά μήνες μετά την έναρξη των αμερικάνικων βομβαρδισμών εναντίον θέσεων του Ισλαμικού Κράτους στο Ιράκ, το Ραμάντι, πρωτεύουσα της δυτικής επαρχίας Ανμπάρ, και σχεδόν ολόκληρη πλέον η επαρχία Ανμπάρ έχουν περάσει υπό τον πλήρη έλεγχο των μαχητών του Ισλαμικού Κράτους.

Η κατάληψη του Ραμάντι την περασμένη Κυριακή 17 Μάη αποτελεί τη σημαντικότερη νίκη για τους τζιχαντιστές μετά την κατάληψη της Μοσούλης, της δεύτερης μεγαλύτερης πόλης του Ιράκ, τον Ιούνιο του 2014 και ταυτόχρονα βαριά ήττα για τον ιρακινό στρατό και ισχυρό πλήγμα στην αμερικάνικη στρατηγική.

Η επαρχία Ανμπάρ είναι μεγαλύτερη επαρχία του Ιράκ, εκτείνεται στο ένα τρίτο της χώρας και είναι η καρδιά του σουνιτικού πληθυσμού. Το Ραμάντι και η Φαλούτζα ήταν προπύργια της ιρακινής αντίστασης εναντίον της αμερικάνικης κατοχής και πεδία μερικών από τις πιο σκληρές και πολύνεκρες μάχες για τον αμερικάνικο στρατό από τον πόλεμο του Βιετνάμ, με περισσότερους από 1.300 νεκρούς αμερικάνους στρατιώτες, το ένα τέταρτο περίπου του συνόλου των αμερικάνικων απωλειών στο Ιράκ. Η κατάσταση άρχισε να αλλάζει στις αρχές του 2006 όταν ισχυρές φυλές της επαρχίας συμμαχησαν με τους Αμερικάνους, συγκρότησαν το «Κίνημα των Αγρυπνούντων», το οποίο χρηματοδοτούνταν και εξοπλίζονταν από το Πεντάγωνο, και στράφηκαν ενάντια στην Αλ - Κάιντα. Μετά την αποχώρηση των αμερικάνικων στρατευμάτων στο τέλος του 2011, το «Κίνημα των Αγρυπνούντων» παρήκμασε, με τους μαχητές του να διαμαρτύρονται για παραμέληση, δυσπιστία και περιθωριοποίηση από την ιρακινή κυβέρνηση, που ελέγχεται από σιιτικά κόμματα.

Οι μαχητές του Ισλαμικού Κράτους, που είχαν καταλάβει μεγάλο τμήμα της επαρχίας Ανμπάρ από το περασμένο καλοκαίρι, πολιορκούσαν εδώ και περίπου ένα χρόνο το Ραμάντι και είχαν καταλάβει τμήματα της πόλης. Ομως η τελευταία σφοδρή επίθεση ξεκίνησε το απόγευμα της Πέμπτης 14 Μάη και μέχρι το Σάββατο 16 Μάη το μεγαλύτερο

Προελαύνουν οι τζιχαντιστές

μέρος της πόλης είχε καταληφθεί από τους τζιχαντιστές, αφού οι ενισχύσεις του ιρακινού στρατού που είχαν σταλεί την ίδια μέρα για να βοηθήσουν στην ανακατάληψη της πόλης είχαν συντριβεί από τις δυνάμεις του Ισλαμικού Κράτους. Οσοι γλύτωσαν τράπηκαν σε φυγή, ως επί το πλείστον με τα πόδια, με τον κεντρικό αυτοκινητόδρομο που συνδέει το Ραμάντι με τη Βαγδάτη να βρίσκεται υπό τον πλήρη έλεγχο των τζιχαντιστών, εγκαταλείποντας στα χέρια του ΙΚ δεκάδες θωρακισμένα οχήματα, βαριά πολυβόλα, εκτοξευτήρες ρουκετών και άλλο οπλισμό. Η αφρόκρεμα των ειδικών δυνάμεων του ιρακινού στρατού, η «Χρυσή Ταξιαρχία», που είχε αποσυρθεί την προηγούμενη μέρα στη γειτονιά «Στάδιο», νότια της πρωτεύουσας, για να περιμένει ενισχύσεις και να προετοιμάσει την ανακατάληψη της πόλης, εγκατέλειψε επίσης τις θέσεις της και υποχώρησε υπό τα σφοδρά πυρά των τζιχαντιστών. Με άλλα λόγια, επαναλήφθηκε το σκηνικό της κατάρρευσης του ιρακινού στρατού τον περασμένο Ιούνιο στη Μοσούλη.

Δύο μέρες μετά την κατάληψη του Ραμάντι, οι μαχητές του ΙΚ επιχείρησαν να προωθηθούν χωρίς επιτυχία μέχρι στιγμής προς τη στρατιωτική βάση της Χαμπανίγια, όπου έχουν αρχίσει να συγκεντρώνονται χιλιάδες άντρες των ισχυρών σιιτικών πολιτοφυλακών μετά

την απόφαση της ιρακινής κυβέρνησης να δώσει το πράσινο φως για τη συμμετοχή των σιιτικών πολιτοφυλακών στην επιχείρηση ανακατάληψης της πόλης. Στο μεταξύ, μετά την κατάληψη του Ραμάντι από τους τζιχαντιστές, σύμφωνα με τον ΟΗΕ, τουλάχιστον 25.000 επιπλέον άνθρωποι εγκατέλειψαν την πόλη, ο πληθυσμός της οποίας ανέρχονταν το 2003 στις 900.000 περίπου και σήμερα έχουν απομείνει μόνο μερικές χιλιάδες.

Ο Λευκός Οίκος και το Πεντάγωνο προσπάθησαν να υποβαθμίσουν τη σημασία της κατάληψης του Ραμάντι δηλώνοντας ότι «δεν αρνείται κανείς ότι αυτό είναι πράγματι μια αποτυχία. Αλλά δεν υπάρχει επίσης κανείς που να αρνείται ότι οι ΗΠΑ θα βοηθήσουν τους Ιρακινούς να ανακαταλάβουν το Ραμάντι. Οι ιρακινές δυνάμεις έχουν την ικανότητα να ανακαταλάβουν τελικά το Ραμάντι με τη βοήθεια του συνασπισμού». Ομως, οι δηλώσεις αυτές, που δεν ακούγονται καθόλου πειστικές, προκάλεσαν επικριτικά σχόλια από πολλούς αμερικάνους στρατιωτικούς ειδικούς, που χαρακτήρισαν τις εκτιμήσεις αυτές από «τουλάχιστον απατηλές» έως «γελοίες», σύμφωνα με ρεπορτάζ της αμερικάνικης εφημερίδας «McClatchy», 18/5/15, (Experts: U.S. claims Ramadi a mere setback are delusional).

Η κατάληψη του Ραμάντι από τους τζιχαντιστές επισκιάζει τις μέχρι τώρα επιτυχίες των αντιπάλων του. Την ανακατάληψη της συριακής πόλης Κομπάνι μετά από σκληρές μάχες τεσσάρων μηνών καθώς και μεγάλων τμημάτων της χώρας κοντά στο Κίρκουκ από κουρδικές κυρίως δυνάμεις με την υποστήριξη αμερικάνικων αεροπορικών βομβαρδισμών. Και την ανακατάληψη της μικρής πόλης Τίγκριτ τον Απρίλιο από δυνάμεις του ιρακινού στρατού και των σιιτικών πολιτοφυλακών.

Η κατάρρευση του εκπαιδευμένου και εξοπλισμένου από τους Αμερικάνους ιρακινού στρατού για δεύτερη φορά μετά από ένα χρόνο δείχνει ότι η ανασυγκρότηση και εκπαίδευσή του παραμένει ζητούμενο. Οτι ο στρατός αυτός δεν έχει την ικανότητα να πολεμήσει και πολύ περισσότερο να νικήσει ένα καλά οργανωμένο, εκπαιδευμένο και πειθαρχημένο μη συμβατικό στρατό ως αντίπαλο, ο οποίος κινείται και επιχειρεί σε μια τεράστια περιοχή, διαθέτει άφθονο οπλισμό και εφεδρείες μαχητών από τις περιοχές που ελέγχει. Εφαρμόζει δοκιμασμένες στρατιωτικές μεθόδους της Χεσμπολά, καμουφλάρει τις κινήσεις και αναπροσαρμόζει την τακτική του προκειμένου να αποφεύγει τις επιθέσεις από τα αμερικάνικα βομβαρδιστικά, ανακάμπτει γρήγορα από τα πλήγματα που υφίσταται και διατηρεί την ικανότητα να πολεμά ταυτόχρονα σε πολλά μέτωπα.

Με τα δεδομένα αυτά, ακόμη και με τη συμμετοχή των ισχυρών σιιτικών πολιτοφυλακών και την υποστήριξη των αμερικάνικων βομβαρδισμών, ο ιρακινός στρατός είναι σχεδόν απίθανο να ανακαταλάβει σε προβλέψιμο χρονικό διάστημα το Ραμάντι και πολύ περισσότερο την υπόλοιπη επαρχία Ανμπάρ, την καρδιά της σουνιτικής μειοψηφίας του Ιράκ, όπου το Ισλαμικό Κράτος έχει σημαντική υποστήριξη από τον πληθυσμό, ενώ οι σιιτικές πολιτοφυλακές δεν είναι καλοδεχούμενες. Στην πραγματικότητα, οι όποιες επιχειρήσεις ανακατάλη-

ψης του Ραμάντι θα συνεχίζονται για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα και στο μεταξύ θα συνεχίζονται οι βαρβαρότητες και οι θηριωδίες του ΙΚ από τη μια και τα σκληρά αντίποινα σε βάρος κυρίως του άμαχου πληθυσμού από την πλευρά των αντιπάλων του. Αυτό σημαίνει επίσης ότι τα σχέδια για την ανακατάληψη της Μοσούλης παραπέμπονται στο απώτερο μέλλον.

Με την κατάληψη του Ραμάντι περνούν υπό τον έλεγχο των τζιχαντιστών, εκτός από τον κεντρικό αυτοκινητόδρομο που συνδέει το Ραμάντι με τη Βαγδάτη, οι αυτοκινητόδρομοι δυτικά προς τη Συρία και την Ιορδανία καθώς και η παροχή νερού στο νότιο Ιράκ, η οποία ρυθμίζεται από ένα φράγμα του ποταμού Ευφράτη που διασχίζει το Ραμάντι. Εκτός των άλλων, η κατάληψη σχεδόν ολόκληρης της επαρχίας Ανμπάρ, φέρνει πολύ πιο κοντά τους μαχητές του ΙΚ στα δυτικά προάστια της Βαγδάτης, όπου ο σουνιτικός πληθυσμός τους βλέπει με συμπάθεια, και συνεπώς μεγαλώνει ο κίνδυνος προέλασής τους προς τις δύο γειτονικές επαρχίες της Βαγδάτης και της Καρμπάλα.

Το Ισλαμικό Κράτος, εκφραστής ενός μεσαιωνικού βάρβαρου σκοταδισμού, και τα παρακλάδια του δεν μπορούν να ηττηθούν ούτε πολιτικά ούτε στρατιωτικά όσο συνεχίζονται οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι και επεμβάσεις στη Μέση Ανατολή και στην Αφρική, που μακελεύουν εκατοντάδες χιλιάδες αμάχων, εκτοπίζουν εκατομμύρια από τις εστίες τους, τροφοδοτούν το θρησκευτικό διχασμό, αποσταθεροποιούν τεράστιες περιοχές και μετατρέπουν τις χώρες σε ερείπια. Στις συνθήκες αυτές και ελλείψει επαναστατικών πολιτικών φορέων, τα πιο ριζοσπαστικά ή ακραία ισλαμικά ρεύματα προβάλλουν ως οι μόνες μαχητικές δυνάμεις που πολεμούν τους ξένους εισβολείς και τα διεφθαρμένα δυναστικά καθεστώτα (Μέση Ανατολή) και λειτουργούν ως καταφύγιο των καταπιεσμένων και απελπισμένων, ακόμη κι αν δεν αποδέχονται την ιδεολογία τους, μπροστά στην καθημερινή απειλή του θανάτου.

Αίγυπτος

Μαζική χρήση σεξουαλικών βασανιστηρίων

Τη δραματική αύξηση της σεξουαλικής κακοποίησης ως μέσο βασανισμού, μετά την ανατροπή του αιγυπτίου προέδρου Μόρσι και την κατάληψη της εξουσίας από το στρατό τον Ιούλη του 2013, αποκαλύπτει η έκθεση-καταπέλτης της «Διεθνούς Ομοσπονδίας για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα», που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 19 Μάη. Η έκθεση αποκαλύπτει την εμπλοκή της αστυνομίας, της Εθνικής Ασφάλειας και του στρατού και βασίζεται σε δεκάδες συνεντεύξεις με θύματα, δικηγόρους και μέλη ΜΚΟ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, για τους οποίους χρησιμοποιούνται ψευδώνυμα λόγω των απειλών και των κινδύνων που αντιμετωπίζουν.

Στα θύματα περιλαμβάνονται γυναίκες, πολιτικοί διαφωνούντες, μέλη ΜΚΟ, φοιτητές, ακόμη και παιδιά στις φυλακές ανηλίκων. Τρόποι σεξουαλικής κακοποίησης

είναι η σεξουαλική παρενόχληση, οι βιασμοί, οι ομαδικοί βιασμοί, οι βιασμοί με τη χρήση αντικειμένων και τα ηλεκτροσόκ στα γεννητικά όργανα, και χρησιμοποιούνται για να αποσπάσουν ομολογίες, να εκβιάσουν τα θύματα και να προκαλούν διαρκή φόβο για να αποτρέπουν τις διαμαρτυρίες. Για παράδειγμα, ένα βίντεο με βιασμό από το κινητό ενός βασανιστή, που μπορεί να αναρτηθεί στο διαδίκτυο, είναι ένα ισχυρό μέσο εκβιασμού για να αποτρέψει το θύμα να καταφύγει στα δικαστήρια. Λόγω των ταμπού που περιβάλλουν το σεξ στον αραβικό κόσμο και της σύνδεσης ακόμη και του βιασμού με τη ντροπή, η σεξουαλική κακοποίηση είναι ένα ισχυρό εργαλείο ελέγχου. Ιδιαίτερα ευάλωτες είναι οι γυναίκες, καθώς η σεξουαλική τους κακοποίηση συνιστά ατίμωση όχι μόνο για τις ίδιες αλλά και για τις οικογένειές τους. Οι σύ-

ζυγοι, οι πατεράδες και οι αδελφοί θεωρούνται ακόμη από μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού ως οι φύλακες της τιμής των γυναικών.

Ιδού πώς περιγράφει την οδυνηρή εμπειρία της μια γυναίκα: «Είδα έναν αξιωματικό να έχει αρπάξει μια γυναίκα από τα στήθη και του είπα: αν θέλεις να τη συλλάβεις, συνέλαβε την, αλλά δεν έχεις δικαίωμα να της πιάνεις τα στήθη. Τότε, με άρπαξε όπως ακριβώς εκείνη και φώναξε δύο αξιωματικούς της αστυνομίας να έρθουν και να με κρατήσουν. Αυτοί με χτύπησαν και με έβρισαν. Μέσα στο βαν με έβριζαν και με χτυπούσαν τόσο πολύ που δεν μπορούσα να σταθώ άλλο όρθια. Δύο στρατιώτες άρχισαν να με παρενοχλούν σεξουαλικά. Κάποια στιγμή μπήκε στο βαν ο πρώτος αξιωματικός που με είχε συλλάβει και μου είπε: έλα εδώ να σου δείξω αν είμαι άντρας. Με κα-

κοποίησε σεξουαλικά, οι στρατιώτες γελούσαν, και έπειτα με βίασε. Εγώ παρέλυσα και άρχισα να ξερνώ αίμα. Η ζωή μου έχει καταστραφεί. Φοβάμαι το γιο μου, το σύζυγό μου, ακόμη και τον πατέρα μου».

Η έκθεση, μολονότι δηλώνει ότι δεν κατέστη δυνατό να βρεθούν αδιάσειστα στοιχεία ότι η εκτεταμένη χρήση της σεξουαλικής κακοποίησης έχει την έγκριση της κυβέρνησης, επισημαίνει ότι «η έκταση της σεξουαλικής βίας κατά τις συλλήψεις και την κράτηση, οι ομοιότητες στις μεθόδους που χρησιμοποιούνται και η γενική ατιμωρησία που απολαμβάνουν οι αυτοурγοί οδηγούν στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για μια κυνική πολιτική στρατηγική που αποσκοπεί να καταπνίξει την κοινωνία των πολιτών και να επιβάλει τη σιωπή του τρόμου σε όλη την αντιπολίτευση».

Ολλανδία: Εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες σε κινητοποιήσεις

Εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες και εργαζόμενοι πρόκειται να κατέβουν σε κινητοποιήσεις τις επόμενες βδομάδες μετά από την κατάρρευση των διαπραγματεύσεων για τους μισθούς και τις συνθήκες εργασίας μεταξύ της ηγεσίας της Συνομοσπονδίας Εργατών Ολλανδίας από τη μια, του κράτους και των καπιταλιστών από την άλλη.

Εκπρόσωπος της ΣΕΟ, η οποία συγκεντρώνει περισσότερους από 700.000 εργάτες από το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, δήλωσε ότι δεν υπήρξε συμφωνία για τις αυξήσεις στους μισθούς μέχρι την προθεσμία που είχε ορίσει το κράτος, οπότε τα μέλη της ΣΕΟ θα ξεκινήσουν κινητοποιήσεις άμεσα, με τους εργαζόμενους στα ασθενοφόρα να ξεκινούν πρώτοι με απεργία την Τρίτη 19 Μάη.

Ο εργατικός μισθός έχει παγώσει ως αποτέλεσμα της λιτότητας που επιβλήθηκε από την κυβέρνηση προκειμένου να βγει ο ολλανδικός καπιταλισμός από την περίοδο στασιμότητας των τελευταίων χρόνων. Η συνταγή είναι παντού ίδια: φόρτωμα των βαρών της καπιταλιστικής κρίσης στις πλάτες των εργατών.

Ο ρατσισμός των «πολιτισμένων»

Ποιος είπε ότι οι «εκπαιδευμένοι» μπάτσοι των ευρωπαϊκών χωρών δεν κακοποιούν μετανάστες; Ο λόγος για την αστυνομία της Γερμανίας, το κράτος της οποίας κατά καιρούς εμφανίζεται «αλληλέγγυο» στο δράμα των προσφύγων (διδά στόματος του προέδρου Γιοάχιμ Γκάουκ, μάλιστα). Γνωρίζει όμως ο καπιταλισμός, αναπτυγμένος ή μη, από αλληλεγγύη;

Χιλιάδες απελπισμένοι πρόσφυγες ψάχνουν για μια καλύτερη ζωή στις «πολιτισμένες» χώρες της Ευρώπης και αυτόν τον «πολιτισμό» τον γνωρίζουν πολλές φορές από πρώτο χέρι. Ετσι και στο Ανόβερο, δύο δεκαεννιάχρονοι πρόσφυγες, ένας αφγανός και ένας μαροκινός, γνώρισαν τη «φιλοξενία» της γερμανικής αστυνομίας.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της περασμένης Κυριακής στην ιστοσελίδα του NDR (Βορειογερμανική Ραδιοφωνία, http://www.ndr.de/nachrichten/niedersachsen/hannover_weser-leinegebiet/Fluechtlinge-in-Polizeizelle-erniedrigt,misshandlung136.html), μετά από μηνυτήρια αναφορά που κατατέθηκε στην Εισαγγελία του Ανόβερου έγιναν γνωστές οι κακοποιήσεις των δυο προσφύγων σε διαφορετικά αστυνομικά τμήματα της πόλης. Το δημοσίευμα δεν αναφέρει ποιος έκανε την καταγγελία, αναφέρει όμως λεπτομέρειες για τις κακοποιήσεις. Η πρώτη κακοποίηση έγινε το Μάρτη και η δεύτερη τον Σεπτέμβρη του περα-

σμένου χρόνου.

Στην πρώτη, ο μισάνθρωπος μπάτσος κατέγραψε και έστειλε με το κινητό του σε συναδέλφους του τα «κατορθώματά» του. Να πως περιγράφει το ανθρωπόμορφο γουρούνι την κακοποίηση του 19χρονου αφγανού πρόσφυγα: «Τον χτύπησα. Έναν Αφγανό. Δεν είχε άδεια εισόδου στη χώρα. Εχωσα τα δάχτυλά μου στη μύτη του. Και τον έπιασα από τον λαιμό. Ήταν αστείο. Στο τμήμα τον έσερνα από τα δεμένα πόδια του. Ήταν τόσο ωραίο. Εσκουζε σαν γουρούνι. Αυτό ήταν ένα δώρο από τον Αλλάχ».

Στη δεύτερη, ο Μαροκινός (που είχε προσωρινή άδεια παραμονής) έκανε το... μέγα έγκλημα να μετακινηθεί με το τρένο από τη Βρέμη χωρίς εισιτήριο. Ήταν αργά το βράδυ της 25ης Σεπτεμβρίου του 2014. Οι μπάτσοι τον έσυραν στο κελί ισχυριζόμενοι ότι είχε μικροποσότητα μαριχουάνας κι εκεί άρχισε η «περιποίηση». Τα αίσχη τους τα φωτογράφισαν κιόλας

καμαρώνοντας: «Είναι ένας Μαροκινός, τον ακούμε να σκούζει σαν γουρούνι μέχρι επάνω. Μετά ο μπάσταρδος έφαγε το υπόλοιπο μουχλιασμένο χοιρινό από το ψυγείο!» Αδιάψευστος μάρτυρας η φωτογραφία από το κινητό του μπάτσου που δείχνει τον 19χρονο Μαροκινό δεμένο πισθάγκωνα και πεσμένο στο πάτωμα σε αφύσικη σωματική στάση.

Δεν ξέρουμε αν οι μπάτσοι θα καθήσουν στο σκαμνί και τι ποινές θα τους ρίξουν, καθώς οι έρευνες συνεχίζονται. Σ' αυτές τις περιπτώσεις οι έρευνες μπορεί να τρενάρουν μέχρι να κατακάτσει ο κουρνιαχτός και οι μπάτσοι να πέσουν στα μαλακά (κάτι ανάλογο που έγινε για τους γάλλους μπάτσους που ευθύνονται για το θάνατο των δύο αφρικανών στα γαλλικά προάστια, όπως γράφουμε παρακάτω). Ανεξάρτητα όμως από το πώς θα κινηθεί η ιμπεριαλιστική Δικαιοσύνη του γερμανικού κράτους, η αλήθεια είναι ότι ακόμα και στις

υποτιθέμενες πολιτισμένες χώρες της Ευρώπης οι μετανάστες κακοποιούνται βάνουσα από τα μαντρόσκυλα της ιμπεριαλιστικής τάξης. Για να γίνουν υπάκουη φτηνή εργατική δύναμη πρέπει να «καταλάβουν» στο σώμα τους και στην ψυχή τους ότι ο δυτικός καπιταλισμός τους θέλει παρίες και τρομοκρατημένους. Για να πλουτίσουν οι δυτικοί καπιταλιστές και οι μετανάστες να τρέφονται από την ελεημοσύνη της Εκκλησίας και με τα απομεινάρια από τον πλούτο που αυτοί παράγουν.

Πόσα περιστατικά ρατσιστικής βίας έχουν γίνει χωρίς να δουν το φως της δημοσιότητας; Το NDR αναφέρει ότι μπάτσος αποκάλυψε σε «εμπιστευτική» συζήτηση με δημοσιογράφο του, ότι έχουν γίνει κι άλλες ταπεινώσεις παλαιότερα, με τους μπάτσους να κλείνουν απλά τις πόρτες για να μην ακούνε τις φωνές των βασανιζόμενων. Πράγμα που αποδεικνύει ότι δεν είναι θέμα εκπαίδευσης (που υποτίθεται δεν υπάρχει στη χώρα μας, αλλά υπάρχει στις ανεπτυγμένες χώρες), αλλά ρατσιστικής πολιτικής που οι δυτικές «δημοκρατίες» εφαρμόζουν συνειδητά. Αυτή η πολιτική δεν πρόκειται να σταματήσει με καλύτερη «εκπαίδευση» των μπάτσων ή με πιο ανθρωπίνη διακυβέρνηση ενός απάνθρωπου συστήματος, αλλά με την ανατροπή του. Όταν μετανάστες και «ντόπιοι» σταματήσουν να ζητάνε ένα κομμάτι ψωμί αλλά όλο το καρβέλι...

«Μετά τη Χαμάς το χάος»

Ο υποστράτηγος του ισραηλινού στρατού Σαμί Τούργκεμαν, αρχηγός της Νότιας Στρατιάς, ο οποίος συμμετείχε στην τελευταία σιωνιστική εισβολή στη Γάζα, σε ομιλία του κατά τη συνάντησή του με τοπικούς φορείς στο Ισραήλ ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι κακώς το Ισραήλ επιδιώκει την ανατροπή της εξουσίας της Χαμάς στη Γάζα, καθώς δεν υπάρχει εναλλακτική λύση για τη διακυβέρνηση της περιοχής, αναγνωρίζοντας το γεγονός ότι ο παλαιστινιακός λαός της Γάζας θεωρεί τη Χαμάς ως τη μοναδική λύση στα προβλήματά του αυτή τη στιγμή.

«Στη Γάζα υπάρχει κυβέρνηση, ετήσιος προγραμματισμός, εκτελεστικό σώμα και ελεγκτικές αρχές. Υπάρχει μια κυβέρνηση που τη λένε Χαμάς και δεν υπάρχει κάποιος να την αντικαταστήσει. Την αντικατάσταση της Χαμάς από τον ισραηλινό στρατό στη Γάζα θα ακολουθούσε διοικητικό χάος και πλήρης διάλυση. Η Παλαιστινιακή Αρχή δεν μπορεί να κυβερνήσει στη Γάζα κι αυτό είναι ένα αναμφισβήτητο γεγονός». Με αυτά τα λόγια, από τη μια καρφώνει διάφορους σιωνιστές πολιτικούς που υποστήριζαν την κατάληψη εκ νέου της Γάζας από το σιωνιστικό στρατό, καθεστώσ που ίσχυε μέχρι το 2005 που αποχώρησαν οι σιωνιστές, και οι οποίοι δεν έχουν ιδέα τι σημαίνει εισβολή και κατοχή μιας περιοχής στην οποία υπάρχει καλά εξοπλισμένη και οργανωμένη αντίσταση. Από την άλλη, υπογραμμίζει το προφανές, ότι η Παλαιστινιακή Αρχή δεν έχει τη δυνατότητα να κυβερνήσει τη Γάζα, αφού δεν έχει ούτε το μηχανισμό, ούτε τη λαϊκή αποδοχή ή ανοχή για κάτι τέτοιο.

Ερχόμενος σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του μεγαλύτερου μέρους του πολιτικού προσωπικού των σιωνιστών, η πλειοψηφία του οποίου συμμετέχει στη νέα ακροδεξιά κυβέρνηση Νετανιάχου, ο Τούργκεμαν δήλωσε ότι η Χαμάς δεν επιδιώκει να οικοδομήσει κάποια σχέση με το Ισλαμικό Κράτος ή την Αλ Κάιντα και ότι η «παγκόσμια Τζιχάντ» του ΙΚ και της Αλ Κάιντα δεν συμπεριλαμβάνεται στην ιδεολογία της Χαμάς. Παράλληλα, παραδέχτηκε εμμέσως πλην σαφώς ότι νικητής της τελευταίας αναμέτρησης μεταξύ των σιωνιστών και της Παλαιστινιακής Αντίστασης ήταν η τελευταία, αφού ούτε η δύναμη της Παλαιστινιακής Αντίστασης εκμηδενίστηκε με στρατιωτικούς ή πολιτικούς όρους και παράλληλα η Χαμάς παραμένει στην εξουσία στη Γάζα.

Οι δυνάμεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης και ιδιαίτερα η Χαμάς όχι μόνο διατηρούν ισχυρά ερείσματα στη Γάζα, όπως παραδέχεται και ο ισραηλινός στρατηγός, αλλά διευρύνουν συνεχώς την επιρροή τους και ανάμεσα στον παλαιστινιακό λαό της Δυτικής Οχθης. Γεγονός που αποτυπώθηκε καθαρά στα αποτελέσματα των φοιτητικών εκλογών στα πανεπιστήμια της Δυτικής Οχθης. Παρά την τρομοκρατία που άσκησαν οι πραιτοριανοί του Αμπάς ενάντια σε φοιτητές που πρόσκεινται στη Χαμάς, τα φοιτητικά σχήματα που προσκείνται στη Χαμάς πέτυχαν μεγάλες νίκες κερδίζοντας στα μεγαλύτερα πανεπιστήμια της Δυτικής Οχθης πάνω από το 50% των εδρών στα διοικητικά συμβούλια των φοιτητικών συλλόγων, σπάζοντας την επί χρόνια κυριαρχία των φοιτητικών οργανώσεων της Φατάχ.

Τα αποτελέσματα των φοιτητικών εκλογών του Απρίλη του 2015, οι πρώτες που έγιναν μετά την τελευταία σιωνιστική εισβολή στη Γάζα και τη νίκη της Αντίστασης, είναι ενδεικτικά της πολιτικής κατάστασης που επικρατεί στη Δυτική Οχθη και της ολοένα αυξανόμενης απαξίωσης της Φατάχ ανάμεσα όχι μόνο στην εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, αλλά και στα μικροαστικά στρώματα, τα παιδιά των οποίων κυρίως φοιτούν στα πανεπιστήμια της Δυτικής Οχθης και που παραδοσιακά στηρίζαν τη Φατάχ ως τη φορέα της τάξης και της ασφάλειας στην περιοχή. Τάξη και ασφάλεια κάτω από την σιωνιστική μπότα. Να σημειωθεί ότι οι τελευταίες βουλευτικές εκλογές έγιναν στη Δυτική Οχθη το 2006 για την εκλογή του Παλαιστινιακού Νομοθετικού Συμβουλίου, στις οποίες η Χαμάς είχε σαρώσει παίρνοντας το 44,45%. Παρολαυτά και ενώ η θητεία του Αμπάς έληξε το 2009, με τη στήριξη των σιωνιστών αρνείται να αποχωρήσει από την προεδρία της Παλαιστινιακής Αρχής έχοντας κάτσει στο σβέρκο του παλαιστινιακού λαού με το έτσι θέλω.

Αθώοι οι μπάτσοι δέκα χρόνια μετά την εξέγερση των προαστίων

Σχεδόν δέκα χρόνια μετά από την εξέγερση στα γαλλικά προάστια, που πυροδοτήθηκε από το θάνατο δύο αφρικανικής καταγωγής εφήβων 15 και 17 χρόνων, οι μπάτσοι που ευθύνονταν για το θάνατό τους αθώωθηκαν την περασμένη Δευτέρα. Η δίκη είχε αρχίσει τον περασμένο Μάρτη και έληξε με την απόφαση που απαλλάξε πλήρως τους δύο μπάτσους (έναν άνδρα και μία γυναίκα).

Ο θάνατος των δύο εφήβων συνέβη στις 27 Οκτώβρη του 2005, σε καταδίωξη ομάδας νεαρών από μπάτσους στο προάστιο Κλισί Σου Μπουά του Παρισιού. Τρεις από τους νεαρούς επιχείρησαν να βρουν καταφύγιο σε έναν υποσταθμό ηλεκτρικού ρεύματος. Το αποτέλεσμα ήταν αυτό που ένας από τους δύο μπάτσους ακούστηκε να λέει από τον ασύρματο: «Αν μπουν στις εγκαταστάσεις, το δέρμα τους δεν θα αξίζει δεκάρα». Οι δύο πέθαναν από ηλεκτροπληξία και ο τρίτος γλύτωσε με σοβαρά εγκαύματα.

Αυτό ήταν ο πυροκροτητής για να εκραγεί όλη η αγανάκτηση της νεολαίας των γόνων των αφρικανών μεταναστών των παρισινών προαστίων, που εξαπλώθηκε ταχύτατα σε 200 πόλεις της χώρας. Η εξέγερση κράτησε τρεις βδομάδες και καταστάλθηκε βίαια από τη γαλλική «δημοκρατία», που

κήρυξε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης 38 περιοχές της χώρας, συμπεριλαμβανομένων της Μασσαλίας, του Στρασβούργου, της Λιόν, της Τουλούζης και σχεδόν όλων των προαστίων του Παρισιού. Σε πολλές πόλεις επιβλήθηκε απαγόρευση κυκλοφορίας και άλλα μέτρα, με την εφαρμογή του νόμου 55-385 της 3ης Απριλίου 1955, που πρωτοψηφίστηκε την εποχή της γαλλικής κατοχής στην Αλγερία και βγήκε από το συρτάρι για να εφαρμοστεί ξανά! Μ' αυτό τον τρόπο, με την αστυνομοκρατία και την άγρια καταστολή, που αρίθμησε κοντά στις 5.000 συλλήψεις και 600 καταδίκες σε φυλάκιση, καταπνίγηκε η μεγαλύτερη εξέγερση των τελευταίων τουλάχιστον τριών δεκαετιών στη Γαλλία. Μια εξέγερση που έκανε παρανάλωμα του πυρός γύρω στα 10.000 αυτοκίνητα.

Τώρα που κατακάθησε ο κουρνιαχτός και η εξέγερση αποτελεί πλέον ιστορία, η «δικαιοσύνη» καθάρισε τους μπάτσους, με το αιτιολογικό ότι δεν είχαν πλήρη συνείδηση της σοβαρότητας και του κινδύνου που αντιμετώπιζαν οι δύο έφηβοι! Γλίτωσαν έτσι το πρόστιμο των 75 χιλιάδων ευρώ και τα πέντε χρόνια φυλακής (αποτελούν τα μέγιστα όρια ποινής), που αντιμετώπιζαν σύμφωνα με τον γαλλικό νόμο για «μη

παροχή βοήθειας σε άτομα που βρίσκονται σε κίνδυνο!» Το ποιος ευθύνεται για το λόγο ότι οι νεαροί βρίσκονταν σε κίνδυνο και το πώς συμπεριφέρονται οι μπάτσοι στους γόνους των αφρικανών μεταναστών δεν απασχόλησε το δικαστήριο. Όταν τα άτομα που βρίσκονται σε κίνδυνο είναι «αποβράσματα» (για να θυμη-

θούμε το χαρακτηρισμό που είχε δώσει ο τότε υπουργός Εσωτερικών Νικολά Σαρκοζί, που ενάμιση χρόνο μετά ανέβηκε στον προεδρικό θώκο), το πράγμα αλλάζει. Οι μπάτσοι πρέπει να αθωωθούν για να δοθεί ξεκάθαρα το μήνυμα στα μαντρόσκυλα της κεφαλαιοκρατίας ότι δεν ξεχνά αυτούς που τη φυλάνε.

Φιλιππίνες: Νέο Ράνα Πλάζα

Πυρκαγιά σε φιλιππινέζικο εργοστάσιο κατασκευής πλαστικών παντουφλών άφησε πίσω της 72 νεκρούς εργάτες και δεκάδες τραυματίες, φέρνοντας στη μνήμη την κατάρρευση του εργοστασίου Ράνα Πλάζα στο Μπανγκλαντές, όπου βρήκαν το θάνατο 1.000 εργάτες.

Η αιτία της πυρκαγιάς, που έγινε την Τετάρτη 13 Μάη, ήταν οι σπίθες που πέταξε μηχανήμα συγκόλλησης πάνω σε εύφλεκτα χημικά που χρησιμοποιούνταν στην κατασκευή των παντουφλών. Οι περισσότεροι απανθρακωμένοι βρέθηκαν στο δεύτερο όροφο, όπου η εργοδοσία είχε καλύψει τα παράθυρα με συρματοπλέγμα για να μην μπορούν οι εργάτες να κλέβουν εμπορεύματα πετώντας τα στο προαύλιο του εργοστασίου και να τα μαζεύουν στο τέλος της βάρδιας. Επίσης, η πύλη του εργοστασίου ήταν κλειδωμένη και μόνο μια μικρή πόρτα δίπλα στην πύλη ήταν ανοιχτή για την είσοδο και την έξοδο των εργατών, με αποτέλεσμα το εργοστάσιο να μετατραπεί σε παγίδα θανάτου.

Η παντελής έλλειψη μέτρων ασφάλειας είναι κάτι πολύ συνηθισμένο. Πάνω από το 90% των βιομηχανιών της χώρας δεν τηρεί κανένα κανονισμό ασφάλειας, δε διαθέτει συστήματα πυρόσβεσης και εκκένωσης των χώρων εργασίας, ενώ οι έλεγχοι από τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες είναι ανύπαρκτοι. Σύμφωνα με καταγγελίες εργατών, πολλές φορές αναγκάζονταν να δουλέψουν μέχρι και 12 ώρες, ειδικά όταν υπήρχαν μεγάλες παραγγελίες, όπως την εβδομάδα που ξέσπασε η πυρκαγιά, ενώ οι μισθοί δεν ξεπερνούσαν το κατώτερο ημερομίσθιο των 11.25 δολαρίων, με τις υπερωρίες να μένουν απλήρωτες.

στο ψαχνό

Αναπροσανατολισμός

Και οι πλέον... ρομαντικοί έχουν αντιληφθεί πλέον ότι η συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές δανειστές έχει κατά βάση κλειστεί (άντε να μένουν κάποιες λεπτομέρειες) και η μόνη διαπραγμάτευση που γίνεται πλέον είναι εσωτερική. Είναι το γνωστό πολιτικό «μασάζ», ώστε να καταφέρει ο ΣΥΡΙΖΑ να ξεπεράσει το σοκ της μεγάλης κωλοτούμπας και να βαδίσει ενωμένος (για όσο καιρό μπορέσει).

Κορυφαία κυβερνητικά στελέχη δε διστάζουν να κάνουν και την κάλπικη αυτοκριτική τους, μιλώντας για «ψευδαισθήσεις» που είχε ο ΣΥΡΙΖΑ σχετικά με τη λειτουργία της δημοκρατίας στην Ευρώπη. Είναι ο μόνος τρόπος να μπορέσουν (όσο μπορέσουν) να κρατήσουν μια επαφή με τα λαϊκά στρώματα που τους στηρίξαν στις εκλογές, κρατώντας τα εγκλωβισμένα στη λογική πως έξω από την ΕΕ και το ευρώ υπάρχει η απόλυτη καταστροφή.

Μπορούν να ειπωθούν (και θα ειπωθούν) πολλά γι' αυτή την κάλπικη αυτοκριτική. Για το ότι τάχα αλλιώς τα περίμεναν κι αλλιώς τα βρήκαν. Και πρέπει ασφαλώς να ερωτώνται τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ πώς συνέβη κι αντί να χορεύουν οι αγορές και η Μέρκελ πεντοζάλη με λυράρη τον Τσίπρα, βρέθηκαν ο Τσίπρας και οι υπουργοί του να χορεύουν σαν μεθυσμένοι αρκουδιάρηδες στον εφιαλτικό χαβά της Μέρκελ και των «θεσμών».

Αν σταματήσουμε εκεί, όμως, χάθηκε το παιχνίδι. Θα περιοριστεί στην πολιτική απατεωνιά των συριζαίων και στις μεγάλες ή μικρές διαπραγματευτικές τους ικανότητες. Κι όταν τελειώσει το τζέρτζελο και οι αγανακτισμένοι πολίτες αποσυρθούν για ν' αράξουν στους καναπέδες τους, θα μείνει το σαρδόνιο χαμόγελο του Σαμαρά, η ελπίδα του Βενιζέλου ότι μπορεί ν' αναστηθεί πολιτικά και ο Θεοδωράκης έτοιμος να ρυθμίσει τις ε(γ)κρεμότητες του με την Ιστορία.

Σημασία έχει να κάνει την «αυτοκριτική» της η εργατική τάξη. Οχι να ζητάμε αυτομαστίγωμα απ' όσους εμπιστεύτηκαν τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά όλοι μαζί να εντοπίσουμε τις μεγάλες αλήθειες που πρέπει να νοηματοδοτήσουν την πολιτική μας στάση και συμπεριφορά στο εξής.

Για μας η πορεία ήταν προδιαγεγραμμένη. Οχι γιατί ήταν άπειροι και κακοί διαπραγματευτές οι συριζαίοι, αλλά γιατί οι διαπραγματεύσεις μεταξύ αστικών κρατών δεν γίνονται με όπλα το δίκιο, την ηθική, τη λαϊκή εντολή και άλλα τέτοια ηχηρά, αλλά με όπλο τη δύναμη του κεφαλαίου που κάθε πλευρά διαθέτει. Και οι συριζαίοι, όπως και οι προκάτοχοί τους στους κυβερνητικούς θώκους, διέθεταν την κακομοιριά του ελληνικού καπιταλισμού, ο οποίος για να παραμείνει στο κλαμπ της Ευρωζώνης (στρατηγική επιλογή της ελληνικής αστικής τάξης, την οποία πρέπει να υπηρετήσουν όλες οι κυβερνήσεις της) χρειάζεται δάνεια από τους ιμπεριαλιστές και τις τράπεζές τους.

Δεν αλλάζουν, λοιπόν, με εκλογές τα πράγματα. Αυτό είναι το μεγάλο συμπέρασμα που πρέπει να βγάλουμε, τώρα που είδαμε πως και η «πρώτη φορά Αριστερά» δε διαφέρει στην ουσία (αλλά μόνο στο στιλ) από τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Δεν είναι τυχαίο ότι το σύνολο των σκληρά μνημονιακών ΜΜΕ υμνεί σήμερα τον Τσίπρα και τους λοιπούς «νουνεχείς» και «ρεαλιστές» του ΣΥΡΙΖΑ.

Η εναπόθεση των ελπίδων σε μια οποιαδήποτε κυβέρνηση, στην οποία προσδίδεται μεσσιανικός χαρακτήρας, οδηγεί στην υπέρβαση των αδιεξόδων του συστήματος και στο ψήλωμα των αδιεξόδων του λαού. Γι' αυτό χρειάζεται συνολικός πολιτικός αναπροσανατολισμός, που θα οδηγήσει στην ταξική ανασυγκρότηση και διεκδίκηση. Αλλιώς, το σύστημα θα συνεχίσει να κανιβαλίζει τις σάρκες μας.

Η λωρίδα που φαίνεται σαν καλά ασφαλοστρωμένος δρόμος είναι ένα τεράστιο κόκκινο χαλί που οδηγεί σ' ένα πλάτωμα ανάμεσα στα ερείπια, όπου προβλήθηκαν οι ταινίες ενός κινηματογραφικού φεστιβάλ που οργανώθηκε στη Γάζα και συγκεκριμένα στη μαρτυρική Σουτζάια, τη συνοικία που ισοπεδώθηκε από τους σιωνιστές κατά την τελευταία εισβολή τους. Δεν ξέρουμε τι ταινίες προβλήθηκαν στο συγκεκριμένο φεστιβάλ. Πάνω στο κόκκινο χαλί, όμως, είδαμε να βαδίζουν όχι αστραφτεροί σταρ με σμόκιν και «μυστήριες» τουαλέτες, αλλά απλοί άνθρωποι που πήγαν να δουν σινεμά ανάμεσα στα ερείπια. Η εικόνα θα μπορούσε να είναι η «Γκερνίκα» της εποχής μας.

KONTRES

Μόνο για το κεφάλαιο (1)

«Το υπόδειγμα της εσωτερικής υποτίμησης προφανώς έχει αποτύχει», είπε ο Μπαρουφάκης στο συνέδριο του Economist. Γιατί έχει αποτύχει; Οχι γιατί προκάλεσε έκρηξη της φτώχειας, γιατί δημιούργησε 1,5 εκατ. ανέργους, γιατί αποσάθρωσε τις εργασιακές σχέσεις, γιατί μετέτρεψε τους εργάτες σε δούλους και τα σχετικά, που θα περίμενε κανείς να πει ένας αριστερός οικονομολόγος, όπως αυτοπαρουσιάζεται ο Μπαρουφάκης. Προσέξτε την απάντησή του: «Έχει αποτύχει σε πολύ μεγάλο βαθμό γιατί ακόμα και οι υγιείς εξαγωγικές επιχειρήσεις δεν έχουν πρόσβαση σε τραπεζική πίστη, δεν έχουν πρόσβαση σε ένα κράτος το οποίο να μπορεί να ανταποδίδει το ΦΠΑ στην ώρα τους». Από τη σκοπιά του κεφαλαίου –και μόνο απ' αυτή– βλέπει τα πράγματα ο... αριστερός οικονομολόγος.

Μόνο για το κεφάλαιο (2)

Στην ίδια ομιλία ο Μπαρουφάκης εξήγησε και τη νέα αντίληψη για τις ιδιωτικοποιήσεις. Ιδιωτικοποιήσεις πρέπει να γίνουν, είπε, «παράλληλα, όμως, πρέπει να διατηρήσει το κράτος ένα equity stake, ένα μερίδιο». Για ποιο λόγο να διατηρήσει μερίδιο το κράτος; Οχι για να μπορεί να έχει έσοδα που θα τα ρίξει στην κοινωνική πολιτική, όπως θα περίμενε κανείς να υποστηρίξει ένας αριστερός οικονομολόγος. Το κράτος πρέπει να διατηρήσει ένα μερίδιο «το οποίο να χρησιμοποιηθεί ως περιουσιακό στοιχείο, που μαζί με άλλα περιουσιακά στοιχεία, ιδίως ακίνητη περιουσία αφού γίνει μεταρρύθμιση των ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων επ' αυτών των περιουσιακών στοιχείων, να ενταχθούν σε μια νέα αναπτυξιακή Τράπεζα, η οποία να τα χρησιμοποιήσει ως εγγύημα και σε συνδυασμό με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων να τα μοχλεύσει με στόχο τη δημιουργία μιας ροής επενδύσεων στον ιδιωτικό τομέα!»

Ο... αριστερός οικονομολόγος διαφέρει από τον νεοφιλελεύθερο οικονομολόγο μόνο ως προς τον τρόπο που θεωρεί προ-

σφορότερο για την εξασφάλιση –μέσω της κρατικής περιουσίας– πόρων που θα διοχετευθούν στο κεφάλαιο!

Φτηνιάρικα ψέματα

«Στο σχεδόν τετράμηνο της δικής μας διακυβέρνησης, το πρωτογενές πλεόνασμα έφτασε στα 2.164 εκατ. ευρώ, έναντι πρωτογενούς πλεονάσματος 1.046 εκατ. ευρώ για την ίδια περίοδο το 2014 και έναντι πρόβλεψης για πρωτογενές έλλειμμα 287 εκατ. ευρώ για το πρώτο 4μηνο του 2015». Το είπε ο Τσίπρας στο συνέδριο του Economist. Παραλείποντας να πει πως αυτό το «πρωτογενές πλεόνασμα» είναι εντελώς πλασματικό, γιατί επιτεύχθηκε με μια πρωτοφανή εσωτερική στάση πληρωμών (το κράτος δεν πληρώνει όχι μόνο προμηθευτές και εργολάβους, αλλά και δαπάνες που αφορούν εργαζόμενους, όπως τα οδοιπορικά και οι εφημερίες των γιατρών). Κι έγινε αυτή η εσωτερική στάση πληρωμών, προκειμένου ο προϋπολογισμός να καλύπτει τις αποπληρωμές των δανειακών υποχρεώσεων προς το ΔΝΤ. Με απύθμενο θράσος και χωρίς να κοκκινίζει, ο Τσίπρας υποστήριξε ότι «ανταποκριθήκαμε χωρίς διακινδύνευση στην αποπληρωμή όλων των εσωτερικών και εξωτερικών υποχρεώσεων της χώρας», την ώρα που η εσωτερική στάση πληρωμών αποτελεί κοινό τόπο και ομολογείται ακόμη και από επίσημες οικονομικές μελέτες (π.χ. έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή).

Πόσο φτηνιάρης πολιτικός πρέπει να είναι κάποιος για να λέει τόσο χοντρά ψέματα...

Γελοία ηθικολογία

Στην ίδια ομιλία του, ο Τσίπρας κατέφυγε σε μια γελοία ηθικολογία, μιλώντας για «μείζον ηθικό ζήτημα» στις σχέσεις με τους δανειστές. Από τον Αύγουστο του

2014 δεν έχουμε πάρει δεκάρα από τις προβλεπόμενες δανειακές δόσεις, είτε, ενώ έχουμε πληρώσει για εξόφληση των δανειστών 17,5 δισ. ευρώ. Και συνέχισε: «Οποιος αυτό το θεωρεί νόμιμο, δε θα τον παρεξηγήσω. Θα ισχυριστεί ότι σε αυτές τις περιπτώσεις, νόμος είναι το δίκιο του δανειστή. Οποιος όμως το θεωρήσει ηθικό, σίγουρα δε θα είναι αμερόληπτος!» Αναζητά ηθική συμπεριφορά από στυγνούς ιμπεριαλιστές, λες και ο ιμπεριαλισμός ως παγκόσμιο σύστημα διεθνών οικονομικών και πολιτικών σχέσεων γεννήθηκε την τελευταία πενταετία και όχι στα τέλη του 19ου και τις αρχές του 20ού αιώνα!

Αδειάσματα και ψέματα

Τα 11 δισ. του ΤΧΣ καμιά κυβέρνηση, ούτε η δική μας ούτε η προηγούμενη, δε θα μπορούσε να τα πειράξει, οπότε είτε βρίσκονται στο ΤΧΣ είτε στον ΕFSF το ίδιο κάνει, είπε ο Μπαρουφάκης στον Χατζηνικολάου. Κι όταν αυτός του θύμισε τι έλεγε το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, δεν είχε κανένα πρόβλημα να αδειάσει μεγαλοπρεπέστατα τον ίδιο τον Τσίπρα, δηλώνοντας με τη γνωστή αυταρέσκεια του ότι ο ίδιος δεν είπε ποτέ τέτοιο πράγμα.

Τι είχε πει ο Τσίπρας παρουσιάζοντας το «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης»; Οτι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα χρησιμοποιήσει για την υλοποίηση του προγράμματός της 3 δισ. από τα 11 του ΤΧΣ, αφού προηγουμένως αλλάξει τη νομοθεσία του ΤΧΣ και το περάσει υπό κρατικό έλεγχο.

Το πρόβλημα δεν είναι ο τρόπος με τον οποίο ο Μπαρουφάκης αδειάζει τον Τσίπρα, τον Δραγασάκη, τον Τσακαλώτο για όσα έλεγαν προεκλογικά. Αυτό αφορά τις μεταξύ τους σχέσεις και κάποια στιγμή θα βρει τη λύση του (με την αποβολή Μπαρουφάκη από την κυβέρνηση). Το πρόβλημα είναι τα χοντρά προεκλογικά ψέματα που έλεγε η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ. Ενα προς ένα τα κάνει γαργάρα, χωρίς να δώσει την παραμικρή εξήγηση στον ελληνικό λαό, τον οποίο αντιμετωπίζει ως λαό Χαχόλων.

Αυτού του τύπου η ηθικολογία δεν είναι μόνο γελοία, αλλά και εξοργιστική. Ο Τσίπρας και η συριζαϊκή κλίκα ήξεραν πολύ καλά τι συμπεριφορά θα αντιμετώπιζαν από τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Ομως το έπαιζαν μάγκες και έλεγαν παραμύθια για τις αγορές που θα χορεύουν πεντοζάλη και την Μέρκελ που θα συμφωνήσει με τις απαιτήσεις του ΣΥΡΙΖΑ και θα 'ναι ντάλα με-σημέρι, στην προσπάθειά τους να αποκοιμίσουν τον ελληνικό λαό, πείθοντάς τον πως αρκεί να τους ψηφίσει και μετά αυτοί θα τα λύσουν όλα.

Τσιράκια

Τα πήραν στο κρανίο πέντε βουλευτές του Ποταμιού (Ταχιάου, Αμυράς, Δανέλλης, Φωτήλας και Ψαριανός, όλοι ένας κι ένας) με ένα βίντεο που παίζει στους σταθμούς του μετρό και δείχνει την είσοδο των ναζιστικών στρατευμάτων κατοχής στην Αθήνα το 1941. «Με τέτοιου είδους ενέργειες, η εικόνα που πλάθεται για τη χώρα μας και **ειδικά αυτή την περίοδο** είναι απαράδεκτη και αποκρουστική» γράφουν σε ερώτησή τους προς την (αναρμόδια εν προκειμένω) αναπληρώτρια υπουργό Τουρισμού. Και συνεχίζουν: «Ο αντίκτυπος στον τουρισμό είναι άκρως επαχθής και ζημιογόνος δεδομένου ότι το εν λόγω βίντεο υποτιτλίζεται στην αγγλική γλώσσα. Δεν είναι τρόπος αυτός για να “καλωσορίζεται” ο τουρίστας που επιλέγει τη χώρα μας»!

«Οι Γερμανοί είναι φίλοι μας», όπως έλεγε ο μακαρίτης Δήμος Σταρένιος, υποδυόμενος τον δωσίλογο. Οι ποταμίσιοι βουλευτές δεν χρειάζεται να υποδυθούν τίποτα. Είναι... αυθεντικοί!

Μυστικές διαδρομές

Γράφτηκε στον αστικό Τύπο, χωρίς να διαψευστεί, ότι ο πρόεδρος Πάκης παρέλαβε ως κληρονομιά από τον προκάτοχό του ένα Προεδρικό Διάταγμα, υπογεγραμμένο από τον υπουργό Εξωτερικών Ν. Κοτζιά, με το οποίο διορίζεται ο Αρούλης ως **πρέσβης εκ προσωπικότητας**. Ο πονηρός Παπούλιας δεν έβαλε την υπογραφή του, αφήνοντας το ΠΔ ως πεσκέσι στον καραμανλικό Πάκη, ο οποίος είναι ο καταλληλότερος για να υπογράψει τη... διπλωματικοποίηση του επίσης καραμανλικού Αρούλη.

Συνήθως η διαδρομή είναι η αντίστροφη: από το διπλωματικό σώμα στην αστική πολιτική (Αβραμόπουλος, Μπεγλίτης, Κουμουτσάκος και άλλοι), όμως οι πολιτικές ανακατατάξεις της κρίσης άφησαν πολλούς φερέλπιδες εκτός Βουλής κι επειδή καμιά τεμπελιά δεν είναι ντροπή, ο Αρούλης αποφάσισε να εγκαινιάσει την αντίστροφη διαδρομή. Υποθέτουμε πως άμα τη αναλήψει των καθηκόντων του θα τοποθετηθεί σε κάποιο καλό πόστο που θα του θυμίζει την αγαπημένη του Μύκονο.

Πέρα από τη γελοιότητα του πράγματος, η συγκεκριμένη κίνηση της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου δεν στερείται πολιτικής σημασίας. Πρόκειται για μια ακόμη απόδειξη που συνδέει τη σημερινή ηγετική κυβερνητική ομάδα με τον Βούδα της Ραφήνας. Ενα-ένα βολεύονται τα ορφανά του Καραμανλή.

Κυνική σαφήνεια

Μετά τη «δημιουργική ασάφεια», η κυνική σαφήνεια. «Η πιο αντιλαϊκή λύση για τη χώρα είναι η χρεοκοπία και η επιστροφή στη δραχμή ή η χρεοκοπία εντός ευρώ» δήλωσε σε συνέντευξή του ο Παπαδημούλης. Τι σημαίνει αυτό; Πως η κυβέρνηση θα αποδεχτεί την τελική πρόταση των ιμπεριαλιστών δανειστών, όποια κι αν είναι αυτή, γιατί μετά υπάρχει μόνο η χρεοκοπία.

Αυτό τίθεται ως κυνικός εκβιασμός πάνω στον ελληνικό λαό, με τον ίδιο τρόπο που αντίστοιχοι εκβιασμοί έμπαιναν τα πέντε προηγούμενα χρόνια: ή παίρνουμε μέτρα, για να μας δώσουν τη δόση, ή χρεοκοπούμε και τα πράγματα θα είναι πολύ χειρότερα. Δεν υπάρχει τίποτα το πρωτότυπο στα όσα λένε οι πιο κυνικοί του ΣΥΡΙΖΑ σε σχέση με εκείνα που έλεγαν οι κυνικοί του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ τα προηγούμενα χρόνια.

Η γλώσσα της απάτης

Καινούργια γλώσσα θέλουν να μας μάθουν οι συριζαίοι. Πρέπει να βελτιστούμε την «εισπραξιμότητα» του ΦΠΑ, λέει ο Μπαρουπάκης, δικαιολογώντας την καθιέρωση ενιαίου συντελεστή ΦΠΑ στο 18%. Στα ελληνικά, εισπραξιμότητα σημαίνει δυνατότητα είσπραξης. Αυτό που συμφώνησε η κυβέρνηση με τους δανειστές δεν είναι η βελτίωση της δυνατότητας είσπραξης ενός δεδομένου φόρου, αλλά η αύξηση του συνολικού ποσού αυτού του φόρου και μάλιστα με κοινωνικά επαχθή τρόπο. Όταν μεταφέρει τα τρόφιμα και το ηλεκτρικό από το 13% στο 18%, δεν βελτιώνεις την εισπραξιμότητα, αλλά αυξάνεις το χαράτσι πάνω στα λαϊκά νοικοκυριά, που ξοδεύουν το μεγαλύτερο μέρος του εισοδήματός τους για να εξασφαλίσουν αυτά τα αγαθά.

Η εισπραξιμότητα θα παραμείνει στα ίδια επίπεδα. Οποιος μπορεί ν' αγοράσει ένα αγαθό ή μια υπηρεσία «μαύρα» θα το κάνει για να γλιτώσει τον ΦΠΑ. Το μπόνους του 3% για πληρωμή με πιστωτική κάρτα δεν αποτελεί δέλεαρ, όταν κάποιος μπορεί ν' αποφύγει ολόκληρο το 15% ή να το μοιράσει με αυτόν που πουλάει το αγαθό ή την υπηρεσία. Και οι καπιταλιστές (μικροί και μεγάλοι) θα εξακολουθήσουν να μην καταβάλλουν τον ΦΠΑ, όταν είναι στριμωγμένοι από άποψη ρευστότητας.

ZOOM

Ο παρασιτισμός του καπιταλισμού και τα παραμύθια του ΣΥΡΙΖΑ

Απαντώντας σε δημοσιεύματα για αποτυχία του «προγράμματος ποσοτικής χαλάρωσης» και ενδεχόμενο εγκατάλειψής του από την ΕΚΤ, το μέλος του διοικητικού της συμβουλίου Μπενουά Κερέ δήλωσε την περασμένη Τρίτη πως η ΕΚΤ όχι μόνο δεν εγκαταλείπει το πρόγραμμα, αλλά τον Μάη και τον Ιούνιο θα αυξήσει τις αγορές κρατικών ομολόγων, διότι τον Ιούλη και τον Αύγουστο η ρευστότητα στην αγορά περιορίζεται λόγω της περιόδου των αγορών. Οι δηλώσεις Κερέ προκάλεσαν ένα αντίστροφο ράλι στις αγορές ομολόγων. Η ζήτηση αυξήθηκε και τα επιτόκια έπεσαν. Είχε προηγηθεί μια μικρή περίοδος ξεπουλήματος ομολόγων, που οδήγησε τα επιτόκια των γερμανικών ομολόγων στα ψηλότερα επίπεδα του τελευταίου πεντάμηνου.

Πρόκειται για τυπικές εκδηλώσεις του «χοροού των βρυκολάκων». Τη μια βδομάδα τα επιτόκια των δεκαετών γερμανικών ομολόγων σκαρφάλωσαν από το 0,05% στο 0,7%, επειδή κυκλοφορούσαν φήμες ότι η ΕΚΤ θα περιορίσει το πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης και οι «βρυκολάκες των αγορών» έσπευσαν να ξεφορτωθούν γερμανικά ομόλογα, με την επιπρόσθετη προσδοκία να εκμεταλλευτούν τη θρυλούμενη αύξηση των επιτοκίων από την αμερικάνικη FED. Μόλις η ΕΚΤ τους καθυσέχασε ότι δε θα περιορίσει τις αγορές κρατικών ομολόγων για το τρέχον δίμηνο, έσπευσαν να «ξανατοποθετηθούν» στα κρατικά ομόλογα της Ευρωζώνης.

Ο παρασιτισμός είναι βασικό χαρακτηριστικό του μονοπωλιακού καπιταλισμού. Ομάδες καπιταλιστών, κάτοχοι λιμνάζοντος, μη επενδυσμένου στην παραγωγή κεφαλαίου, μοιράζονται με άλλο τρόπο (κερδοσκοπώντας στα διεθνή χρηματιστήρια και τις χρηματαγορές) ένα τεράστιο μέρος από τις υλικές αξίες που παράγονται από την παγκόσμια εργατική τάξη.

Στο φύλλο μας την 1η Φλεβάρη του 2015, σχολιάζοντας το «πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης» της ΕΚΤ, καταλήγαμε ως εξής: Δεν θέλει διδακτορικό στα οικονομικά για να καταλάβει κανείς τι επιπτώσεις θα έχει το πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης στην πραγματική οικονομία. Απλά καμιά. Ποιοι καταναλωτές θα δανειστούν (έστω με τα χαμηλότερα επιτόκια) όταν δεν μπορούν να εξασφαλίσουν τα απαραίτητα και είναι ήδη υπερχρεωμένοι; Και ποιος κεφαλαιοκράτης θα πάρει δάνεια (και πάλι με χαμηλότερα επιτόκια) για να επενδύσει σε νεκρές οικονομίες; Τέλος, με την υπόθεση ότι όλα δουλεύουν σύμφωνα με το σκεπτικό της ΕΚΤ, αν ανέβει το επίπεδο τιμών και ο πληθωρισμός, οι μικροκαταθέτες θα δουν τα χρήματά τους απλά να εξανεμίζονται. Τα χρήματα της ΕΚΤ απλά θα είναι σαν αποθεματικά στις τράπεζες και ουσιαστικά είναι άχρηστα καθώς δεν υπάρχει ζήτηση από την πραγματική οικονομία.

Το πρώτο κιόλας δίμηνο εφαρμογής της ποσοτικής χαλάρωσης η πρόβλεψη αυτή δικαιώθηκε. Οχι μόνο από τις πιρουέτες των «βρυκολάκων» στις διεθνείς αγορές συναλλάγματος και ομολόγων,

αλλά και από την πορεία της οικονομίας στις βασικές καπιταλιστικές χώρες της Ευρώπης. Τα στοιχεία του πρώτου τριμήνου του 2015 δείχνουν ότι το ΑΕΠ της Ευρωζώνης αυξήθηκε μόνο κατά 0,4%. Στη Γερμανία, την ατμομηχανή της Ευρωζώνης, η αύξηση ήταν κάτω από το μέσο όρο (0,3%), στη Γαλλία 0,6% και στην Ιταλία 0,4%.

Όπως σωστά σημείωσε ο Μπαρουφάκης, στην ομιλία του στη γενική συνέλευση του ΣΕΒ, «το ΑΕΠ της ΕΖ κινήθηκε θετικά αλλά αυτό δεν οφείλεται σε επενδύσεις ή σε βελτίωση της αγοράς εργασίας. Στην Γαλλία, που “έσυρε” την αύξηση του ΑΕΠ της ΕΖ, η βελτίωση οφειλόταν σχεδόν αποκλειστικά στην μείωση της τιμής του πετρελαίου. Βιομηχανική παραγωγή, επενδύσεις και απασχόληση (full time) μειώθηκαν. Συμπερασματικά, **η ΕΖ δεν έχει εξέλθει πραγματικά από την ύφεση**. Η μείωση δε της ισοτιμίας του ευρώ δεν απέδωσε σημαντική τόνωση της ενεργούς ζήτησης καθώς, όπως δείχνουν τα τελευταία στοιχεία της Eurostat, το εμπορικό ισοζύγιο της ΕΖ παρέμεινε το ίδιο (κάμφθηκε μάλιστα λίγο) παρά την πτώση του ευρώ».

Όπως σημείωνε σε εκτενές σχόλιο της η Deutsche Welle, «η πραγματική οικονομία δεν έχει ωφεληθεί ουσιαστικά» από το πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της ΕΚΤ. «Από τα χρήματα με τα οποία πλημμύρισε τις αγορές η ΕΚΤ, πάντως, **πολύ λίγα κατέληξαν στην πραγματική οικονομία. Το μεγαλύτερο μέρος δόθηκε στην αγορά μετοχών και ομολόγων**. Με τον τρόπο αυτό πυροδοτήθηκε ένα ράλι τιμών, το οποίο άσκησε πιέσεις στις αποδόσεις των κρατικών ομολόγων».

Το ίδιο υποστήριξε και ο Μπαρουφάκης, παραθέτοντας επίσημα στοιχεία: «Προ του 2011, οι υπερβάλλουσες αποταμιεύσεις των πλεονασματικών χωρών ανακυκλώνονταν στην Περιφέρεια (δανεισμός στα κράτη και σε real estate ως επί το πλείστον). Μετά το 2012, οι υπερβάλλουσες αποταμιεύσεις των πλεονασματικών χωρών στρέφονται εκτός ΕΖ σε αναζήτηση υψηλότερων επιτοκίων/αποδόσεων (ΗΠΑ, Βρετανία, Καναδά, Κίνα, Ιαπωνία, Βραζιλία, Μαλαισία, Σιγκαπούρη, Κορέα). Από το 2012, έφυγαν 4 τρισ. από την ΕΖ ενώ μόνο το 2014 μετάνάστευσαν 500 δισ. (...) Παράλληλα, λόγω ΠΧ, επικρατεί “εργήγορη” στα χρηματιστήρια και αυξητικές τάσεις σε κάποιες αγορές ακινήτων **χωρίς όμως να αυξάνονται ανάλογα οι επενδύσεις στον παραγωγικό/βιομηχανικό τομέα**. Γιατί δεν αυξάνονται οι επενδύσεις; Επειδή **οι επιχειρήσεις (προβλέποντας στάσιμη ζήτηση στο μέλλον) προτιμούν να χρησιμοποιούν την νέα ρευστότητα** για να: (α) επαναγοράζουν τις ίδιες τους τις μετοχές (για να ανεβαίνει η αξία τους και να παίρνουν οι μάντζερς μεγαλύτερα μπόνους), (β) **επενδύουν εκτός ΕΖ**, (γ) εξαγορές άλλων επιχειρήσεων».

Τα παραπάνω δεν έχουν θεωρητική σημασία, για να μιλήσουμε για μια ακόμη φορά για τον παρασιτισμό ως βασικό στοιχείο του σύγχρονου καπιταλισμού. Έχουν σημασία για να κρίνουμε και την

επίπτωση της περιβόητης ποσοτικής χαλάρωσης στο επίπεδο ζωής του ελληνικού λαού, όταν μπορέσει και η Ελλάδα να αξιοποιήσει αυτό το πρόγραμμα της ΕΚΤ (Ιούλη-Αύγουστο, όταν θα έχουν αποπληρωθεί τα ομόλογα που κατέχει η ΕΚΤ οπότε ο δανεισμός του ελληνικού κράτους από την ΕΚΤ θα πέσει κάτω από το ισχύον πλαφόν). Όταν ο Ντράγκι παρουσίασε το σχετικό πρόγραμμα, ο ΣΥΡΙΖΑ (στην αντιπολίτευση τότε) τον αποθέωσε, παρουσιάζοντάς τον ως... αντιμερκελιστή και πολέμιο της λιτότητας! Ο ίδιος ο Τσίπρας παρουσίαζε το πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης σαν το φάρμακο που θα βάλει την Ευρωζώνη (και τον ελληνικό καπιταλισμό) σε τροχιά ορμητικής ανάπτυξης.

Τα γεγονότα επιβεβαιώνουν με τον πιο αδιαμφισβήτητο τρόπο πως οι κινήσεις στη χρηματοπιστωτική σφαίρα δεν μπορούν να εξαλείψουν τη θεμελιώδη αντίθεση που καθορίζει τους οικονομικούς κύκλους της κρίσης. Την αντίθεση ανάμεσα στις τεράστιες δυνατότητες της κοινωνικής παραγωγής και τη στενή καταναλωτική ικανότητα των εργαζόμενων μαζών, η οποία καθορίζεται από την ανάγκη του κεφαλαίου να αυξάνει το βαθμό εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης. Όσο η ανεργία αυξάνεται, τα μεροκάματα καθιλώνονται (ή και πέφτουν), οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις απλώνονται με θελλώδη ρυθμό, όσο δηλαδή η καταναλωτική ικανότητα των εργαζόμενων μαζών μειώνεται ή παραμένει καθηλωμένη, τα κεφάλαια που λιμνάζουν δε θα τοποθετούνται σε μια αβέβαιης έκβασης παραγωγή (η οποία, μάλιστα, είναι πιο αποδοτική για το κεφάλαιο στις χώρες της απόλυτης «κινεζοποίησης»), αλλά θα αναζητούν επικερδή τοποθέτηση στα ομόλογα και τα άλλα τραπεζικά «προϊόντα», σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης.

Αν και όταν το ελληνικό κράτος μπει στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της ΕΚΤ (αφού προηγουμένως αρχίσει να αποπληρώνει τα ομόλογα που κατέχει η ΕΚΤ, που δεν «κουρεύτηκαν» με το PSI), δε θα εξασφαλίσει κεφάλαια για να τα ρίξει στην παραγωγή, αλλά κεφάλαια για να μπορεί να αποπληρώνει τα προηγούμενα δάνεια. Δεν υπάρχει περίπτωση, όταν γίνει ο τελικός λογαριασμός για το τρίτο δανειακό πακέτο (όπου να 'ναι δηλαδή), να μη συνυπολογιστούν τα κεφάλαια που θα μπορεί να αντλήσει το ελληνικό κράτος από το πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης στο συνολικό πακέτο που θα απαιτηθεί για την κάλυψη του χρηματοδοτικού κενού (για την αποπληρωμή των τοκοχρεολυσίων, δηλαδή) μέχρι το 2016 που θα κρατήσει το πρόγραμμα της ΕΚΤ.

Μ' αυτό τον τρόπο θα συνεχιστεί ο ασφυκτικός έλεγχος των ιμπεριαλιστών δανειστών πάνω στον ελληνικό καπιταλισμό και το κράτος του και θα εξασφαλιστεί η συνέχιση και το βάθεμα της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού. Αν ποτέ υπάρξει αξιοσημείωτη αναπτυξιακή ροπή του ελληνικού καπιταλισμού, αυτή θα γίνει με όρους κινεζοποίησης.

Πέτρος Γιώτης

Κοινωνική Ασφάλιση Ξαναστρώνεται το κρεβάτι του Προκρούστη

Την Παρασκευή 15 Μάη, σε ένα από τα non paper που διανέμει καθημερινά, το Μαξίμου διαβεβαίωσε ότι «**θα ακυρώσει νομοθετικά** την ρήτρα μηδενικού ελλείμματος στις επικουρικές συντάξεις ώστε να παραμείνουν όπως έχουν διαμορφωθεί στις 31.12.2014».

Τη Δευτέρα 18 Μάη, σε μία από τις συχνές τηλεοπτικές εμφανίσεις του, ο γενικός γραμματέας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Γ. Ρωμανός αποκάλυψε ότι **«δεν αναφέρεται πουθενά η λέξη κατάργηση. Είναι αναστολή επί «αόριστον»**. Και συμπλήρωσε: «Φαίνεται ότι οι δανειστές κάνουν μία υποχώρηση στη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος αλλά με πλεόνασμα 2%».

Ο παριστάμενος στο τηλεοπτικό στούντιο Αλ. Μητρόπουλος επιβεβαίωσε ότι στην ρύθμιση που ετοιμάζει η κυβέρνηση δεν προβλέπεται κατάργηση αλλά αναστολή και συμπλήρωσε: «Είτε καταργηθεί είτε ανασταλεί η ρήτρα μηδενικού ελλείμματος, **μειώσεις στις συντάξεις θα υπάρχουν!**»

Το Μαξίμου είδε να καταρρέει ο προπαγανδιστικός σχεδιασμός του με τη δήλωση Ρωμανιά και έβαλε τον Σακελλαρίδη να δηλώσει ότι για τους συνταξιούχους δεν έχει καμία σημασία αν θα λείξει κατάργηση ή αναστολή. Σημασία έχει ότι δε θα δουν μείωση στις επικουρικές συντάξεις τους. Το ίδιο διατάχθηκε να δηλώσει και ο Ρωμανός, ο οποίος κατέφυγε σε ραδιοφωνικό σταθμό για να «μαζέψει» οσα είχε πει το πρωί, ευθυγραμμίζοντας με τη γραμμή Σακελλαρίδη. Η ρήτρα μηδενικού ελλείμματος έχει στην πράξη καταργηθεί, καθώς οι επικουρικές συντάξεις δίνονται χωρίς μείωση, είπε, διαβεβαιώνοντας παράλληλα ότι η καταβολή των συντάξεων είναι εξασφαλισμένη στο ακέραιο.

Την ίδια μέρα, η ιστοσελίδα tovima.gr αποκάλυψε το σχέδιο συμφωνίας που προωθεί ο Γιούνκερ. Για το επίμαχο θέμα διαβάζουμε: «Δεν θα εφαρμοστεί η ρήτρα μηδενικού ελλείμματος στα επικουρικά, **αλλά θα επανεξεταστεί**, στα πλαίσια του διαλόγου που θα ξεκινήσει **το φθινόπωρο** για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος».

Την ίδια μέρα, Σκουρλέτης και Στρατούλης έδιναν συνέντευξη Τύπου για θέματα ΣΕΠΕ, αλλά τα μόνα που δε συζητήθηκαν ήταν τα θέματα ΣΕΠΕ. Η συζήτηση επικεντρώθηκε στα εργασιακά και στο Ασφαλιστικό. Με το γνώριμο ύφος του «ερόλα» που απευθύνεται σε βλάκες, ο Στρατούλης μίλησε για παλιότερη δήλωσή του, στην οποία υποτίθεται ότι είπε πως «η ρήτρα μηδενικού ελλείμματος δεν θα εφαρμοστεί από αυτή την Κυβέρνηση, **είτε δια της ακύρωσής της, είτε δια της αναστολής των διατάξεών της επί “αόριστον**, διότι έχουν το ίδιο νομικό αποτέλεσμα». Τέτοια δήλωση δεν υπήρξε παλιότερα.

Πάντοτε (δείξτε και την ομίλια του κατά τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης) έλεγε πως ετοιμάει νομοθετική ρύθμιση για την κατάργηση της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος. Η αναστολή είναι καινούργιο φρούτο, που έρχεται να αποτελέσει του παζαριού με την τρόικα για την ενδίαμεση συμφωνία. «Επομένως η αναστολή διαρκείας της εφαρμογής της ρήτρας είναι τρόπος ακύρωσής της και μη εφαρμογής της» συνέχισε ο Στρατούλης,

για να καταλήξει: «Η ουσία είναι να μην εφαρμοστεί. Ο νομικός τρόπος είναι ο **πλέον δόκιμος κάθε φορά!** Δεν εξήγησε, όμως, γιατί είναι η αναστολή ο πλέον δόκιμος νομικός τρόπος και όχι η κατάργηση. Υπήρχε κάποιο νομικό κώλυμα για την κατάργηση, εκτός από το Μνημόνιο;

Σκουρλέτης και Στρατούλης επιβεβαίωσαν στη συνέχεια ότι το φθινόπωρο ξανανοίγει το Ασφαλιστικό. Φυσικά, είπαν τις γνωστές παπαρολογίες που έλεγε και προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ («θα στηρίξει στην αρχή της αλληλεγγύης των γενεών, θα έχει βαθύτατα κοινωνικό χαρακτήρα, θα έχει έναν αναδιανεμητικό χαρακτήρα, θα έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα και θα βάζει και το θέμα και νέων πόρων»), αλλά μίλησαν και για **νέες αναλογιστικές μελέτες**. Κάθε συζήτηση επί συγκεκριμένων ζητημάτων την απέφυγαν. «Αφήστε μας και θα αγιάσουμε! Όα το δείτε το φθινόπωρο» ήταν η κατακλείδα του Σκουρλέτη, με την οποία καρφώθηκε. Τη μπάλα στην εξέδρα για μερικούς μήνες θέλουν να πετάξουν, ώστε να περάσει η μπόρα της πρώτης μνημονιακής συμφωνίας που θα υπογράψουν. Μετά βλέπουμε! Αυτό είναι το «όγγμα ΣΥΡΙΖΑ», το οποίο εφαρμόζονται συστηματικά και πριν τις εκλογές, αλλά έγινε προφανές κατά το πρώτο τετράμηνο της κυβερνητικής του θητείας.

Σχολιάζοντας, την ίδια μέρα, τις δηλώσεις Μητρόπουλου, ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ Ν. Φίλης είπε: «Εμείς αυτό που λέμε είναι ότι **οι σημερινές συντάξεις** δεν θα μειωθούν. Ως γενικό κανόνας, αν γίνουν περιφερειακές και περιπτώσιολογικές ιστορίες, δεν συζητάμε. Δεύτερον, **θα υπάρξει αναλογιστική μελέτη** -είναι ήδη προέδρος μιας επιτροπής ο κ. Ρομπόλης- που θα κατατεθεί και επί τη βάσει της οποίας θα ξεκινήσει ένας **εθνικός διάλογος για το συνολικό θέμα του ασφαλιστικού συστήματος**». Άρα, το μόνο που εγγυάται η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου είναι το σημερινό τρισάθλιο επίπεδο των συντάξεων, που διαμορφώθηκε με τις απανωτές περικοπές των μνημονιακών χρόνων. «Χωρίς ανάπτυξη το Ασφαλιστικό να συζητήσουμε τώρα...» ήταν η αποφασιστική (και κυνική) κατακλείδα του Φίλη, που έκανε σκάνη την παπαρολογία των Σκουρλέτη-Στρατούλη.

Η ενδιαφέρουσα αυτή μέρα έκλεισε με τη συνέντευξη του Μπαρουφάκη στον Χατζηνικολάου. Ο υπουργός των Οικονομικών είπε πως οι περικοπές των συντάξεων δεν είναι μεταρρύθμιση, δεν παρέλειψε όμως να τονίσει πως θα πρέπει «να μπει τάξη» στις πρόσθετες συντάξεις οδοιπόρων: «Χρειάζεται **εξορθολογισμός των Ταμείων**» είπε σε άλλο σημείο, για να καταλήξει: «Θέλουμε χειρουργική επέμβαση στο ασφαλιστικό και όχι την λογική του χασάπη».

Η «χειρουργική επέμβαση» παραπέμπει στον Παπαδόπουλο της χούντας. Δεν είναι, βέβαια, φασίστας ο Μπαρουφάκης, αλλά στα ζητήματα της οικονομικής διαχείρισης του καπιταλισμού δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα σ' έναν φασίστα και σ' έναν κοινοβουλευτικό. Τη λέξη «εξορθολογισμός» την έχουν ακούσει τόσες φορές οι εργαζόμενοι, ώστε να γνωρίζουν τη ρήτρας είναι τρόπος ακύρωσής της και μη εφαρμογής της» συνέχισε ο Στρατούλης,

λέξη εξορθολογισμός υπονοεί ότι υπάρχουν αδικίες μέσα στο ασφαλιστικό σύστημα, οι οποίες πρέπει να θεραπευτούν με μείωση των συντάξεων πάνω από ένα επίπεδο. Όταν η σημερινή συγκυβέρνηση καταφέρνει, με χιλια ζόρια, να πάρει από τους ιμπεριαλιστές δανειστές μια παράταση λίγων μηνών για το Ασφαλιστικό, εξαναγκάζουμε απλώς να αναστείλει και όχι να καταργήσει τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος στα επικουρικά ταμεία, αυτό σημαίνει πως **το Ασφαλιστικό θα ξανανοίξει με τους δρους της τρόικας και υπό την αυστηρή επιτροπεία της**.

Η περίπτωση της αναστολής (αντί κατάργησης) της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος για τις επικουρικές συντάξεις είναι χαρακτηριστική. Η σχετική νομοθετική ρύθμιση δεν καταργείται και θα εξακολουθήσει να κρέμεται ως Δαμόκλειος σπάθη πάνω από τα κεφάλια των συνταξιούχων, μέχρι να φτάσει η ώρα να κοπεί το σκονί και η σπάθα να πέσει πάνω στις επικουρικές συντάξεις. Τότε θα πουν στους εργαζόμενους ότι πρέπει να εφαρμοστεί η ρήτρα μηδενικού ελλείμματος, προκειμένου να σωθεί η επικουρική αύξηση για τις επόμενες γενιές και προκειμένου να μην επεκταθεί άμεσα η εφαρμογή της και στην κύρια σύνταξη (αυτό θα γίνει σε επόμενο χρόνο).

Πλέον έχουμε εμπειρία και μπορούμε να καταλάβουμε τι πρόκειται να γίνει. Θυμόμαστε πως πανηγύριζαν οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις επειδή κατά καιρούς «έσωζαν» πότε τον 13ο και 14ο μισθό και πότε τη 13η και 14η σύνταξη. Τα «έσωζαν» για να μην του πέσει βαριά η ερχόμενη συμφωνία με την τρόικα, για να δοθεί η επόμενη δόση, και αυτά που είχαν «σωθεί» κόβονταν. Όταν ξανανοίγει το Ασφαλιστικό, η σημερινή κυβέρνηση θα κληθεί να απαντήσει στο βασικό ερώτημα: πώς θα χρηματοδοτηθεί η Ασφάλιση; Έχει μπει στην πρόθεση να καταργήσει τη μνημονιακή ρήτρα που λέει πως ο κρατικός προϋπολογισμός απαγορεύεται να χρηματοδοτήσει ελλείμματα ασφαλιστικών ταμείων; Δεν ακούσαμε κάτι τέτοιο.

Αν αληθεύουν τα όσα αναφέρονται στο έγγραφο Γιούνκερ για τα περιβόητα «πρωτογενή πλεονάσματα» (0,75% του ΑΕΠ το 2015, 2% το 2016, 3,5% το 2017 και 3,5% το 2018), δε θα υπάρχει «σάλο» για κοινωνική πολιτική γενικά και για αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης προς το ασφαλιστικό σύστημα ειδικότερα. Το έργο το έχουμε ξαναδεί και δε θα διαφέρει σε τίποτα και αυτή τη φορά. Αυτό που αναφέρει ο Φίλης, ότι «δε θα μειωθούν οι σημερινές συντάξεις» δεν πρέπει να θεωρείται δεδομένο παρά μόνο για μερικούς μήνες. Όταν ανοίξει ξανά το Ασφαλιστικό, θ' ανοίξει και να υπάρξουν νέες περικοπές σε συντάξεις και λοιπές ασφαλιστικές παροχές, όπως γίνεται κάθε φορά που ανοίγει το Ασφαλιστικό. Εκτός από περικοπές οι εργαζόμενοι ο ΣΥΡΙΖΑ θα βρει τη μαγική συνταγή (χωρίς να θίξει τους καπιταλιστές, όπως λέει) και οι τρoίκανοι θα उपκλινθούν έκθαμβοι μπροστά στην εφευρετικότητα του Στρατούλη και του Σκουρλέτη.

Ετοιμη προς υπογραφή η συμφωνία Ξεκινά η τρίτη μνημονιακή περίοδος

Μοναδικό μέλημα της ομάδας Τσίπρα να ελέγξει το εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ και να αποσοβήσει λαϊκές αντιδράσεις

Αν δεν υπήρχε η ανάγκη να ελεγχθεί το εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ και ιδίαιτερα η κοινοβουλευτική του ομάδα, που πρέπει να πάρει το κολάι στο ψήφισμα μνημονιακών νόμων, η συμφωνία με την τρόικα (stuff level agreement) θα είχε ήδη ανακονισθεί, το Ευροgroup θα την είχε εγκρίνει και τα αρμόδια στελέχη της κυβέρνησης θα συνέχιζαν τις συνομιλίες για το δεύτερο σκέλος, για τη νέα δανειακή σύμβαση και το τρίτο κατά σειρά Μνημόνιο. Ακόμη και αν έλειπαν μερικές πινελιές από τη συμφωνία, αυτές θα τις έβαζαν μέσα σε μια μέρα, προκειμένου να τελειώσουν και ν' αρχίσουν να εκταμιεύουν τμήματα από τη δανειακή δόση. Όμως το σοκ θα είναι μεγάλο και απαιτεί λεπτή διαχείριση. Γι' αυτό και το πράγμα θα συρθεί για μερικές ακόμη μέρες, οι οποίες θα είναι μέρες «μωσαζ», όπως έχει καθιερωθεί να λέγεται στην πολιτικοδημοσιογραφική αργκό.

Στον ελληνικό λαό τα εξοφλούν ενά-ένα, για να μην του πέσει βαριά η χώνεψη. Βγαίνει κάποιο κυβερνητικό κομματικό σκέλος σε κάποιο πρωινό δάκκο με κάποια στιγμή, τάχαμου αδιάφορα, σα να λέει το πιο φυσικό

πράγμα του κόσμου, πετάει την ειδηση: ξέρετε, η 13η σύνταξη δε θα δοθεί φέτος, αλλά το 2016. Κάπως έτσι έμεινε ο ΕΝΦΙΑ, κάπως έτσι εξαφανίστηκε το αφορολόγητο των 12.000 ευρώ, κάπως έτσι θα μάθουμε για την κατάργηση της πρόωρης συνταξιοδότησης (στις ελάχιστες περιπτώσεις που έχει απομείνει), κάπως έτσι πληροφορηθήκαμε τις «αλλαγές» στον ΦΠΑ (όχι όμως και ολόκληρο το δημοσιονομικό πακέτο), κάπως έτσι θα μάθουμε και τα υπόλοιπα, μέχρι να έρθει η συμφωνία, η οποία θα περιέχει αρκετά περισσότερα απ' αυτά που έχουν ήδη ανακοινωθεί.

Η προπαγάνδα είναι στοχευμένη: «Το πρόγραμμα μας διατηρείται στο ακέραιο, όμως τα εφαρμοστεί σταδιακά μέσα στην τετραετία, αφού θα συρθεί για μερικές ακόμη μέρες, οι οποίες θα είναι μέρες «μωσαζ», όπως έχει καθιερωθεί να λέγεται στην πολιτικοδημοσιογραφική αργκό.

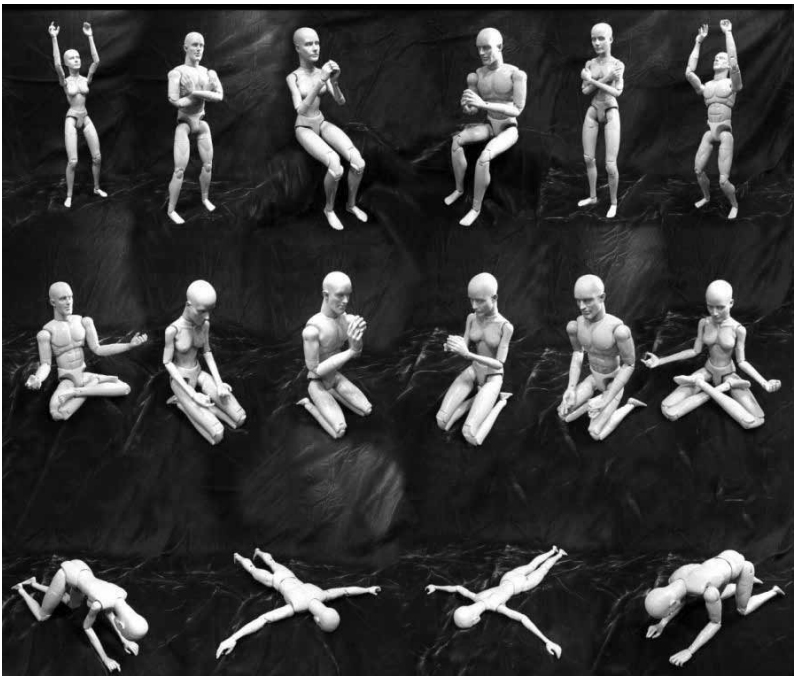
Οι ιμπεριαλιστές δανειστές συνεχίζουν να συμπεριφέρονται σαν γκάνγκστερ. Τελευταία εκδήλωση αυτής της συμπεριφοράς ήταν το (επί της ουσίας) τελεσίγραφο που απηύθυναν στον Τσίπρα οι Μέρκελ και Ολάντ, που συναντήθηκαν την περασμένη Τρίτη στο Βερολίνο, στο πλαίσιο της στενής

νται «σχήμα λόγου», «προεκλογικές υπερβολές» και τα παρόμοια.

Στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ παίζουν με τα συνήθη όπλα. Υποσχέσεις, παραχωρήσεις (τώρα διαθέτουν και κυβερνητικά πόστα για μοίρασμα) και κινδυνολογία για πώση της κυβέρνησης. Αυτό το τελευταίο αποτελεί το πιο ισχυρό όπλο, όπως έχει αποδειχτεί και από την πείρα των προηγούμενων κυβερνήσεων. Ο Τσίπρας θα τους απειλήσει με πώση της κυβέρνησης και εκλογές, οι οποίες θα γίνουν με λίστα, οπότε ο Τσίπρας μπορεί να «κόψει» όσους βουλευτές το παίζουν αντάρτες. Οσο για τα στελέχη της εσωκομματικής αντιπολίτευσης, θα επιδιωχτεί να μείνουν μόνο στη γκρίνια και τις φωνασκίες, που μπορούν να τους επιφέρουν κάποια παραπάνω «κουκιά» στην κεντρική επιτροπή.

Οι ιμπεριαλιστές δανειστές συνεχίζουν να συμπεριφέρονται σαν γκάνγκστερ. Τελευταία εκδήλωση αυτής της συμπεριφοράς ήταν το (επί της ουσίας) τελεσίγραφο που απηύθυναν στον Τσίπρα οι Μέρκελ και Ολάντ, που συναντήθηκαν την περασμένη Τρίτη στο Βερολίνο, στο πλαίσιο της στενής

Αυτή η γκανγκστερική τακτική είναι μεν προοβλητική για τον ελληνικό λαό, είναι εξευτελιστική για τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, ταυτόχρονα όμως λειτουργεί και ως βοηθητικό εργαλείο. Δείχνοντας τους ιμπεριαλι-

συνεργασίας του γερμανογαλλικού άξονα. «Θα μιλήσουμε με μια φωνή» είπε με νόημα ο Ολάντ, συμφωνώντας με την προαλήσασα Μέρκελ και ξεκαθαρίζοντας ότι οι παπαριές περί «μετώπου του Νότου» πρέπει να τελειώσουν. Και οι δύο δεν αρνήθηκαν να συναντηθούν με τον Τσίπρα στη Ρίγα, ξεκαθάρισαν όμως πως αυτού του τύπου οι συναντήσεις «μπορούν να συνοδεύσουν τη διαδικασία διαπραγμάτευσης, δεν μπορούν όμως να την υποκαταστήσουν». Στις συνομιλίες που κράτησε, στο περίβριο Brussels Group, «εκεί πρέπει να κλείσουν οι λεπτομέρειες μιας συμφωνίας», όπως δήλωσε ο εκπρόσωπος της καγκελαρίου.

Το τελευταίο «τρικ» που έπεςε αυτή τη βδομάδα στην πιάτσα από το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου

στές ηγέτες από τη μια και τα άδεια ταμεία από την άλλη, ο Τσίπρας δημιούργη ένα άλλοθι: τι θέλετε να κάνω, να οδηγήσω τη χώρα στη χρεοκοπία; Στα στελέχη που ζητούν παύση πληρωμών και ρίξη με τους δανειστές, η περί τον Τσίπρα ηγετική ομάδα απαντά ότι δεν έχουν τέτοια λαϊκή εντολή (sic!) και προς επίρρωση του ισχυρισμού τους επικαλούνται τα γκάλοπ που αφειδώς στήνουν οι μεγαλοεκδότες. Πλέον δεν υπάρχουν περιθώρια ούτε για δημοψηφίσματα και τέτοιες παπαριές, που χρησιμοποιήθηκαν προπαγανδιστικά για μερικές εβδομάδες. Πριν οι πολίτες φτάσουν στην κάλπη (χρειάζεται και ένας χρόνος βλέπετε), θα έχει επέλθει η χρεοκοπία. Αυτό ακριβώς θα χρησιμοποιήσει ως όπλο εσωκομματικά ο Τσίπρας.

Το τελευταίο «τρικ» που έπεςε αυτή τη βδομάδα στην πιάτσα από το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου

είναι ότι ο Τσίπρας επιδίωκε πλέον συνολική συμφωνία, η οποία θα περιλαμβάνει και την αναδιάρθρωση του χρέους, οπότε το πεδίο γίνεται ευρύτερο, καθώς θα παρθούν μεν τώρα κάποια επαχθή (αντικοινωνικά, όπως χαμογελά ήδη, καθώς η οικονομία θα ξαλαφρώσει σχετικά από το βάρος της ετήσιας εξυπηρέτησης του χρέους.

Καλό το παραμυθάκι, αλλά με πρακτικό αντίκρισμα δεν υπάρχει περίπτωση να το παίξει τώρα. Το μέγιστο που μπορεί να αποσπάσει είναι μια αόριστη υπόσχεση, ότι το χρέος θα εξεταστεί στο πλαίσιο μιας νέας μακροπρόθεσμης συμφωνίας, σύμφωνα με τη λογική που έθεσε η απόφαση του Eurogroup το Νοέμβριο του 2012.

Οπως λέει η απόφαση της 20ής Φλεβάρη, πρώτα πρέπει να κλείσει η αξιολόγηση του τρέχοντος προγράμματος από την τρόικα και μετά να γίνει συζήτηση για ένα νέο πρόγραμμα: νέα δανειακή σύμβαση και conditionality, όπως λέει ο Μπαρουφάκης, για να μην πει τη λέξη Μνημόνιο (conditionality σημαίνει σύνολο όρων που συνοδεύουν μια σύμβαση).

Η κυβέρνηση θα υπογράψει τώρα μια ενδιάμεση συμφωνία (εκτός αν έχουν προχωρήσει την αξιολόγηση και έχουν φτάσει στο σημείο να την κλείσουν), για να πάρει τμήμα της δόσης (ή ολόκληρη τη δόση, αν κλείσει η αξιολόγηση). Αυτή η συμφωνία θα είναι, **σε κάθε περίπτωση**, πολύ χειρότερη από τα όσα έχουν μέχρι στιγμής δει το φως της δημοσιότητας. Ακόμη δεν μας έχουν πει ποιο ύψος δημοσιονομικού κενού συμφωνήσαν και με ποιο σύνολο μέτρων να το κλείσουν. Ο ΦΠΑ είναι ένα απ' αυτά τα μέτρα, αλλά δε θα μείνει μόνος. Θα έχει και παρέα, που θα πονέσει πολύ τον ελληνικό λαό.

Εκείνο που φαίνεται να έχει απορριφθεί (με αιτιολογία ότι προσκορεί στο κοινοτικό δίκαιο) είναι το σενάριο Μπαρουφάκη για μείωση των συντελεστών κατά 3% για πληρωμή με πιστωτική ή χρεωστική κάρτα. Η κυβέρνηση μάλλον για πλάκα έστειλε αυτό το σενάριο στις Βρυξέλλες, επειδή επέμενε ο Μπαρουφάκης, ο οποίος βγήκε μάλιστα και το ανακοίνωσε μόνος του στην τηλεόραση! Κατά τα άλλα, έχουν κυκλοφορήσει διάφορα σενάρια που όλα περιέχουν μικρή ή μεγαλύτερη αύξηση των συντελεστών και κατάργηση της έκπτωσης (30%) στα νησιά. Θα δούμε ποιο σενάριο θα επιλεγεί τελικά, όμως αυτό δεν είναι το κύριο. Το κύριο είναι πως **όλα τα σενάρια οδηγούν σε αύξηση του ΦΠΑ**.

Ο ΦΠΑ είναι έμμεσος φόρος (δηλαδή ές ορισμό ταξικός-αντιλαϊκός φόρος) και παρ'απέρτα ο αντιλαϊκότερος έμμεσος φόρος, γιατί πλήττει ευθέως τα λαϊκά οικοκυρικά, ακόμη και στον πιο στενό, τον πιο απαραίτητο πυρήνα της κατανάλωσής τους (τροφή, φάρμακα, ηλεκτρικό κτλ.). Η επιλογή του ΦΠΑ ως ατμομηχανής των νέων δημοσιονομικών μέτρων, με «πρώτη φορά Αριστερά» αυτή τη φορά, αποτελεί την τρανότερη αποδείξη του ότι η μνημονιακή πολιτική συνεχίζεται και βαθαίνει. Θυμίζουμε πως ο ΦΠΑ αυξήθηκε με μνημονιακούς νόμους και έρχεται τώρα η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων να τον αυξήσει κι άλλο.

Ολοι θυμόμαστε, βέβαια, τις υποσχέσεις του για δίκαιο φορολογικό σύστημα, για φορολόγηση του σσσοσαρμεμένου πλούτου, που υποτίθεται ότι θα τον έβρισκαν με το περιουσιολόγιο κτλ. Οχι μόνο δεν κάνουν καμία κίνηση σ' αυτή την κατεύθυνση, αλλά επιμένουν ως πρώτο εργαλείο δημοσιονομικής πολιτικής της νέας περιόδου την αύξηση του πιο αντιλαϊκού έμμεσου φόρου. Αυτό, πέρα από την πρακτική σημασία που έχει για τα λαϊκά οικοκυρικά, έχει και συμβολική σημασία, καθώς αποκαλύπτει τον ταξικό χαρακτήρα της νέας συγκυβέρνησης.

ΦΠΑ: Ο πιο αντιλαϊκός φόρος

Το ύψος του νέου δημοσιονομικού «πακέτου» δεν το έχουμε μάθει ακόμη. Δεν ξέρουμε, δηλαδή, πόσο θα περικοπούν οι δαπάνες και ποιες δαπάνες θα πετσοκοπούν (αν και υποφιαζόμαστε ποιες θα είναι), δεν ξέρουμε πόσο θα αυξηθούν τα φορολογικά έσοδα και από ποιες ακριβώς πηγές. Ξέρουμε, όμως, ότι **πυρήνας του νέου δημοσιονομικού πακέτου θα είναι η αύξηση του ΦΠΑ**.

Αυτό το ξέραμε από τις 23 Φλεβάρη, όταν δημοσιοποιήθηκε η «λίστα Βαρουφάκη», άλλο αν η κυβέρνηση το έριξε στη «δημιουργική ασάφεια», για λόγους παραπλάνησης του ελληνικού λαού. Στη «λίστα Βαρουφάκη» διαβάζουμε: «*Η πολιτική για τον ΦΠΑ θα πρέπει να εξορθολογιστεί και οι συντελεστές θα πρέπει να εκσυγχρονιστούν με τρόπο που **μειστοποιεί τα πραγματικά έσοδα**, χωρίς αρνητικές επιπτώσεις στην κοινωνική δικαιοσύνη, και με σκοπό τον περιορισμό των απαλλογιών και την εξάλειψη παράλογων εκπτώσεων*».

Σκοπός, λοιπόν, δεν είναι η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής (αυτή θα εξακολουθήσει να ανθίζει, όποιο σενάριο κι αν εφαρμοστεί για τον ΦΠΑ), αλλά η είσπραξη συνολικά περισσότερου ΦΠΑ. Εκείνα που μένει να μάθουμε είναι πρώτο πόσο θα αυξήσουν συνολικά τον ΦΠΑ και δεύτερο πως ακριβώς θα διαμορφωθεί το σενάριο.

Εκείνο που φαίνεται να έχει απορριφθεί (με αιτιολογία ότι προσκορεί στο κοινοτικό δίκαιο) είναι το σενάριο Μπαρουφάκη για μείωση των συντελεστών κατά 3% για πληρωμή με πιστωτική ή χρεωστική κάρτα. Η κυβέρνηση μάλλον για πλάκα έστειλε αυτό το σενάριο στις Βρυξέλλες, επειδή επέμενε ο Μπαρουφάκης, ο οποίος βγήκε μάλιστα και το ανακοίνωσε μόνος του στην τηλεόραση! Κατά τα άλλα, έχουν κυκλοφορήσει διάφορα σενάρια που όλα περιέχουν μικρή ή μεγαλύτερη αύξηση των συντελεστών και κατάργηση της έκπτωσης (30%) στα νησιά. Θα δούμε ποιο σενάριο θα επιλεγεί τελικά, όμως αυτό δεν είναι το κύριο. Το κύριο είναι πως **όλα τα σενάρια οδηγούν σε αύξηση του ΦΠΑ**.

Ο ΦΠΑ είναι έμμεσος φόρος (δηλαδή ές ορισμό ταξικός-αντιλαϊκός φόρος) και παρ'απέρτα ο αντιλαϊκότερος έμμεσος φόρος, γιατί πλήττει ευθέως τα λαϊκά οικοκυρικά, ακόμη και στον πιο στενό, τον πιο απαραίτητο πυρήνα της κατανάλωσής τους (τροφή, φάρμακα, ηλεκτρικό κτλ.). Η επιλογή του ΦΠΑ ως ατμομηχανής των νέων δημοσιονομικών μέτρων, με «πρώτη φορά Αριστερά» αυτή τη φορά, αποτελεί την τρανότερη αποδείξη του ότι η μνημονιακή πολιτική συνεχίζεται και βαθαίνει. Θυμίζουμε πως ο ΦΠΑ αυξήθηκε με μνημονιακούς νόμους και έρχεται τώρα η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων να τον αυξήσει κι άλλο.

Ολοι θυμόμαστε, βέβαια, τις υποσχέσεις του για δίκαιο φορολογικό σύστημα, για φορολόγηση του σσσοσαρμεμένου πλούτου, που υποτίθεται ότι θα τον έβρισκαν με το περιουσιολόγιο κτλ. Οχι μόνο δεν κάνουν καμία κίνηση σ' αυτή την κατεύθυνση, αλλά επιμένουν ως πρώτο εργαλείο δημοσιονομικής πολιτικής της νέας περιόδου την αύξηση του πιο αντιλαϊκού έμμεσου φόρου. Αυτό, πέρα από την πρακτική σημασία που έχει για τα λαϊκά οικοκυρικά, έχει και συμβολική σημασία, καθώς αποκαλύπτει τον ταξικό χαρακτήρα της νέας συγκυβέρνησης.

Κανένα όριο ηλικίας πάνω από τα 65!

σημαντικά οι αιτήσεις για συνταξιοδότηση (το 2012 είχαν υποβληθεί 58.056 αιτήσεις για σύνταξη λόγω γήρατος, ενώ το 2013 υποβλήθηκαν 36.751 αιτήσεις). «Η μείωση του αριθμού των ετήσιων συνταξιοδοτήσεων, εάν συνεχιστεί το ελληνικό σύνταγμα και την 102 ΔΣΕ (Διεθνής Σύμβαση Εργασίας).

Ηταν μια Ερώτηση που δεν την πίστευαν, αλλά αναγκάστηκαν να την κάνουν μετά από δική μας πίεση (όχι μόνο μέσω της αρθρογραφίας μας στην «Κόντρα», αλλά και με προσωπικές παρεμβάσεις προς τον Δ. Στρατούλη. Επειδή ως αντιπολίτευση «δε χαλούσαν καρδιές», αποφάσισαν να κινηθούν στο κατώτατο κοινοβουλευτικό επίπεδο (μία Ερώτηση δεν συζητιέται, αλλά απαντά γραπτά -αν απαντήσει- ο υπουργός). Για να δείξουν και στην τότε συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου ότι δεν έχουν σκοπό να κάνουν πασαρέλα πάνω σ' αυτό το μείζονος σημασίας ασφαλιστικό ζήτημα, δεν έδωσαν καμία δημοσιότητα στην Ερώτηση. Δεν την ανήρτησαν και στην ιστοσελίδα του ΣΥΡΙΖΑ, όπου αναρτούσαν όλες τις Επερωτήσεις και Ερωτήσεις που έκαναν.

Εμείς δεν τους χαριστήκαμε, βέβαια. Σημειώσαμε την υποβάθμιση και την υποκριτική συμπεριφορά τους. Δεν χρόνο μετά, στις 27 Γενάρη του 2014, η διοίκηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εξέδωσε πανηγυρική ανακοίνωση επειδή μειώθηκαν

τους στάση απέναντι στο μείζον ζήτημα προς εργαζόμενους που είχαν φτάσει στην ηλικία των 65, **δύναται όμως να αρμόδια αρχαι να καθορίσουν ηλικία, λαμβανομένης υπ' όψιν της ικανότητας**

προς εργασια των ηλικιωμένων προσώπων εις την περί της πρόκειται χώρα».

Ο κανόνας, λοιπόν, είναι ότι **απαγορεύεται να οριστούν γενικά όρια ηλικίας πάνω από τα 65**, ενώ η εξαίρεση που εισάγεται με το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 αφορά μόνο περιπτώσεις ηλικιωμένων που είναι ικανοί για εργασία. Τέτοιες περιπτώσεις εξαίρεσης υπήρχαν και στην μέχρι τώρα ασφαλιστική νομοθεσία, όπως π.χ. οι καθηγητές των ΑΕΙ και κάποιες άλλες που καταργήθηκαν πρόσφατα. Όλες ήταν εξαιρέσεις στις οποίες οι ηλικιωμένοι ασφαλισμένοι εντάσσονταν «εθελοντικά, με στόχο ν' αυξηθούν λίγο τη χαμηλή (ιδιαίτερα σε σχέση με τα χρόνια δουλειάς) σύνταξή τους. Μ' άλλα λόγια, η παράταση του ασφαλιστικού βίου πέραν των 65 χρόνων ήταν εθελοντική και αφορούσε στην πράξη ένα μικρό κομμάτι του συνόλου των εργαζόμενων.

Όλες οι προ-μνημονιακές κυβερνήσεις δεν τολμούσαν να στραφούν κατά της 102 ΔΣΕ, γιατί αυτό προσκορεί στο άρθρο 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος που αναφέρει: «Οι γενικά παραδεδομένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, **αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου** και **υπε-**

ρισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου». Η 102 ΔΣΕ ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο (κυρώθηκε με το Ν. 3251/1955, ΦΕΚ 140Α και επικυρώθηκε με το νόμο 1426/1984, ΦΕΚ 32Α, που έχει τίτλο: «Για την κύρωση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη»), υπερισχύει κάθε άλλης αντίθετης διάταξης νόμου και έχει **αυξημένη συνταγματική ισχύ**.

Ο (μακαρίτης πλέον) ειδικός στα κοινωνικοασφαλιστικά Ζητημάτων των ΑΕΙ και κάποιες άλλες που καταργήθηκαν πρόσφατα. Όλες ήταν εξαιρέσεις στις οποίες οι ηλικιωμένοι ασφαλισμένοι εντάσσονταν «εθελοντικά, με στόχο ν' αυξηθούν λίγο τη χαμηλή (ιδιαίτερα σε σχέση με τα χρόνια δουλειάς) σύνταξή τους. Μ' άλλα λόγια, η παράταση του ασφαλιστικού βίου πέραν των 65 χρόνων ήταν εθελοντική και αφορούσε στην πράξη ένα μικρό κομμάτι του συνόλου των εργαζόμενων.

Όλες οι προ-μνημονιακές κυβερνήσεις δεν τολμούσαν να στραφούν κατά της 102 ΔΣΕ, γιατί αυτό προσκορεί στο άρθρο 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος που αναφέρει: «Οι γενικά παραδεδομένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, **αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου** και **υπε-**

Εμμεση αναγνώριση της Μπολόνια

Το υπουργείο Παιδείας προώθησε την πρόταση του ΤΕΕ, του ΕΜΠ και του Γεωπονικού Πανεπιστημίου για αναγνώριση ως master των πτυχίων που χορηγούν τα ελληνικά Πολυτεχνεία και το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο έπειτα από πενταετείς αδιάσπαστες σπουδές.

Αυτό έγινε κατά τη διάρκεια της Συνόδου των 47 υπουργών Παιδείας, που συμμετέχουν στη διαμόρφωση του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης και του διαρκούς Πολιτικού Φόρουμ, το οποίο ανά τριετία αναθεωρεί τη Συνθήκη της Μπολόνια, που έλαβε χώρα στις 14 και 15 Μαΐου 2015 στο Ερεβάν της Αρμενίας.

Πρόκειται ουσιαστικά για την έμμεση αποδοχή και αναγνώριση της κακόφημης Συνθήκης της Μπολόνια, την οποία είχαν πολεμήσει, δικαίως, σύσσωμα μπορούμε να πούμε τα ελληνικά πανεπιστήμια, όταν το 2001 το θέμα άρχισε να αναδεικνύεται και στην πανεπιστημιακή κοινότητα της χώρας μας.

Για την ιστορία και όχι μόνο, όπως θα δούμε παρακάτω, αξίζει να θυμίσουμε τα εξής:

Η Συνθήκη της Μπολόνια ήταν συνέχεια της Διακήρυξης της Σορβόνης το 1998 και υπογράφηκε τον Ιούνιο του 1999 από 29 κράτη-μέλη της ΕΕ, από τους αντίστοιχους υπουργούς Παιδείας. Από ελληνικής πλευράς την υπογραφή του έβαλε ο Γεράσιμος Αρσένης. Η Συνθήκη της Μπολόνια έβαλε τις βάσεις για τη διαμόρφωση του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης, χάραξε δηλαδή τις κατευθύνσεις που υποδείκνυε για την Ανώτατη Εκπαίδευση το ευρωπαϊκό κεφάλαιο, εξασφαλίζοντας για τις επιχειρήσεις του και την αγορά εργασίας, με στόχο τη μέγιστη κερδοφορία, κατάλληλα εκπαιδευμένο επιστημονικό προσωπικό σε μια εποχή που όλες οι αξίες -συμπεριλαμβανομένων της γνώσης, της επιστήμης, της έρευνας- θεωρούνται εμπορεύματα που δικαιούνται να τα κατέχει μια μειοψηφία εκλεκτών, αφού η αλματώδης τεχνολογική ανάπτυξη και η ανάπτυξη της πληροφορικής πέρασε πλέον μεγάλο μέρος της γνώσης και των δεξιοτήτων στις μηχανές, φθηναίνοντας «τα χέρια».

Η Μπολόνια δέσμευσε τις συμμετέχουσες χώρες (των οποίων ο κατάλογος έκτοτε μεγάλωσε) να προχωρήσουν σε αλλαγές στα εκπαιδευτικά τους συστήματα, μέχρι να εναρμονιστούν πλήρως στις κατευθύνσεις που αυτή όρισε. Ως επιχείρημα επιστρατεύ-

θηκε η αναγκαιότητα «κινητικότητας» των φοιτητών, η αλίευση φοιτητών-πελατών και η διευκόλυνση της ευρωπαϊκής συνεργασίας στην αναγνώριση ισοτιμίας των σπουδών.

Οι κατευθύνσεις της Μπολόνια ορίζουν:

◆ Οτι οι πανεπιστημιακές σπουδές διασπώνται σε κύκλους, εκ των οποίων ο πρώτος που οδηγεί στο βασικό πτυχίο (bachelor) είναι τριετής.

Στόχος είναι η μεγάλη πλειοψηφία των απόφοιτων να κατηλώνεται στο πρώτο πτυχίο, αποτελώντας στη συνέχεια ένα εργατικό δυναμικό μέσου επιπέδου, με γνώσεις περιορισμένης εμβέλειας, αφού αυτές ούτε το αντικείμενο της επιστήμης μπορούν να υπηρετήσουν συνολικά, αλλά ούτε και στο χρόνο μπορούν να αντέξουν. Οι φοιτητές πρέπει να συνηθίσουν στην ιδέα της εμπέδωσης δεξιοτήτων και όχι στην ανάπτυξη της αναλυτικής και συνθετικής σκέψης στο έδαφος της επιστήμης, αλλά και γενικά. Οι εργαζόμενοι αυτοί στη συνέχεια αποτελούν εύκολη λεία για τα σαγόνια των αφεντικών, ενώ η μειοψηφία, που έχει τη δυνατότητα να καταβάλλει τσουχερά διδάκτρα, προχωρεί στους μεταπτυχιακούς κύκλους, έχοντας καλύτερη πρόσβαση στην αγορά εργασίας.

Η σύγχρονη λειτουργία της καπιταλιστικής αγοράς εξαφάνισε πολλές από τις παλαιότερες ειδικότητες, καταβρόχθισε τα κατώτερα και μεσαία στελέχη στην οργάνωση της παραγωγής, αλλοτρίωσε και κατακερμάτισε τη γνώση και απαιτεί από τους εργαζόμενους να αποδεχθούν την ιδέα της μη σταθερής δουλειάς, τα απάνθρωπα ωράρια, τις ξεχαρβαλωμένες εργασιακές σχέσεις, που δεν έχουν αρχή και τέλος μέσα στο «συνολικά διευθετούμενο χρόνο εργασίας», τη διεύρυνση του χάσματος μεταξύ φτωχών και πλουσίων, την εμπορευματοποίηση των δημόσιων κοινωνικών αγαθών.

Με τον τρόπο αυτό επίσης των βραχύβιων σπουδών για την πλειοψηφία ελαχιστοποιούνται και οι κρατικές δαπάνες για την εκπαίδευση.

◆ Δημιουργείται ένα σύστημα «ανάγνωσης» και σύγκρισης των τίτλων σπουδών.

◆ Θεμελιώνεται ένα κοινό σύστημα αξιολόγησης των σπουδών και των πτυχίων, το σύστημα πιστωτικών μονάδων ECTS (European Credit Transfer System).

Η ρύθμιση αυτή έγινε για να ανατρέψει την έως τότε υπάρχουσα δομή των πανεπιστημίων, όπου η παραγωγή επιστημών με ένα λίγο-πολύ

ομοιόμορφο κατά γνωστικό αντικείμενο επίπεδο γνώσεων, οδηγούσε στη συνέχεια σε απαιτήσεις για εργασία με κοινούς καλύτερους όρους και καλύτερες αμοιβές.

Η αποτίμηση των πανεπιστημιακών σπουδών σε πιστωτικές μονάδες οδηγεί στη διάσπαση της ενότητας της επιστήμης, στην πολυδιάσπαση των σπουδών και των πτυχίων, που πρέπει να «φωτογραφίζουν» τις εκάστοτε ανάγκες της αγοράς και μετατρέπει τους φοιτητές σε «κυνηγούς» συσσωρευσης πιστωτικών μονάδων, οι δε ατομικές διαδρομές γίνονται με οικονομικό κόστος που σε μεγάλο βαθμό επιβαρύνει τον φοιτητή.

Στο πνεύμα αυτό η Μπολόνια προχώρησε πολύ παραπέρα, θεωρώντας ότι πιστωτικές μονάδες μπορεί να συλλέγει κανείς και από μη τυπικά συστήματα εκπαίδευσης, υπηρετώντας μια εμπορευματική και χυδαία αντίληψη για την Παιδεία και υποβαθμίζοντας έτσι τις πανεπιστημιακές σπουδές χάριν των επιχειρήσεων που στήνουν στο χώρο της εκπαίδευσης οι έμποροι της γνώσης.

Όλα τα παραπάνω τα θυμίσαμε για να δείξουμε την εγκληματική για τα ελληνικά πανεπιστήμια επιλογή του συριζαϊκού επιτελείου του υπουργείου Παιδείας να αναγνωρίσει εμμέσως πλην σαφώς, τη Συνθήκη της Μπολόνια.

Η αναγνώριση έγινε μέσω της προώθησης του καραμπινάτου συντεχνιακού αιτήματος του ΤΕΕ, του ΕΜΠ και του Γεωπονικού Πανεπιστημίου,

να αναγνωρίζονται τα πτυχία που απορρέουν από πενταετείς αδιάσπαστες σπουδές ως master. Τούτο απλά σημαίνει ότι αναγνωρίζεις ότι οι τριετείς σπουδές της Μπολόνια μπορούν να οδηγούν στο βασικό πτυχίο (bachelor). Και συνεπώς «αδειάζεις» όλες τις υπόλοιπες πανεπιστημιακές σχολές, που στην Ελλάδα έχουν σπουδές που διαρκούν τουλάχιστον τέσσερα έτη! Κοινοτομολογία υποβαθμίζει τα ελληνικά πανεπιστήμια, που έως τώρα κρατούσαν «άμυνα» στις αλλαγές που όριζε η Συνθήκη της Μπολόνια.

Μάλιστα θυμίζουμε ότι κάθε απόπειρα νομοθετικής πρωτοβουλίας των κυβερνήσεων στη χώρα μας που έβαζε λιθαράκια στην προώθηση της Μπολόνια (από το διαχωρισμό της αναγνώρισης της ισοτιμίας τίτλων σπουδών από την ισοτιμία των επαγγελματικών δικαιωμάτων, την αναγνώριση των «κολλεγίων», το νόμο-πλαίσιο της Γιαννάκου έως την ψήφιση του νόμου Διαμαντοπούλου) συναντούσε την αντίδραση της πανεπιστημιακής κοινότητας και τον ξεσηκωμό του φοιτητικού κινήματος, που εκφραζόταν με πολύμηνες κατλήψεις, διαδηλώσεις, κ.λπ.

Ετσι, μέχρι τώρα, χάρις κυρίως στους αγώνες του φοιτητικού κινήματος, το πανεπιστήμιο κράτησε κλειστές τις πόρτες στον ντε φάκτο διαχωρισμό των σπουδών σε κύκλους και διαφύλαξε τον αδιάσπαστο χαρακτήρα των σπουδών, προασπίζοντας το συμφέρον της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της και το δικαίωμά της σε

όσο το δυνατόν πιο ολοκληρωμένη προσέγγιση της γνώσης στους διάφορους τομείς των επιστημών, στο πλαίσιο του καπιταλισμού.

Ας δούμε τώρα τι αναφέρει στο δελτίο Τύπου η συριζαϊκή πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας: Ο Αριστείδης Μπαλτάς δεν παρέστη προσωπικά, αλλά «απέστειλε γραπτά και ανακοινώθηκαν στη Σύνοδο οι θέσεις του σχετικά με τις αρχές και τη λειτουργία του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης και κατέθεσε τις παρεμβάσεις του και στην τελική ανακοίνωση των Υπουργών, καθώς και στην τελική ανακοίνωση του Πολιτικού Φόρουμ για την αναθεώρηση της Συνθήκης της Μπολόνια».

«Εκ μέρους του Υπουργού παρέστη η κα Κυβέλη Κούβελα, σύμβουλος του Υπουργού. Στην Ελληνική Αντιπροσωπεία καταχωρήθηκαν και μετείχαν εκπροσώπων και με την οικονομική ευθύνη των φορέων τους οι: Καθηγήτρια του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου Αντωνία Μοροπούλου, ως Αντιπρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ενωσης Πολυτεχνείων (SEFI), ο Αναπληρωτής Πρύτανης του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, Καθηγητής Επαμεινώντας Παπλωματάς, καθώς και ο πρώην Πρύτανης του ΕΜΠ, Ομότιμος Καθηγητής Θεμιστοκλής Ξανθόπουλος, ως προσωπικότητα με ιδιαίτερο έργο και προσφορά στα θέματα αυτά».

Μετά τα τυπικά προκαταρκτικά το δελτίο Τύπου μπαίνει στο «ζουμί»:

«Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στην αναβάθμιση της ποιότητας των σπουδών, ώστε να ανταποκρίνονται στις αυξημένες απαιτήσεις του σχεδιασμού και της υλοποίησης της ολοκληρωμένης κοινωνικής, οικονομικής και πολιτιστικής ανάπτυξης των Ευρωπαϊκών Κοινωνιών σε έντονα μεταβαλλόμενα περιβάλλοντα και υπό συνθήκες υψηλών κινδύνων. Χαρακτηριστικά, αναπτύχθηκε η αναγκαιότητα, όπως στο Ελληνικό Εκπαιδευτικό Σύστημα της Ανώτατης Εκπαίδευσης, των παράλληλων ροών ενιαίων και αδιάσπαστων 5ετών Σπουδών (Integrated Master) με τους χαμηλότερους κύκλους σπουδών (Bachelor). Εγινε ομόφωνα δεκτή ελληνική παρέμβαση στο ανακοινωθέν του Πολιτικού Φόρουμ για την αναθεώρηση της Συνθήκης της Μπολόνια για τη συνέχιση του διαλόγου ανάμεσα σε διαφορετικά συστήματα στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης, με φορέα βέβαια αναγνώρισής τους τα Εθνικά Συστήμα-

τα και την καταχώρισή τους στο Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων, ζήτημα που εξετάζει και θα ρυθμίσει άμεσα το Υ.Πο. Παι.Θ.».

Σημειώνουμε καταρχάς την παραδοχή των συριζαίων ότι οι ευρωπαίοι υπουργοί Παιδείας, εκπροσωπώντας φυσικά τις κυβερνήσεις τους και κατά συνέπεια τα συμφέροντα του κεφαλαίου των χωρών τους, ενδιαφέρονται για την «αναβάθμιση της ποιότητας των σπουδών», ώστε αυτές μάλιστα να ανταποκρίνονται στην «ολοκληρωμένη κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη των Ευρωπαϊκών Κοινωνιών».

Και αφού διέγραψαν μονομιάς τον ταξικό χαρακτήρα των ευρωπαϊκών κοινωνιών (που ως σύνολο, μέσω των σπουδών, θα αναπτυχθούν ολοκληρωμένα οικονομικά και κοινωνικά), οι συριζαίοι προχωρούν στην αναγνώριση της «αναγκαιότητας» «όπως στο Ελληνικό Εκπαιδευτικό Σύστημα της Ανώτατης Εκπαίδευσης», «των παράλληλων ροών ενιαίων και αδιάσπαστων 5ετών Σπουδών (Integrated Master) με τους χαμηλότερους κύκλους σπουδών (Bachelor)».

Βάζουν, δηλαδή πλάι-πλάι τις πενταετείς σπουδές των ελληνικών π.χ. Πολυτεχνείων με τις τριετείς σπουδές αντίστοιχων ευρωπαϊκών και αγγλοσαξωνικών πανεπιστημίων, που έχουν υιοθετήσει τη Μπολόνια και εμμέσως αποδέχονται το γεγονός ότι μπορεί να υπάρξει μηχανικός επιστήμονας με τέτοιο χαμηλό επίπεδο επιστημονικών γνώσεων.

Είναι αυτό ή δεν είναι ντε φάκτο υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών σε μεταλυκειακές σπουδές τριετούς διάρκειας;

Μετά από όλα αυτά και λαμβάνοντας επιπλέον υπόψη τη δυσμενέστατη θέση του ελληνικού καπιταλισμού στα μνημονιακά χρόνια, ακούγεται γελοίο η τελευταία απόστροφος του δελτίου Τύπου, που επιβλήθηκε τάχα στην κοινή απόφαση της Συνόδου μετά από «μάχη» που έδωσε η ελληνική αντιπροσωπεία: «Ιδιαίτερης σημασίας η κοινή απόφαση των 47 Υπουργών Παιδείας, η οποία ελήφθη με ενεργό ελληνική παρέμβαση στον έντονο διάλογο που διεξήχθη για το θέμα: “Θα υποστηρίξουμε και θα προστατεύσουμε φοιτητές και εργαζόμενους στην άσκηση των δικαιωμάτων τους στην ακαδημαϊκή ελευθερία, καθώς και στη διασφάλιση της εκπροσώπησής τους, ως ισότιμων εταίρων στην διακυβέρνηση των αυτόνομων θεσμών της Ανώτατης Εκπαίδευσης”».

Καθυστέρηση και στην καταβολή των πρόωρων συντάξεων αγροτών

Την προηγούμενη εβδομάδα αποκαλύψαμε ότι ο ΟΠΕΚΕΠΕ καθυστέρησε τρεις μέρες, να καταβάλει τους μισθούς στους εργαζόμενους, γιατί δε στράγγισαν μόνο τα διαθέσιμα των φορέων, αλλά στράγγισαν και τα κονδύλια που προορίζονταν για τους μισθούς των εργαζόμενων των φορέων που εποπτεύονται από τον αναπληρωτή υπουργό Β. Αποστόλου (αρμοδιότητα στο πρώην υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης). Αποδείχτηκε ότι όλα τα κονδύλια που κατατέθηκαν υποχρεωτικά σε ειδικό λογαριασμό της ΤτΕ είχαν δοθεί για την πληρωμή ληξιπρόθεσμων ομολόγων, σ' αυτό το λογαριασμό δεν υπήρχε σάλιο και έτσι οι διοικήσεις των εποπτευόμενων φορέων απευθύνονταν στο γενικό διευθυντή Οικονομικής προκειμένου να βρεθούν τα κονδύλια.

Στην περίπτωση του ΟΠΕΚΕΠΕ έψαχναν κονδύλια όχι μόνο για την πληρωμή των μισθών των εργαζόμενων, αλλά και για την πληρωμή διάφορων προγραμμάτων στα οποία έχουν ενταχθεί οι αγρότες, όπως το πρόγραμμα πρόωρης συνταξιοδότησης αγροτών. Για το συγκεκριμένο πρόγραμμα απαιτούνται 6,5 εκατ. ευρώ το μήνα για την πληρωμή των «συντάξεων» (η λέξη μπαίνει σε εισαγωγικά γιατί δεν πρόκειται για σύνταξη, αλλά για επίδομα που καταβάλλεται μέχρι να πιάσουν οι αγρότες

το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης, που με το μνημονιακό νόμο 4093/2012 από τα 65 ανέβηκε στα 67, ενώ πλέον καταβάλλεται μόνο για 12 μήνες και όχι για 14 που καταβαλλόταν στην προ-μνημονιακή περίοδο).

Στον Κωδικό 2212 του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης είχαν εγγραφεί 27,9 εκατ. ευρώ για την επιχορήγηση του ΟΠΕΚΕΠΕ, που προορίζονταν για τη μισθοδοσία των εργαζόμενων και τα λειτουργικά έξοδα. Στις 13 Μάη δεν πληρώθηκαν οι εργαζόμενοι γιατί, όπως αποδείχτηκε από το ρεπορτάζ που κάναμε, είχαν στραγγίσει τον Κωδικό 2212 προκειμένου να πληρωθούν ληξιπρόθεσμα ομόλογα στο ΔΝΤ. Έτσι, οι αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου έψαχναν να βρουν κονδύλια για τον ΟΠΕΚΕΠΕ. Δεν πρόκειται για το μοναδικό Κωδικό και το μοναδικό υπουργείο που έχει «ξεψείρισει» η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου προκειμένου να πληρώσουν τόκους και δάνεια στο χρηματιστικό κεφάλαιο. Μετά από έρευνα που κάναμε, διαπιστώσαμε ότι «ξεψείρισαν» και τον Κωδικό στον οποίο έχει εγγραφεί κονδύλι για την πληρωμή των πρόωρων συντάξεων των αγροτών για την περίοδο 2015-2018.

Στις 10 Μάρτη, δημοσιεύτηκε κοινή υπουργική απόφαση των Β. Αποστόλου και Δ. Μάρδα με την οποία εγγραφόταν στον Κωδικό 2211 του υπουργείου Αγρο-

τικής Ανάπτυξης πίστωση ύψους 237, 28 εκατ. ευρώ για τις πρόωρες συντάξεις και για την αμοιβή της Τράπεζας Πειραιώς ΑΕ για τις «εργασίες» εγγραφής των συντάξεων των αγροτών στους λογαριασμούς τους και καταβολής τους (5,78 εκατ. ευρώ είναι το ποσό που θα εισπράξει συνολικά η τράπεζα)! Όμως, μολονότι το κονδύλι των 237,28 εκατ. ευρώ γράφτηκε στις 10 Μάρτη, η καταβολή των συντάξεων για τον Μάρτη και τον Απρίλη καθυστέρησε. Από τις 15 Μάη καθυστέρει και η καταβολή της σύνταξης του Μάη (το μηνιαίο κονδύλι είναι 6,5 εκατ. ευρώ).

Εγινε καθαρό ότι η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου στράγγισε και τον Κωδικό 2211. Ο Β. Αποστόλου και οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες ψάχνονται για να βρουν την πηγή από την οποία θα αντλήσουν αυτά τα 6,5 εκατ. ευρώ για να καταβληθούν οι πρόωρες αγροτικές συντάξεις του Μάη. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, οι συντάξεις θα μπουν στους λογαριασμούς των αγροτών την Τετάρτη 27 Μάη. Όπως αντιλαμβάνεστε, το γαϊτανάκι της καθυστέρησης στην καταβολή αυτών των συντάξεων θα συνεχιστεί, γιατί το στράγγισμα που έγινε δε θα αποκατασταθεί με την επιστροφή του ποσού στον Κωδικό 2211. Οι αγρότες τι θα κάνουν; Θα συνεχίσουν να μην αντιδρούν;

Να καταργηθεί άμεσα ο καταστροφικός διαγωνισμός για την Κωδικοποίηση της Δασικής Νομοθεσίας

Στις 9 Μάη δημοσιεύσαμε άρθρο με τίτλο «Εδώ και τώρα να καταργηθούν όλες οι μνημονιακές αντιδασικές διατάξεις». Το άρθρο αναπαράχθηκε πλατιά στο Διαδίκτυο. Μεταξύ των ιστοσελίδων που το αναπαρήγαγαν ήταν και το «Δασαρχείο» (www.dasarcheio.com), ιστοσελίδα που είναι η μοναδική με πλήρη ειδησεογραφία και αρθρογραφία για τα δάση και τη δασική πολιτική. Στο άρθρο αναφέραμε ότι η Αυτόνομη Δημοκρατική Συνεργασία Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΣΔΔΥ) είχε παραδώσει στα μέσα του Μάρτη στον αναπληρωτή υπουργό Ι. Τσιρώνη αναλυτικό κείμενο με όλες (εκτός από επτά) τις μνημονιακές αντιδασικές διατάξεις, ζητώντας του να βάλει μπροστά τη διαδικασία κατάργησής τους με νέες νομοθετικές ρυθμίσεις. Αναφέραμε, ακόμη, ότι ο αναπληρωτής υπουργός σιωπά, ενώ η ΑΔΣΔΔΥ σταμάτησε να τον πιέζει.

Το δημοσίευμα ενόχλησε σφόδρα τον Ι. Τσιρώνη και τον υποχρέωσε, την Τρίτη 12 Μάη, να δώσει προφορική εντολή στον Γενικό Διευθυντή Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος να συντάξουν οι υπηρεσίες του κείμενο με όλες αυτές τις άμεσα καταργούμενες διατά-

ξεις και να του το παραδώσει προκειμένου να καταθέσει νομοσχέδιο για ψήφιση στη Βουλή. Παρεμπιπτόντως, αναφέρουμε ότι στις καταργούμενες μνημονιακές αντιδασικές διατάξεις είναι και τα άρθρα 42 και 43 του νόμου 4277/2014, με τα οποία παραχωρούνται 6 στρέμματα του άλσους της Ν. Φιλαδέλφειας και επιχειρήθηκε να γίνει «σουρωτήρι» όλο το άλσος (το άρθρο 43 έχει ήδη καταργηθεί με το νόμο 4280/2014).

Όμως, ενώ από τη μια τίθεται το ζήτημα της άμεσης κατάργησης όλων των μνημονιακών αντιδασικών διατάξεων, από την άλλη η καπιταλιστική εταιρία του γνωστού Ν. Χλύκα (έγινε πια ΑΕ) ανέλαβε να κωδικοποιήσει τη δασική νομοθεσία, μέσω διαγωνισμού που κατακύρωσε ο Ειδικός Γραμματέας Υδάτων Κ. Τριάντης. Η ιστορία δεν είναι τωρινή. Ο διαγωνισμός για την «Κωδικοποίηση της Δασικής Νομοθεσίας» είχε προκηρυχτεί το καλοκαίρι του 2012.

Από τότε ακόμη, αυτός ο διαγωνισμός ήταν ενάντια στο δασικό πλούτο, γιατί απλούστατα θα παγίωνονταν όχι μόνο οι μνημονιακές αντιδασικές διατάξεις, αλλά και άλλες που είχαν εισαχθεί προγενέστερα. Τώρα που τίθεται στην ημερήσια διάταξη η κατάργησή τους

και ο αναπληρωτής υπουργός Ι. Τσιρώνης δέχεται φραστικά να τη νομοθετήσει άμεσα, αυτή η κωδικοποίηση της δασικής νομοθεσίας είναι απαράδεκτη. Πρέπει, λοιπόν, άμεσα ο Ι. Τσιρώνης να κινήσει τη διαδικασία για το σταμάτημα αυτού του διαγωνισμού.

Υπάρχουν και άλλοι λόγοι για του οποίους αυτός ο διαγωνισμός πρέπει να καταργηθεί. Ο Ν. Χλύκας στέλνει υπαλλήλους του στις Διευθύνσεις Δασών που υπάγονται στη Γενική Διεύθυνση Δασών, προκειμένου να συγκεντρώσουν υπουργικές αποφάσεις, εγκυκλίους και νόμους για να τις σκανάρουν με σκοπό να δημιουργήσουν το ηλεκτρονικό αρχείο, που όταν το τελειώσουν θα το παραδώσουν στη Γενική Διεύθυνση Δασών. Θα κάνουν δηλαδή κάτι που θα μπορούσαν να το κάνουν υπάλληλοι των Διευθύνσεων και να κερδίσει το δημόσιο το 1.082.400 ευρώ που θα εισπράξει ο Ν. Χλύκας τον Ιούνιο του 2016 με την παράδοση της Κωδικοποίησης της Δασικής Νομοθεσίας (που θα είναι καταστροφική για το δασικό πλούτο της χώρας, όπως προαναφέραμε).

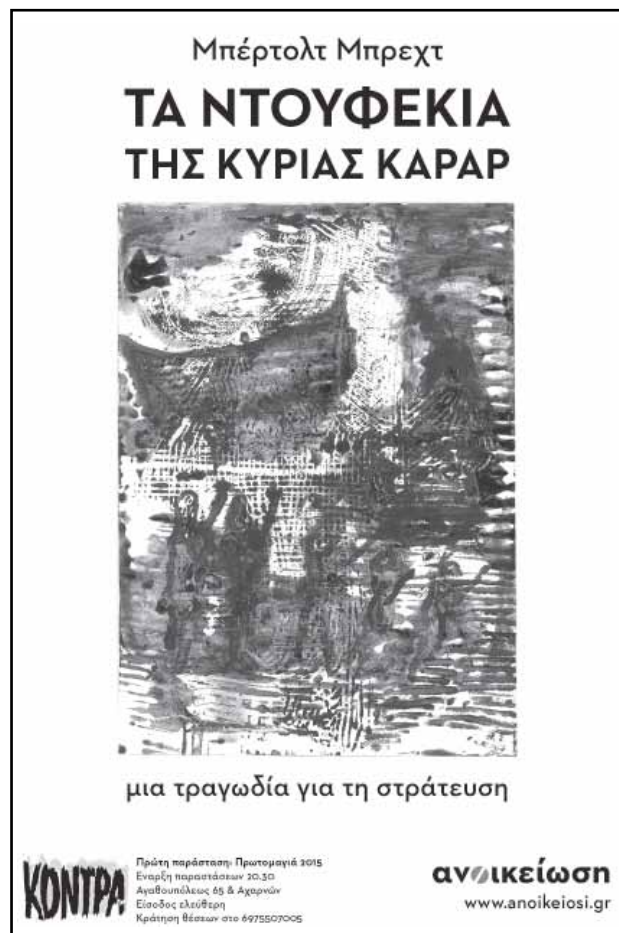
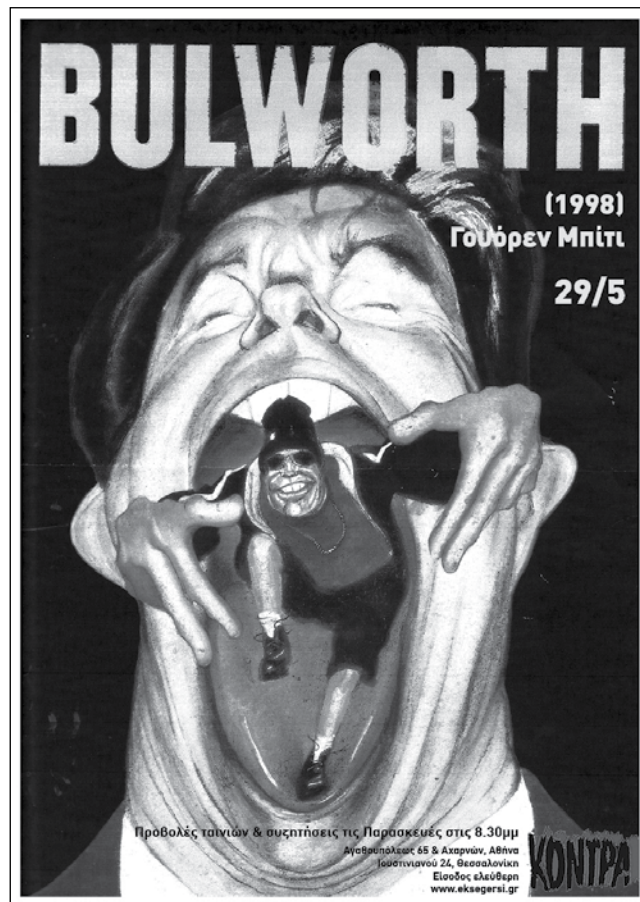
Αν αφαιρέσουμε τον ΦΠΑ, ο Ν. Χλύκας θα εισπράξει 880.000 ευρώ και απ' αυτά θα δαπανήσει, όπως μας έχουν αναφέρει υπηρεσιακοί παρά-

γοντες, γύρω στις 80.000 ευρώ. Οι ίδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες μας ανέφεραν ότι η δουλειά αυτή έπρεπε και μπορούσε να γίνει από τις υπηρεσίες της Γενικής Διεύθυνσης Δασών και πως αυτό είχαν εισηγηθεί στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ, αλλά δεν εισακούστηκαν.

Θυμίζουμε ότι το Νοέμβριο του 2010, με απόφαση της τότε υπουργού Τ. Μπιρμπίλη, είχαν συγκροτηθεί επιτροπές από υπηρεσιακούς παράγοντες. Μία απ' αυτές είχε αρχίσει να κάνει σοβαρή δουλειά και αν αφήνονταν θα ολοκλήρωναν το έργο της Κωδικοποίησης της Δασικής Νομοθεσίας. Δεν αφέθηκαν, γιατί ήταν ειλημμένη η απόφαση να δοθεί η δουλειά αυτή στον Ν. Χλύκα, που εδώ και χρόνια κυριαρχεί στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις αυτού του τομέα.

Με βάση την προκήρυξη του διαγωνισμού, δίνεται η δυνατότητα στην εταιρία που θα πάρει τη δουλειά να προχωρήσει στην τροποποίηση διατάξεων της ισχύουσας νομοθεσίας, με πρόσχημα «την επίλυση χρόνιων ζητημάτων, την απλούστευση και άρση των αντιφάσεων, καθώς και τις ανάγκες του εκσυγχρονισμού, σύμφωνα με τις νέες απαιτήσεις και το κοινοτικό κεκτημένο».

Η τελευταία βιντεοπροβολή του Μάη

Με μεγάλη επιτυχία συνεχίζονται οι παραστάσεις της «ανοικείωσης» με το κλασικό έργο του Μπέρτολτ Μπρεχτ «Τα ντουφέκια της κυρίας Κάραρ», σ' ένα σύγχρονο-επικαιροποιημένο ανέβασμα. Λόγω της μεγάλης ζήτησης από θεατές και του περιορισμένου αριθμού θέσεων κάθε παράστασης, φροντίστε να κάνετε έγκαιρα κράτηση στο 6975507005 (μην περιμένετε να φτάσει το πρωί του Σαββάτου ή της Κυριακής, γιατί το πιθανότερο είναι τότε να μην βρείτε θέση).

Το έργο θα παίζεται δύο ακόμη Σαββατοκύριακα (23-24 και 30-31 Μάη). Η έναρξη είναι στις 8:30 (αξίζει τον κόπο να φτάσετε στις 8:15 για ν' απολαύσετε τη θαυμάσια ορχήστρα σε μελωδίες και αυτοσχεδιασμούς με αναφορά στον Ισπανικό Εμφύλιο) και η είσοδος είναι ελεύθερη.

Επίσης, μην παραλείψετε να προμηθευτείτε το Πρόγραμμα της παράστασης, που περιλαμβάνει και ολόκληρο το έργο σε μια καινούργια, ρέουσα και ζωντανή μετάφραση (3 ευρώ η τιμή του).

ανTIKYNΩNIKA

Σαν σήμερα (23 Μαΐου) πριν από 64 χρόνια, γεννιόταν η ενσάρκωση της πωλητικής άνοιξης της Ελλάδας –ίδρυσε και ομώνυμο κώμα κάποτε αλλά πού να το φανταστεί κανείς τότε;- και μετέπειτα πρωθυπουργός –πού να το φανταστεί κανείς;- Αντώνης Σαμαράς. Και τώρα πια που επήλθε η φθορά του πανδαμάτορα χρόνου, πολλοί δελφίνοι και άλλοι τινές εποφθαμιούν τη μετά Σαμαρά εποχή, την και «ξεσαμάρωτη» επονομαζόμενη, μαγειρεύοντας τη διάδοχη κατάσταση. Αλλωστε –επιτρέψτε μας να εισέλθουμε στα ενδοκομματικά της γαλάζιας παράταξης, ασκώντας τυπικά δημοσιογραφικά καθήκοντα καθαρά για λόγους βιοπορισμού- καμία συντηρητική οντότητα δεν μπορεί να καλοδεχτεί τη σκέψη ενός πρωθυπουργού με μισό μάτι και σπασμένο αγκώνα, που η ιστορία και η πείρα του έγιναν βορά ενός νεόκοπου αριστερού (τι γελάτε ρε;) βδελύγματος.

Απ' τον Βούγια
ως τον Κούγια
ίδια χούγια.

Με το παραπάνω απλοϊκό χαϊκού (πλεονασμός. Όλα τα χαϊκού είναι απλοϊκά) πήρε θέση απέναντι στο μίζων (έτσι δεν γράφεται;) ζήτημα η λαϊκή μούσα, που αυτό τον καιρό είναι σκαρφαλωμένη στο γενεαλογικό δέντρο γνωστού πολιτικού και «κλέπτει οπώρας» για να συντάξει το βαρύτιμο (ίσαμε πεντακόσια μιλιούνια γιούρο) «Ησυχίας εγκώμιον». Εργο σκοταδιστικό και απάνθρωπο, σε αντίθεση με το διαφωτιστικό και ανθρωπιστικό «Μωρίας εγκώμιον» του εράσμιου Εράσμου.

Η στήλη εκφράζει την έντονη δυσαρέσκειά της που ο Προκόπης Παυλόπουλος δεν συνοδεύεται πλέον από τον τίτλο «καθηγητής», αποκαλούμενος λιτά και ταπεινά «πρόεδρος», τίτλος που φέρουν περί τα τρία εκατομμύρια Ελλήνων (άλλοι τόσοι απαντούν στο «μ@λ@κ@»). Κάποτε είχαν γίνει αυστηρές συστάσεις (αλλιώς πώς;) και δεν υπήρχε περίπτωση να ακουστεί το όνομά του (τι Πάκης ρε;) χωρίς τον τίτλο «καθηγητής» πριν από αυτό.

Τα νέα είναι υπέροχα. Η χαρά της παραπολιτικής ή σατιρικής αρθρογραφίας και ήδη θα το διαπιστώσατε από τα πετυχημένα που κυκλοφορούν σε έντυπα και διαδίκτυο. Ο Πανούσης (ποιος Τζίμης ρε;) θέλει να δώσει στους αστυνομικούς ένα ραδιοφωνικό σταθμό για να έχουν να παίζουν. Ρηξικέλυθη (;) πρόταση της στήλης: γιατί δεν τους δίνει αυτόν του ταγματάρχη, το Ενστολο Ραδιοτηλεοπτικό Τάγμα (Ε.Ρ.Τ.); Από κοντά και η λαϊκή μούσα, που άδει, καταγράφει και προτείνει κι αυτή:

Στους μπάτσους άνοιξε σταθμό
club για караβανάδες
και μη διστάσεις: ίδρυσε
μια στρούγκα για χαφιέδες.

Και παρασυρμένη από τον ποιητικό οίστρο της, παρακάμπτει τις αντιρρήσεις τής δυναμικής και συγκρουσιακής με τις δυνάμεις καταστολής, της κατά στολής Ζωής και το πάει ακόμα παραπέρα:

Η Γκίωνα έχει τα πουλιά
ο Ολυμπος το χιόνι
μισά ζώα τον Αδωνι
κι άλλα τον Μπαρουφάκη.

Και διευρύνοντας ως εκεί που δεν πάει άλλο, καταλήγει:

Οταν ψοφήσει ο χοντρός
το πνεύμα θα φτωχύνει
θα κλαίν' οι διανοούμενοι
θα κλαίν' κι οι χιουμορίστες.

«Πρώτη φορά αριστερά» (τι γελάτε ρε;), αλλά το –όποιο- πολιτικό προσωπικό του καπιταλισμού, με ψευτοέπαρση ή δίχως αυτή, φιλικό ή δήθεν μη φιλικό, με αντιρρήσεις ή χωρίς, με μελάνι σουπιάς ή χταποδιού, αποδεικνύεται σταθερής τροχιάς. Κάθε μέρα και περισσότερο.

Η συμβασιλεύουσα (seem βασιλεύουσα) ήταν γνωστή μέχρι πρότινος για το κουλούρι Θεσσαλονίκης, τη μπουγάτσα, τον πατσά και άλλα τέτοια. Μα τώρα πια είναι γνωστή για ένα νέο, επαναστατικό (μοιχέ Shaw) προϊόν που επισκίασε (a piss κι άσε) όλα τα άλλα: το πρόγραμμα Θεσσαλονίκη! Πρόκειται για έναν άυλο τίτλο, ένα ονειροφάντασμα που έχει τη δυνατότητα να εμφανίζεται ως αληθινό ή έστω αληθοφανές. Τόσο, που μερικοί να το πιστεύουν, να σκίζουν τα ρούχα τους γι' αυτό και να το διαλαλούν...

Κοκκινোসκουφίτσα

Προς κ.κ. Λαφαζάνη, Τσιρώνη, Αποστόλου

Βάλτε αμέσως τέλος στο σκάνδαλο Μελισσανίδη

Μπορεί το «σύστημα Μελισσανίδη» με τα «υπαλληλικά» ΜΜΕ να προσπαθεί να παραμυθιάσει τους οπαδούς της ΑΕΚ ότι «μπαίνουμε και ξεκινούν τα έργα», απ' αφορμή εργασίες καθαρισμού του περιβόλου και των χώρων, που ζήτησαν οι δήμοι της περιοχής (Νέας Ιωνίας και Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας), όμως τα πράγματα για την πολυπόθητη άδεια δεν πάνε καθόλου καλά για τους υποψήφιους καταστροφείς του άλσους της Νέας Φιλαδέλφειας. Και δεν πάνε καλά όχι επειδή το επιδιώκει η αξιοθρήνητη παρέα Βασιλόπουλου, αλλά επειδή το φαραωνικό σχέδιο προσκρούει σε στοιχειώδεις κανόνες νομιμότητας. Κανόνες που υποχρεωτικά πρέπει να εφαρμόσουν, διότι στο πραξικόπημα που επιχειρήθηκε με το νομικό τερατούργημα του καλοκαιριού του 2014 προβλήθηκε αντίσταση από εύψυχους υπερασπιστές του Άλσους και γενικότερα του περιβάλλοντος. Αυτή η αντίσταση είναι που ανέδειξε το ζήτημα και επιβάλλει την τήρηση της στοιχειώδους νομιμότητας.

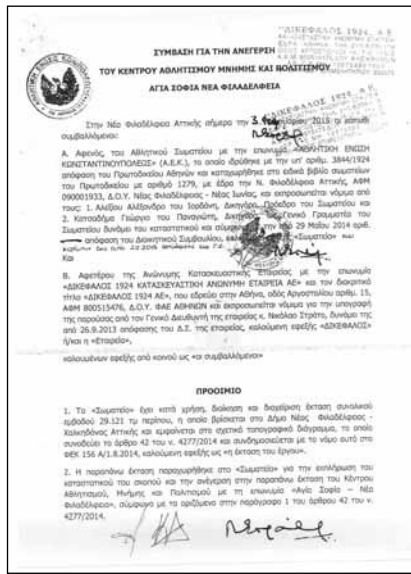
Σήμερα, δίνουμε στη δημοσιότητα ένα ντοκουμέντο που αποδεικνύει, πέραν κάθε αμφιβολίας, ότι το γήπεδο Μελισσανίδη δεν μπορεί και δεν πρόκειται να χτιστεί. Πρόκειται για το περιβόητο παραχωρητήριο («Σύμβαση για την ανέγερση του κέντρου αθλητισμού μνήμης και πολιτισμού Αγία Σοφία Νέα Φιλαδέλφεια» είναι ο τίτλος του), με το οποίο το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ **παραχωρεί** στην ανώνυμη κατασκευαστική εταιρία «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» ένα **οικόπεδο που δεν του ανήκει**. Πρόκειται για ένα νομικά διάτρητο κείμενο, το οποίο θα «ταλαιπωρήσει» για κάποιο καιρό τις αρμόδιες υπηρεσίες, μέχρι να το πετάξουν κι αυτό στα σκουπίδια, όπως το προηγούμενο. Δυστυχώς, οι υπηρεσίες είναι υποχρεωμένες ν' ασχολούνται ακόμη με τέτοια καραγκιοζιλίκια, γιατί η σημερινή ηγεσία του ΥΠΑΠΕΝ (υπουργός Λαφαζάνης και αναπληρωτές υπουργοί Τσιρώνης και Αποστόλου) δε δίνει τέρμα στο ανοσιούρηγμα, αλλά επιτρέπει στον Μελισσανίδη να παίζει το επικοινωνιακό του παιχνίδι.

Τον περασμένο Φλεβάρη αποκαλύψαμε την τετρασέλιδη απάντηση που έδωσε το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΑΠΕΝ προς τη ΔΑ-ΟΚΑ (Διεύθυνση αρμόδια να εκδώσει την Εγκριση και Άδεια Δόμησης για το γήπεδο Μελισσανίδη), η οποία του ζήτησε να γνωματεύσει αν η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» νομιμοποιείται να ζητήσει Εγκριση και Άδεια Δόμησης για το γήπεδο.

Η νομική υπηρεσία του ΥΠΑΠΕΝ, μολοντί αποδέχεται την ισχύ του αντισυνταγματικού και εντέλει μη ισχύοντος (λόγω της μεταγενέστερης ψήφισης του Ν. 4280/2014) άρθρου 42 του Ν. 4277, ύψωσε άλλο φραγμό, αποφαινόμενη επί της ουσίας ότι **το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ δεν έχει κανένα δικαίωμα να μεταβιβάσει/παραχωρήσει το οικόπεδο που του έχει παραχωρηθεί από το κράτος στην ανώνυμη εταιρία «Δικέφαλος 1924» συμφερόντων Μελισσανίδη, διότι αυτό αντίκειται στους σκοπούς της παραχώρησης**.

Λεόντειος και παράνομη σύμβαση

Γνωρίζοντας το περιεχόμενο της γνωμοδότησης της νομικής υπηρεσίας του ΥΠΑΠΕΝ, η πλευρά Μελισσανίδη έσπευσε να πραγματοποιήσει τη γνωστή παρωδία γενικής συνέλευσης της ΑΕΚ, η οποία

ενέκρινε την παραχώρηση του οικοπέδου από την ΑΕΚ στη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ». Μολοντί μέλη της ΑΕΚ ζήτησαν να δουν το παραχωρητήριο, αυτό δεν τους δόθηκε. Ο Μελισσανίδης μάλιστα τους αντιμετώπισε με το γνωστό τσαμπουκά του big boss, που ο λόγος του είναι νόμος και οποιανού το αρέσει: «Δεν θέλω να διαβάσετε ούτε το παραχωρητήριο, ούτε τίποτα. Δεν μου έχετε εμπιστοσύνη; Το έχω διαβάσει εγώ. Αρκεί!»!

Το ότι οι 75 νοματάρχοι βαφτίστηκαν γενική συνέλευση ενός από τα μεγαλύτερα αθλητικά σωματεία της χώρας και ενέκριναν μια σύμβαση παραχώρησης χωρίς να ξέρουν τι εγκρίνουν δεν ήταν τυχαίο. Αν είχαν στα χέρια τους τη σύμβαση, κάποιοι θα αντιδρούσαν και ίσως κάποιοι να έσπαγαν το φόβο και να προσέφευγαν στα δικαστήρια κατά αυτού του παράνομου εγγράφου, που αποτελεί λεόντειο συμφωνία σε βάρος του σωματείου τους και υπέρ μιας ιδιωτικής ανώνυμης εταιρίας.

Αρκεί να αναφέρουμε ένα μόνο στοιχείο. Το γήπεδο υποτίθεται ότι εξυπηρετεί τον καταστατικό σκοπό του σωματείου, που είναι η άθληση των αθλητών του. Στην παράγραφο 5 του Προστίμιου της Σύμβασης αναφέρεται ότι «το Σωματείο επιθυμεί να επαναδημιουργήσει και στεγάσει επί της έκτασης του έργου την έδρα των κυρίως αθλητικών και αγωνιστικών του δράσεων και συναφών εκδηλώσεών του με βάση τον καταστατικό του σκοπό». Όμως, στη συνέχεια ακολουθεί η αναλυτική περιγραφή ενός έργου που από αθλητική άποψη θα είναι **μόνο γήπεδο ποδοσφαίρου**. Στην πρώτη παράγραφο του όγδοου άρθρου της σύμβασης αναφέρεται ρητά και κατηγορηματικά: «Η κύρια χρήση του έργου θα είναι για γήπεδο ποδοσφαίρου και για τις συμπληρωματικές λειτουργίες, όπως αυτές ορίζονται ή θα εξειδικευθούν περαιτέρω με βάση το ισχύον νομοθετικό και κανονιστικό πλαίσιο»! Δηλαδή, το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ, που έχει ως καταστατικό σκοπό την άθληση των αθλητών του, παραχωρεί σε μια ιδιωτική εταιρία το οικόπεδο (που δεν του ανήκει μάλιστα) για να κατασκευάσει μόνο ποδοσφαιρικό γήπεδο, το οποίο θα χρησιμοποιεί μια ΠΑΕ (ποδοσφαιρική ανώνυμη εταιρία) για την επαγγελματική της ομάδα! Εν προκειμένω υπάρχει **ωμή παραβίαση των καταστατικών σκοπών του Ερασιτεχνικού Σωματείου ΑΕΚ**.

Παράνομη-άκυρη παραχώρηση

Το σημαντικότερο, όμως, είναι πως η συ-

γκεκριμένη σύμβαση παραχώρησης είναι **παράνομη** (και γι' αυτό **άκυρη**), διότι το συγκεκριμένο οικόπεδο (είτε στην αρχική του έκταση των 26,6 στρεμμάτων, είτε στην έκταση των 29,1 στρεμμάτων όπως παράνομα και αντισυνταγματικά διαμορφώθηκε με το άρθρο 42 του Ν. 4277/2014) **δεν αποτελεί ιδιοκτησία του Ερασιτεχνικού Σωματείου ΑΕΚ**. Αποτελεί ιδιοκτησία του Ελληνικού Δημοσίου, που παραχωρήθηκε **μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση** στο Σωματείο, για την ανάπτυξη **κοινοφελούς έργου** (ερασιτεχνικός αθλητισμός).

Κανένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (το Σωματείο εν προκειμένω) δεν μπορεί να παραχωρήσει σε άλλο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (και μάλιστα κερδοσκοπικό, όπως είναι η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ») ακίνητο ιδιοκτησίας του Δημοσίου, το οποίο του έχει παραχωρηθεί κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση, για κοινοφελείς σκοπούς. Μόνο το ίδιο το Δημόσιο, στο οποίο ανήκει η κυριότητα του ακινήτου, μπορεί να κάνει τέτοια παραχώρηση, μέσα από διαδικασίες που ορίζει ο νόμος (υπουργική απόφαση κτλ.).

Ακόμη και αρχάριοι νομικοί τα γνωρίζουν αυτά τα πράγματα. Γι' αυτό το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΑΠΕΝ σημείωνε στην πρώτη γνωμοδότησή του ότι πρέπει να εξεταστεί αν η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» ανήκει σε εκείνους τους φορείς «που σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 42 δύνανται να υπογράφουν με το ως άνω αθλητικό σωματείο (σ.σ. η υπογραμμίση είναι της υπηρεσίας) ΑΕΚ ειδικές προγραμματικές συμβάσεις αθλητικής ανάπτυξης κλπ.». Η συγκεκριμένη διάταξη αναφέρει ότι το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ, για την εκπλήρωση των σκοπών της παραχώρησης της έκτασης από το Δημόσιο, δύνανται να υπογράψει **ειδικές προγραμματικές συμβάσεις αθλητικής ανάπτυξης με τον οικείο Δήμο, την Περιφέρεια, ιδρύματα, το Δημόσιο ή άλλους φορείς του Δημοσίου τομέα**. Όπως αντιλαμβάνεστε, η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» δεν ανήκει σε καμία απ' αυτές τις κατηγορίες και άρα δεν μπορεί να υπογράψει ειδικές προγραμματικές συμβάσεις αθλητικής ανάπτυξης με το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ.

Όμως, ακόμη και αν υπήρχε τέτοια δυνατότητα, το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ δε θα μπορούσε να παραχωρήσει, και μάλιστα για 49 χρόνια, ένα ακίνητο που ανήκει στο Δημόσιο και του έχει παραχωρηθεί μόνο για χρήση (για κοινοφελή σκοπό). Υπάρχει σωρεία νομικών διατάξεων που αντιμετωπίζουν αυτό το ζήτημα και όλες είναι στην ίδια κατεύθυνση: **αν χρειάζεται να γίνει παραχώρηση σε τρίτο, αυτή δεν την κάνει ο παραχωρησιούχος, αλλά το ίδιο το Δημόσιο, που είναι σε κάθε περίπτωση ο ιδιοκτήτης**. Υπάρχουν περιπτώσεις φορέων του Δημοσίου που έκλεισαν ή συγχωνεύτηκαν. Τα ακίνητα που τους είχαν παραχωρηθεί για χρήση επέστρεψαν στο Δημόσιο και παραχωρήθηκαν σε άλλους φορείς με νέες υπουργικές αποφάσεις παραχώρησης.

Για να μην πάμε πολύ πίσω χρονικά, θα αναφέρουμε ενδεικτικά μόνο δύο πρόσφατους νόμους που αφορούν παραχώρηση ακινήτων του Δημοσίου (κατά τα άλλα, πρόκειται για αντιδραστικούς νόμους). Ο Ν. 3147/2003 (άρθρο 4) προβλέπει ότι η κυριότητα των ακινήτων που περιήλθαν κατά νομή, χρήση και κατοχή σε νομικά πρόσωπα εποπτείας Υπουργείου Γεωργίας ανήκει στο

Από σόου σε σόου

Δε χρειάζονται ειδικές αναλυτικές ικανότητες για να διαπιστώσει κάποιος πως η Κωνσταντοπούλου εγγράφει υποθήκες για την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, φιλοδοξώντας να αναδειχτεί σε ηγέτιδα της εσωκομματικής διαμαρτυρίας, μαζεύοντας κάτω από τις φτερούγες της και τα ορφανά του Λαφαζανισμού, καθώς εκτιμά πως η συμμετοχή στην κυβέρνηση θα φθείρει πολιτικά τα ηγετικά στελέχη της «Αριστερής Πλατφόρμας». Ακόμη και οι δύο επιτροπές της Βουλής που έφτιαξε (η μία υπήρχε) και επέλεξε να προεδρεύει η ίδια έχουν συγκεκριμένο στίγμα που τη φέρνουν τουλάχιστον σε διάσταση με την επίσημη κυβερνητική γραμμή. Αναφερόμαστε στην «επιτροπή αλήθειας χρέους», που διακηρύσσει ότι θα βρει το απεχθές χρέος και θα επιδιώξει τη διαγραφή του, ενώ η επίσημη κυβερνητική θέση είναι για αναδιάρθρωση του χρέους σε συνεργασία με τους δανειστές, και στην επιτροπή για τις γερμανικές αποζημιώσεις, που εγείρει θέμα νομικής διεκδίκησης, ενώ η επίσημη κυβερνητική θέση είναι πως υπάρχει μόνο ηθικό ζήτημα, το οποίο πρέπει να εξεταστεί σε συνεργασία με τη γερμανική κυβέρνηση.

Σ' αυτή την ευδιάκριτη στρατηγική της εντάσσεται και το σόου έξω από τη Βουλή την περασμένη Τετάρτη. Ο αστικός Τύπος της την έπεσε γιατί μίλησε απαξιωτικά στον αξιωματικό της μπατσαρίας και παρενέβη σε τομέα που δεν έχει αρμοδιότητες. Αυτό, όμως, επεδίωκε η Κωνσταντοπούλου. Να της την πέσουν από τα δεξιά για να ενισχύσει το αριστερό προφίλ της. Ο κλοιός με τις κλούβες δεν άνοιξε. Η Κωνσταντοπούλου έκανε το σόου της για τις κάμερες και αποχώρησε. Δεν πήρε στο τηλέφωνο τον Πανούση για να τον ξεχέσει μπροστά στις κάμερες. Τα 'βαλε με τον τοπικό μπάτσο, ο οποίος βέβαια δεν έκανε βήμα πίσω.

Υπουργείο Γεωργίας. Αυτά τα ακίνητα επιτρέπεται να παραχωρούνται, κατά χρήση για ορισμένο χρόνο, δωρεάν προς το Δημόσιο, ΟΤΑ ή άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που εκπληρούν κοινωφελή σκοπό ή με αντάλλαγμα προς άλλα νομικά πρόσωπα, όμως **η παραχώρηση γίνεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας** μετά από γνώμη του συλλογικού οργάνου που διοικεί τα πρόσωπα αυτά. Ούτε κρατικοί φορείς, δηλαδή, δεν μπορούν να κάνουν παραχώρηση ακινήτων. Απαιτείται υπουργική απόφαση.

Ο Ν. 4061/2012 ασχολείται κατά κύριο λόγο με την παραχώρηση ακινήτων του Δημοσίου. Το άρθρο 11 παρ. 1 αυτού του νόμου προβλέπει: **«Ο παραχωρησιούχος οφείλει να χρησιμοποιεί το ακίνητο για τη χρήση για την οποία του παραχωρήθηκε. Απαγορεύεται η εκμίσθωση, καθώς και η παραχώρηση της χρήσης καθ' οιονδήποτε τρόπο σε τρίτο πρόσωπο, εκτός αν συναινέσει, εγγράφως, το όργανο που εξέδωσε την απόφαση παραχώρησης».**

Δε νομίζουμε ότι χρειάζεται να συνεχίσουμε. Από τις διατάξεις που ενδεικτικά παραθέσαμε είναι φανερό ότι ένας παραχωρησιούχος (το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ εν προκειμένω) δεν μπορεί, **σε κάθε περίπτωση**, να παραχωρήσει το ακίνητο σε τρίτο (στη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» εν προκειμένω), χωρίς την έγγραφη συναίνεση του οργάνου που έκανε την παραχώρηση (του ΥΠΑΠΕΝ εν προκειμένω). Δεν είναι τσιφλίκι της ΑΕΚ το οικόπεδο, για να μπορεί να το παραχωρήσει σε μια εταιρία συμφερόντων Μελισσανίδη, χωρίς να ρωτήσει τον ιδιοκτήτη του, το Ελληνικό Δημόσιο.

Παρά ταύτα, ο Μελισσανίδης πέρασε τέτοιο παραχωρητήριο από τη γενική συνέλευση-παρωδία της ΑΕΚ και ο πρόεδρος και ο γενικός γραμματέας της Ερασιτεχνικής

Μπαρουφάκης μαινόμενος

Ποια είναι η «τρόικα εσωτερικού», που έστησε προβοκάτσια για να «κάψει» τη μεγαλοφυή πρότασή του για τον ΦΠΑ, όπως κατήγγειλε από το twitter ένας μαινόμενος Μπαρουφάκης; Οχι βέβαια, οι Σαμαράς-Βενιζέλος-Θεοδωράκης. Αυτοί δεν έχουν αποκαταστήσει κάποια στενή συνεργασία και δε θα μπορούσαν να έχουν επιρροή στα κλιμάκια της τρόικας ή άμεση επαφή με τον Γιούνκερ, ο οποίος τους έδωσε τη φερόμενη ως πρότασή του. Και γιατί να θέλουν να «κάψουν» μια πρόταση που μια χαρά θα μπορούσαν να την αντιπολιτευθούν, αφού πρόβλεπε αύξηση του ΦΠΑ με μαζική μεταφορά προϊόντων και υπηρεσιών από το χαμηλό στο νέο ενιαίο συντελεστή;

Αλλη «τρόικα εσωτερικού» εννοούσε ο Μπαρουφάκης και συγκεκριμένα τους Δραγασάκη-Τσακαλώτο-Σταθάκη. Αυτοί είναι που δε θέλουν να τον βλέπουν στα μάτια τους, ενώ ο Παππάς έχει αναλάβει την αποδόμησή του, διοχετεύοντας τα πάντα στα παπαγαλάκια του αστικού Τύπου. Γι' αυτό και ο Μπαρουφάκης τις τελευταίες μέρες έχει ξεσαλώσει (πάλι) και προχωρά από τη μια πρόκληση στην άλλη, ετοιμάζοντας την ηρωική του έξοδο από την κυβέρνηση (ή εκβιάζοντας τον Τσίπρα για να μην τον διώξει - είναι κι αυτή μια ανάγνωση της στάσης του, που δεν μπορεί να απορριφθεί).

Είναι τέτοιο το ξεσάλωμά του που το Γραφείο Τύπου του υπουργείου δεν ασχολείται με τίποτ' άλλο καθημερινά εκτός από τη διάψευση ειδήσεων, δηλώσεων, φερόμενων ως δηλώσεων και κρίσεων επί δηλώσεων του πολιτικού προϊστάμενου του υπουργείου. Πολλές απ' αυτές τις διαψεύσεις τις κάνει ο ίδιος (κυνηγώντας

σαν Μητσάρας τις κάμερες) και το Γραφείο Τύπου απλώς τις διαδίδει στα ΜΜΕ.

Και βέβαια, ο Μπαρουφάκης μιλάει πλέον αποκλειστικά σε πρώτο ενικό πρόσωπο, διαχωρίζοντας τον εαυτό του από την υπόλοιπη κυβέρνηση και εμφανιζόμενος ως ο μόνος συνεπής και ατρόμητος, που τα βάζει με τους πάντες, που δε διστάζει να βγάζει γλώσσα στον Σόιμπλε και που δεν είναι διατεθειμένος να βάλει την υπογραφή του σε μια συμφωνία που δε θα είναι αμοιβαία επωφελής. Το σημείο που πονάει ο Μπαρουφάκης (το ίδιο θα αισθανόταν κάθε νάρκισσος) είναι το «ξύλο» που έφαγε από τους ομολόγους του στη Ρίγα, που οδήγησε στον παραμερισμό του από τη διαπραγματευτική ομάδα και το ξωπέταγμα των συνεργατών του (Θεοχαράκης, Παναρίτης και σία). Οποτε τον ρωτάνε γι' αυτό τα παίρνει στο κρανίο. Γι' αυτό και θεωρούμε σχεδόν σίγουρο πως στους New York Times πέταξε την παπάρα ότι έχει καταγράψει τη συνεδρίαση του Eurogroup! Κι ενώ είχε βουίξει ο κόσμος, εμφανίστηκε καμαρωτός σε εκδήλωση του ΕΒΕΑ για να πει: «Δεν με πειράζει, ας έχουν αγωνία ότι μπορούν να διαφευστούν από την αλήθεια!» Την επομένη τα διέψευσε όλα, ξέροντας ότι τη ζημιά στον Τσίπρα την είχε ήδη κάνει.

Μέσα σ' όλα που είπε τις τελευταίες μέρες, αποκάλυψε και μια αλήθεια. Αναφερόμενος στις συνομιλίες με τον Σόιμπλε είπε πως αυτές γίνονται σ' ένα περιβάλλον όπου δεν υπολογίζονται τα επιχειρήματα αλλά «η σχετική δύναμη». Αυτή η ομολογία προσφέρει το μέτρο της δήθεν διαπραγματεύσεως που τόσο καιρό κάνει η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου με τους ιμπεριαλιστές δανειστές.

4277/2014), συμβάλλοντας στην υπαναχώρηση του ΣΥΡΙΖΑ από τη συμφωνία και στην καταψήφιση, τελικά, των σχετικών διατάξεων. Όπως δηλώθηκε κατά την τελευταία παραλαβής των υπουργείων από τη νέα πολιτική ηγεσία (Λαφαζάνη, Τσιρώνη, Αποστόλου), αυτή θα λειτουργεί «σαν ομάδα» και θα αναλαμβάνει από κοινού τις νομοθετικές πρωτοβουλίες. Ο (δασολόγος στο επάγγελμα) Β. Αποστόλου γιατί δε θέτει το ζήτημα της κατάργησης του υπέρ Μελισσανίδη τερατογνήματος, όπως είχε δεσμευτεί ο ΣΥΡΙΖΑ όταν ψηφίζονταν; Τα ίδια ερωτήματα ισχύουν και για τον Π. Λαφαζάνη και για τον (προερχόμενο από τους Οικολόγους Πράσινους) Ι. Τσιρώνη.

ΥΓ2. Ο δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας έχει χρηματοδοτηθεί από το υπουργείο Εσωτερικών, όπως όλοι οι δήμοι, για να καθιάρσει τα ξερόχορτα στην περιοχή του. Γιατί δεν έκανε μόνος του τον καθαρισμό, αλλά απευθύνθηκε στην ΑΕΚ (που εδώ και πολλά χρόνια δεν έχει καμιά σχέση με το ακίνητο); Μήπως για να δώσει τη δυνατότητα στον Μελισσανίδη να συνεχίσει το παραμύθισμα των οπαδών, όπως έκανε και με τη σύσκεψη-σόου στο δήμο;

ΥΓ3. Προς τους άσπονδους φίλους του aekwatch.gr: Σας είχαμε υποσχεθεί ότι «και στου διαόλου τον κώλο να το κρύψουν το παραχωρητήριο, εμείς θα το βρούμε». Όπως βλέπετε, το βρήκαμε. Αν θέλετε αντίγραφο, παρακαλούμε να μας το ζητήσετε όπως πρέπει. Μην βάλετε πάλι εκείνο το δυστυχές δημοσιογραφικό παπαγαλάκι (δε γράφουμε τ' όνομά του για να μην το μάθει ο Γατούλης και του κόψει το ψωμί) να μας στέλνει κολακευτικά e-mail, ζητώντας μας αντίγραφο επειδή τάχαμου φλέγεται από τη δημοσιογραφική επιθυμία να κάνει παρόμοια με τη δική μας έρευνα. Προσαρμοστείτε σ' ένα μίνιμουμ πολιτισμού, πλιζ...

Νανούρισμα για πολιτικά νήπια

Ο ρώσος υφυπουργός Οικονομικών και εκπρόσωπος της τράπεζας New Development Bank (Νέα Αναπτυξιακή Τράπεζα), που θέλουν να ιδρύσουν οι BRICS, Σεργκέι Στόρτσας, πρότεινε στον Τσίπρα να συμμετάσχει και η Ελλάδα ως έκτο μέλος. Ο Τσίπρας απεδέχθη καταρχήν την πρόσκληση και ο αρμόδιος για το τραπεζικό σύστημα Δραγασάκης ανέθεσε στον Π. Ρουμελιώτη (γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο μερικά στοιχεία από το βιογραφικό αυτού του... διαμαντιού του παπανδρείου - από την εποχή του σκανδάλου Κοσκωτά ακόμη) να διερευνήσει το ζήτημα.

Η άμεση ανταπόκριση της κυβέρνησης δεν έχει οικονομικό, αλλά πολιτικό χαρακτήρα. Εντάσσεται στην προσπάθεια να πειστεί ο ελληνικός λαός ότι η κυβέρνηση κάνει πράγματι σκληρή διαπραγμάτευση με τους «παραδοσιακούς» ιμπεριαλιστές δανειστές και ήδη ετοιμάζει «εναλλακτικές πηγές χρηματοδότησης», αν κάτι στραβάσει σ' αυτή τη διαπραγμάτευση. Στην πραγματικότητα, η NDB, ακόμη και αν η Ελλάδα γινόταν το έκτο μέλος της, δε θα μπορούσε να αποτελέσει εναλλακτική πηγή χρηματοδότησης (δανεισμού).

Όπως δήλωσε ο Ρουμελιώτης, η NDB θα ξεκινήσει με αρχικό κεφάλαιο 100 δισ. ευρώ και άλλα τόσα αποθεματικό και θα λειτουργεί με βάση το «Washington Consensus», δηλαδή το δεκάλογο του νεοφιλελευθερισμού. Οι ετήσιες εκταμιεύσεις προβλέπονται, πάντα κατά τον Ρουμελιώτη, στα 34 δισ. ευρώ. Με δεδομένο ότι η Ελλάδα θα χρειαστεί μόνο για το 2015-2016 γύρω στα 25-30 δισ. ευρώ (ανάλογα με το αποτέλεσμα της νέας αναδιάρθρωσης του χρέους) για την κάλυψη του χρηματοδοτικού της κενού, δηλαδή για την εξυπηρέτηση των δανείων που τρέχουν, αντιλαμβάνεται κανείς ότι η NDB δεν μπορεί να της προσφέρει καμιά εναλλακτική λύση. Επειδή στις «αγορές» δεν μπορεί να βγει, θα πρέπει ν' αναζητήσει τρίτο «πακέτο» από ΕΕ και ΔΝΤ. Αυτό, άλλωστε, διαπραγματεύεται όλους αυτούς τους μήνες η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων.

Και κάτι ακόμη. Οι επαφές με την NDB δεν αποτελούν casus belli για την ΕΕ. Ο Στόρτσας αποκάλυψε πως κράτη-μέλη της ΕΕ, όπως η Βρετανία, η Γερμανία, η Γαλλία και η Ιταλία έχουν αποφασίσει να συνεργαστούν με την Ασιατική Τράπεζα, που έχει ανάλογη συγκρότηση με την NDB. Και ο Ρουμελιώτης είπε πως η Γερμανία και η Γαλλία έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για την NDB. Έτσι, απ' όλη αυτή την ιστορία μένει μόνο ένα ακόμη νανούρισμα για τα πολιτικά νήπια που εξακολουθούν να πιστεύουν τους λεονταρισμούς των συριζαίων.

Πινακοθήκη πολιτικών απατεώνων

Περιβόλι πραγματικό τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που προσπαθούν να εξηγήσουν πως όταν έλεγαν ότι θα καταργήσουν το Μνημόνιο και τους εφαρμοστικούς του νόμους «με ένα νόμο σε ένα άρθρο», δεν εννοούσαν ακριβώς αυτό που κατάλαβαν όσοι τους ψήφισαν. Ο Μπαλάφας αρχικά δήλωσε πως ποτέ ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είπε τέτοιο πράγμα, αλλά μετά το γενικό φτύσιμο βγήκε να το... διορθώσει, δηλώνοντας πως αυτό ήταν από τις «υπερβολές που λέγονταν προεκλογικά εν τη ρύμη του λόγου!» Η Κωνσταντοπούλου μίλησε για «σχήμα λόγου» και ο Φίλης είπε πως μ' αυτή τη φράση «θέλαμε να δείξουμε την αποφασιστικότητα μας!» Ο δε Μητρόπουλος μίλησε για «προεκλογική υπερβολή», που δεν μπορεί να εφαρμοστεί «για νομοτεχνικούς και πολιτικούς λόγους». Τους νομοτεχνικούς λόγους δεν μας τους εξήγησε, ενώ τους πολιτικούς μπορούμε να τους καταλάβουμε.

Τους ξεπέρασε όλους, όμως, ο γίγαντας Κατρούγκαλος, που δήλωσε ότι χρειάζεται πάρα πολλή δουλειά για να καταργηθεί όλο το μνημονιακό πλέγμα, γιατί όταν καταργείς ένα νόμο πρέπει να βάλεις κάτι άλλο στη θέση του! Και γιατί δεν επαναφέρετε ό,τι ίσχυε πριν ψηφιστούν οι μνημονιακές ρυθμίσεις, ωρέ γίγαντα της συνταγματικής σκέψης; Αυτό εννοούσατε όταν λέγατε «με ένα νόμο σε ένα άρθρο». Οτι θα καταργήσετε τη μνημονιακή ρύθμιση και θα επανέλθει το νομικό καθεστώς που ίσχυε πριν απ' αυτή.

Όλοι αντιλαμβανόμαστε τους λόγους για τους οποίους κάνουν γαργάρα αυτά που έλεγαν προεκλογικά. Είναι οι όροι που επιβάλλουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές και η ντόπια κεφαλαιοκρατία, τα συμφέροντα των οποίων διαμόρφωσαν το μνημονιακό πλέγμα. Ο ΣΥΡΙΖΑ διαχειρίζεται το αστικό σύστημα και αυτή η διαχείριση επιβάλλει τις επιλογές του. Αυτό το γνώριζε πολύ καλά και πριν τις εκλογές. Δεν προέκυψε τώρα, ως αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης με τους δανειστές. Αυτό που θα προκύψει ως αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης θα είναι κάποιες λεπτομέρειες, όχι το βασικό πλέγμα, που ήταν από τα πριν δεδομένο. Όπως συνηθίζουν να κάνουν τα αστικά κόμματα, ο ΣΥΡΙΖΑ έλεγε προεκλογικά ό,τι ήθελε ν' ακούσει ο μπαϊλντισμένος και απογοητευμένος ελληνικός λαός, εν γνώσει του ότι μετεκλογικά δε θα εφαρμόσει τίποτα. Έκανε το ίδιο που έκανε ο Σαμαράς το 2012 και ο Παπανδρέου το 2009. Η μόνη διαφορά είναι πως για τον ΣΥΡΙΖΑ τα πράγματα προεκλογικά ήταν πιο εύκολα, λόγω πρώτης φοράς.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Τη σαπίλα του συστήματος δεν την αμφισβητεί κανένας

Κ Σάλος ξέσπασε από δημοσίευμα της εφημερίδας «Estadão», σύμφωνα με το οποίο η βραζιλιάνικη ποδοσφαιρική ομοσπονδία έχει «πουλήσει» την εθνική ομάδα σε θυγατρική εταιρία αραβικού επενδυτικού ομίλου, δίνοντας σε αυτή το δικαίωμα να επιλέγει το ρόστερ της εθνικής ομάδας, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι θα συμμετέχουν οι πιο «εμπορικοί» παίκτες. Η συμφωνία είχε υπογραφεί το 2006 και επί της ουσίας επιβάλλει στον εκάστοτε ομοσπονδιακό τεχνικό της «Σελεσάο» όχι μόνο να καλέσει στην ομάδα τους ποδοσφαιριστές που θα υποδείξουν οι χορηγοί και οι σπόνσορες της Εθνικής, που συνήθως είναι ταυτόχρονα χορηγοί και σπόνσορες συγκεκριμένων ποδοσφαιριστών, αλλά και ποιοι από τους παίκτες θα ξεκινούν υποχρεωτικά βασικοί σε κάθε ματς. Μάλιστα, έχει προβλεφθεί ρήτρα που φτάνει το 1.000.000 δολάρια ανά παιχνίδι, σε περίπτωση αθέτησης της συμφωνίας, για να είναι σίγουρα τα κέρδη της εταιρίας.

Η ποδοσφαιρική ομοσπονδία της Βραζιλίας διέψευσε την εφημερίδα και σε ανακοίνωσή της θεωρεί το δημοσίευμα «κακόβουλο υπαινιγμό», όμως μια σημαντική μερίδα των φιλάθλων θεωρεί ότι υπάρχει σκάνδαλο και η ομοσπονδία είναι εκτεθειμένη, αφού ο Ρικάρντο Τεϊσέιρα, που είχε υπογράψει το συμβόλαιο με την εταιρία, παραιτήθηκε το 2012 εξαιτίας εμπλοκής του σε σοβαρό οικονομικό σκάνδαλο. Ενισχυτικά λειτουργεί και η αποκάλυψη ότι πίσω από την εταιρία ISE βρίσκεται ο αραβικός επενδυτικός όμιλος Dallah Al-Baraka, ο οποίος λειτουργεί με τη λογική «όλα τα σφάζω, όλα τα μαχαίρω», επενδύοντας οπουδήποτε διακρίνει δυνατότητα μεγάλου κέρδους.

Ακόμα και αν δεν υπάρχει επίσημη συμφωνία, η ακραία εμπορευματοποίηση του ποδοσφαίρου ενισχύει τέτοιου είδους συναλλαγές. Οι χορηγοί και οι σπόνσορες «επενδύουν» μεγάλα ποσά για να διαφημιστούν και για να εξασφαλίσουν τα κέρδη τους θα πρέπει οι ποδοσφαιριστές που έχουν στη «δούλεψή» τους να βρίσκονται συνεχώς στην επικαιρότητα. Ίσως να μην αγοράζουν ακόμα χρόνο συμμετοχής στις ομάδες μέσω συμβολαίων, είναι σίγουρο όμως ότι πιέζουν γι' αυτό, με αποτέλεσμα οι παράγοντες της ομάδας να βρίσκουν έμμεσους ή άμεσους τρόπους για να επιβάλλουν τη θέληση των χορηγών στον εκάστοτε προπονητή. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τα κέρδη των καπιταλιστών πάνε πακέτο με τη «σαπίλα» στο ποδόσφαιρο.

Θα είσαι πάντα στις καρδιές μας, Captain

Παντού υπάρχει ένας μύθος, σύμφωνα με τη διαφήμιση μπίρας, όμως στο Ανφιλντ ο ζωντανός μύθος έχει ονοματεπώνυμο και λέγεται Στίβεν Τζέραρντ. Ο αγώνας στο Ανφιλντ έχει τελειώσει, ο κόσμος στις εξέδρες τραγουδάει για την αγαπημένη του ομάδα και ετοιμάζεται να αποθεώσει τον αρχηγό. Όλοι

δους, απαρνήθηκε πολύ μεγάλα συμβόλαια και τίτλους για να μείνει πιστός στην ομάδα που υποστήριζε από πιτσιρικάς, πολύ πριν γίνει επαγγελματίας ποδοσφαιριστής. Επέλεξε να ακούσει τη φωνή της καρδιάς και αποφάσισε με το συναίσθημα και όχι τη λογική να παραμείνει στο Λίβερπουλ. Εζησε χαρές και λύπες φορώ-

αποχαιρετιστήριο παιχνίδι του αρχηγού, μπορείς εύκολα να καταλάβεις ποσό δυνατά και μοναδικά συναισθήματα ένιωσαν οι τυχεροί που ήταν στο γήπεδο. Η πορεία του Τζέραρντ αποδεικνύει γιατί το ποδόσφαιρο εξακολουθεί να είναι το πιο λαϊκό άθλημα, ακόμα και στις εποχές που στο κυνήγι των τίτλων και

του χρήματος όλα επιτρέπονται. Αποτελεί πλέον ένα από τα σημεία αναφοράς για όσους συνεχίζουν να οραματίζονται και να παλεύουν για ένα ποδόσφαιρο αποσυνδεδεμένο από τις «παράγκες» του εσμού των παραγόντων και των καπιταλιστών, που το έχουν μετατρέψει σε επιχείρηση για να αποκομίζουν τεράστια κέρδη και να στοιχίζουν τους νεολαίους της εξέδρας κάτω από το λάβαρο του κέρδους του καπιταλιστή προέδρου. Ας μας επιτραπεί να πούμε, τηρουμένων των αναλογιών, ότι ο Τζέραρντ με τις επιλογές του δείχνει με τον πιο

ξεκάθαρο τρόπο τη διαφορά ανάμεσα στο να είσαι πιστός στην ιστορία και το λάβαρο της ομάδας σου από το να υποστηρίζεις και να συντάσσες με τα κέρδη και τα συμφέροντα του καπιταλιστή-ιδιοκτήτη της ομάδας.

Από την άλλη, για να μην παρασυρόμαστε από τη συγκίνηση που δημιουργούν τέτοια φαινόμενα, πρέπει να σημειώσουμε και τα όρια μέσα στα οποία κινούνται συμπεριφορές όπως αυτή του Τζέραρντ. Ενας ζάμπλουτος επαγγελματίας είναι και αυτός και απλά κατάφερε να βρει μια ισορροπία ανάμεσα στην αγριανθρωπική όψη του επαγγελματισμού και στα καθάρια ποδοσφαιρικά αισθήματα. Δεν έκανε κάποια ρήξη με το σύστημα και η στάση του είναι εύκολα αφομοιώσιμη από αυτό το σύστημα, που μπορεί εύκολα να μετατρέψει τους «Τζέραρντ» σε διαφημιστική ατραξιόν για τις μπίζνες του, σε αρωματικό μαϊντανό στη βρόμικη σαλάτα του.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

οι παίκτες της Λίβερπουλ βγαίνουν με τα παιδιά τους στον αγωνιστικό χώρο, όπως συνηθίζεται σε κάθε τελευταίο εντός έδρας αγώνα της χρονιάς, με τη διαφορά ότι σε όλες τις φανέλες υπάρχει ο αριθμός 8. Στις εξέδρες οι οπαδοί τραγουδούν το «Justice for the 96» για τα θύματα του Χίλσμπορο. Ο αρχηγός μπαίνει στο γήπεδο μαζί με τις τρεις μικρές κόρες του, στη μεγάλη εξέδρα σχηματίζεται η λέξη Captain και στο ΚΟΡ (το πέταλο των φανατικών οπαδών) το S8G. Το γήπεδο φωνάζει ρυθμικά «Steve Gerrard, Gerrard» και μετά από μερικά δευτερόλεπτα σιγής, οι Μέρσεϊσάιντερς, με όλη τη δύναμη της ψυχής τους, αρχίζουν να τραγουδούν το «You'll never walk alone». Τα «τσιμέντα» πέφτουν...

Ο Τζέραρντ είναι ένας από τους τελευταίους μεγάλους ποδοσφαιριστές που έχουν ταυτιστεί με την ομάδα στην οποία έπαιξαν για πρώτη φορά μπάλα. Κόντρα στο ρεύμα του ακραίου επαγγελματισμού και του μέγιστου κέρ-

ντας τη φανέλα της ομάδας που αγάπησε και κατάφερε να κερδίσει το σεβασμό ακόμη και των αντίπαλων οπαδών. Στο μυαλό όλων μας θα μείνει ο τελικός του Champions League το 2005 και η επική ανατροπή που κατάφεραν οι Reds με μπροστάρη τον αρχηγό τους.

Η τελευταία του δήλωση «συμπυκνώνει» αυτό που σημαίνει γι' αυτόν η Λίβερπουλ. «Αισθάνθηκα πολύ περίεργα. Ετρεμα αυτή τη στιγμή και ο λόγος είναι ότι θα μου λείπει πάρα πολύ. Λάτρεψα κάθε λεπτό και είμαι απολύτως ισοπεδωμένος που δε θα αγωνιστώ ξανά μπροστά σε τέτοιους φιλάθλους. Είναι πολύ δύσκολο να επιλέξω μία στιγμή, αλλά νομίζω ότι την πρώτη φορά που έτρεξα έξω χάρη στον άνθρωπο στα αριστερά μου (σ.σ. Ουγέ) δεν θα την ξεχάσω ποτέ. Η πρώτη φορά που παίζεις για τη Λίβερπουλ είναι το όνειρο που γίνεται πραγματικότητα. Τα υπόλοιπα είναι απλά ένα μπόνους».

Όταν νιώθεις ανατριχίλα, βλέποντας τα βίντεο από το

ΣΙΝΕΜΑ

ΝΤΙΜΠΑΚΑΡ ΜΠΑΝΕΡΤΖΕ

Σαγκάη

Η τέταρτη ταινία του ινδού σκηνοθέτη (οι προηγούμενες τρεις μάλλον δεν έχουν κυκλοφορήσει στην Ελλάδα) προβάλλεται αυτήν την εβδομάδα στην Αλκυονίδα.

Το σενάριο της ταινίας βασίστηκε στο μυθιστόρημα «Ζ» του Βασίλη Βασιλικού, το οποίο αναφέρεται στα γεγονότα της δολοφονίας του Γρηγόρη Λαμπράκη. Ο Μπανερτζέ επέλεξε να το διασκευάσει και να το μεταφέρει σε μια φανταστική σύγχρονη πόλη στην Ινδία. Η υπόθεση είναι λίγο-πολύ γνωστή. Ενας γιατρός

πολιτικός ακτιβιστής δολοφονείται παρασυρόμενος από ένα τρίκυκλο κατά τη διάρκεια ομιλίας του. Κι ενώ γίνεται τεράστια προσπάθεια συγκάλυψης του φόνου, ένας δικαστικός προσπαθεί να αποκαλύψει την αλήθεια.

Ο σκηνοθέτης έχει δηλώσει για την επιλογή του συγκεκριμένου θέματος: «Διαβάζοντας το μυθιστόρημα του Βασίλη Βασιλικού βρήκα τρόπους για να το προσαρμόσω στην Ινδία των καιρών μας. Η φτώχεια σε αντιπαράθεση με τον τεράστιο πλούτο. Η μισαλλοδοξία. Η απόλυτη διαφθορά των ισχυρών. Και μια ιστορία bias».

Ο σκηνοθέτης βασίζεται σε γνωστές φόρμες ως προς την ταινία του. Η έντονα συναισθηματικά φορτισμένη ατμόσφαιρα και τα κοντινά πλάνα στο πρόσωπο και τα μάτια των ηθοποιών είναι ίσως τα πιο χαρακτηριστικά στοιχεία της ταινίας, η οποία μένει σε ασφαλή μονοπάτια μην καταφέρνοντας τελικά να κάνει τη διαφορά. Η πρώτη προβολή της ταινίας ήταν το 2012.

ΜΑΝΟΥΕΛ ΝΤΕ ΚΟΚΟ

Αγνωστη γη

Ο σκηνοθέτης, του οποίου το πραγματικό όνομα είναι Μάνος Κοκορομύτης (μ' αυτό εμφανίζεται ως πρωταγωνιστής, ενώ παράλληλα υπογράφει και το σενάριο), είχε μια μοναδική ευκαιρία. Βρέθηκε στο νησί Σοκότρα της Υεμένης, ένα πολύ απομακρυσμένο και παρθένο νησί, του οποίου οκτακόσια από τα φυτά δε φυτρώνουν πουθενά αλλού, ενώ το αρχιπέλαγός του είναι ύψιστης περιβαλλοντικής σημασίας, γι' αυτό και το νησί είναι Μνημείο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς και προστατεύεται από την UNESCO. Μάλιστα, βρέθηκε το 2011, ενόσω η αραβική άνοιξη «ανθούσε» στην Υεμένη (η ταινία πρωτοπαρουσιάστηκε το 2012).

Αποφάσισε να κάνει μια ταινία με πρωταγωνιστή έναν εβραίο ναυαγό που ξεβράζεται και χαροπαλεύει στο νησί. Οσην ώρα είναι ανίσθητος και χαροπαλεύει, θυμάται τη ζωή του και στοχάζεται. Πάνω από τη μισή ταινία παρακολουθούμε τον πρωταγωνιστή να σουλατσάρε και να ζητά από το Θεό μια δεύτερη ευκαιρία για να διορθώσει τα λάθη του στη ζωή και να υμνεί τη φύση. Η μόνη αναφορά στην αραβική άνοιξη είναι αυτή του δελτίου τύπου της ταινίας και δυο σκηνές λίγων δευτερολέπτων, στις οποίες ένας γέρος καπνίζει και ακούει στο ράδιο ειδήσεις

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Αυξάνονται οι βάσεις που (δεν) μειώνονται

Τι ακριβώς έκανε η συγκυβέρνηση για τη δολοφονία των δύο εργατών στα ΕΛΠΕ;

Ιδού και το απαρτχάιντ στα λεωφορεία του Ισραήλ

(Αγία) Βαραβάρα... (Μπάτσοι μετά το ματς Μπενφίκα-Γκιμαράες)

Παιδιά σηκωθείτε... αλλιώς καθίστε κει που κάθεστε συντρίβοντας το χρόνο

► Εις πανικός, ισπανικός.

► Επ' αόριστον η απεργία στους γερμανικούς σιδηρόδρομους.

► «Συμφιλίωση της αστυνομίας με τον πολίτη» θέλει ο Πανούσης. (Ο στόχος βέβαια, παραμένει ο ίδιος: ο εχθρός λαός).

► Ασφαλιστικά ταμεία, μισό βήμα πριν το έμφραγμα (η κυβέρνηση το πάει μήνα το μήνα μέχρι...).

► Το στρώμα του ούζοντος...

► «Γκαρσόνι» ο Θεοδωράκης (ο Σταύρας) κλόουν ο (Αποστο) λάκης.

► Αghμα απέδωσαν τιμές εις σάβανον, κενόν περιεχομένου...

► Να λοιπόν, που εκτός από το plan A περάσαμε στο plan B (του Αλέκου) και στο plan C (κατά Βαρουφάκη πρόσχωμεν...). Too much ado about... everything.

► Πενταετούς θητείας άνεργοι ζητούνται για δοκιμαστήριο φερέτρων (η κρίση και τι σημαίνει ανά τάξη).

► ΕΡΤ: σιγά μην έκανε άλλη κίνηση η συγκυβέρνηση.

► Ο ένας θα (ταγματ)άρχει και ο άλλος τι; Θα (συνταγματ)άρχει;

► Ψιλοτριγμοί στην ΕΦΣΥΝ.

► Αν οι αριθμοί στα χέρια των μεταναστών θυμίζουν ναζιστικό σταμπάρισμα... μην απορείτε: είναι από τα... αναμενόμενα της «πρώτης φοράς» που τσούζει.

► Ούτε με τα ΜΑΤ ούτε με το λαϊκισμό της Ζωής Κωνσταντοπούλου.

► Κόκκινες γραμμές με εξήντα

αποχρώσεις σε ροζουλί.

► Ο Μπαρούφ ως άλλος Ζούγκλας.

► Και η Βάσω δεν ήξερε, δεν έβλεπε, δε μιλάγε...

► Μάρτυρες, λέει, στην Εξεταστική Επιτροπή για τα μνημόνια (πλέον, θεσμοί). Μα μια ολόκληρη εργατική τάξη (εργαζόμενη και άνεργη) δυσκολεύονται να τη διακρίνουν;

► Μαραθώνια η συνεδρίαση των οργάνων του Σύριζα (εκεί που ο λαός είναι γραμμένος...).

► Να το επαναλάβουμε: οι δεξιόπασοκοπροσλήψεις που κάνει ο Σύριζα «στρώνουν» το δρόμο για οτιδήποτε «οικουμενικό» είναι αναγκαίο στο μέλλον.

► Δεν ξέρουμε σε ποιον να αναφωνήσουμε «είσαι θεά», στο δήμαρχο ή στον πρόεδρο;

► «Χρυσή εποχή» τα 33 έτη του Ντ. Λέτερμαν στην TV. ΚΑΙ γι' αυτόν ΚΑΙ για τ' αφεντικά του «life has been too good to be true»...

► Τρία παιδιά βολιώτικα και ένα απ' τη Λαμία.

κοινό (παίρνετε 400 και 500, καθήστε καλά) ή εκφράζει τις (μη δημοσιευμένες) προθέσεις του Σύριζα;

► Με βάση την Ι.Λ.Ο. (International Labour Organization) μόνο το ένα τέταρτο των εργαζομένων στη γη έχει σταθερή εργασία. (Ο «καλύτερος δυνατός κόσμος» ανταμείβει με ισότητα τους παραγωγούς του πλούτου...).

► Παραγωγική ανασυγκρότηση: παγωμένο αστείο εν μέσω ζέστης.

► «Αδίκος ο ΦΠΑ» κατά Κουρλέτη. Αδίκος αλλά τον αυξάνουν.

► «Μας αναγκάσανε!» Η καινούρια καραμέλα των Συριζαίων.

► Σύμπας ο Σύριζα υπεύθυνος για ΟΛΑ!

Βασίλης

Και η ζωή συνεχίζεται στα κάτεργα του κεφαλαίου

Δύο από τους έξι τραυματισμένους εργάτες μετά την έκρηξη στα ΕΛΠΕ υπέκυψαν στα τραύματά τους, ενώ δυο ακόμη χαροπαλεύουν (ο ένας με πολύ κακή πρόβλεψη). Οι αρμόδιοι υπουργοί έσπευσαν να εκδώσουν τα καθιερωμένα συλλυπητήρια Δελτία Τύπου. Ο Σκουρλέτης επανέλαβε ότι «θα εξαντλήσει κάθε δυνατότητα και μέσο για την εξακρίβωση των αιτιών του δυστυχήματος, αλλά και την τήρηση των κανόνων ασφαλείας στις εγκαταστάσεις της εταιρίας». Ο Λαφαζάνης, πιο φλύαρος όταν πρόκειται για τέτοια ζητήματα, ξανατόνισε ότι «η άμεση και σε βάθος διαλεύκανση των αιτιών του τραγικού ατυχήματος στα ΕΛΠΕ και η πλέον παραδειγματική τιμωρία όλων των υπευθύνων, καθίσταται τώρα ακόμη πιο επιτακτική και συνιστά υπέρτατο χρέος απέναντι στα θύματα της τραγωδίας».

Και η ζωή συνεχίζεται. Ολόκληρο κλιμάκιο του ΣΕΠΕ, με επικεφαλής τον γενικό του γραμματέα Καψάλη, κουβαλήθηκε στα ΕΛΠΕ για να κάνει δημόσιες σχέσεις. Συναντήθηκε με τους πάντες. Με τη διοίκηση, με τους γραφειοκράτες του σωματείου, με εκπροσώπους των εργολάβων, στους οποίους τόνισε ότι πρέπει να τηρούν τα μέτρα ασφαλείας. Μια από τα ίδια, δηλαδή.

Τυχαίο είναι ότι δεν ακούστηκε τίποτα για την τακτική των εργολαβιών που εδώ και χρόνια χρησιμοποιούν τα ΕΛΠΕ, για να χτυπούν τα μεροκάματα, μεταφέροντας παράλληλα την ευθύνη στους εργολάβους που ενεργούν σαν δουλέμποροι. Τυχαίο είναι πως πέρασαν τόσες μέρες από το «ατύχημα» και δεν έχει ακουστεί τίποτα για τα αίτιά του;

Περίσσεψαν τα μεγάλα λόγια και οι «λεπτοί χειρισμοί» από τους συριζαίους υπουργούς που μόνο σ' αυτό διαφέρουν από τους προκατόχους τους. Κι αυτό επειδή είναι ακόμη αρχή και θέλουν να δείξουν ότι είναι διαφορετικοί. Ομως η διαφορετικότητα δε φαίνεται στα παχιά λόγια και στους ρεφορμιστικούς χειρισμούς, αλλά στην ουσία. Δεν ξέρουν ότι για όλα φταίει το σύστημα των εργολαβιών; Δεν ακούνε ακόμη και τους εργατοπατέρες να καταγγέλλουν αυτή την κατάσταση; Αν διέφεραν επί της ουσίας από τους προκατόχους τους, θα ανακοίνωναν αμέσως τον τερματισμό των εργολαβιών, ώστε τα ΕΛΠΕ ν' αναγκαστούν να προσλάβουν μόνιμο εξειδικευμένο προσωπικό. Αυτό όμως δεν συμφέρει τον Λάτση. Γι' αυτό δε θα γίνει.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Ο τοίχος εκδικείται. Διότι για ό,τι κολλιέται ή γράφεται πάνω του ισχύει το scripta manent. Ειδικά σήμερα, που η φωτογραφική αποτύπωση είναι η πιο εύκολη υπόθεση. «Δεν εκβιαζόμαστε - Ούτε βήμα πίσω» κραυγάζει η αφίσα του ΣΥΡΙΖΑ. Φρέσκια-φρέσκια πάνω στην

κολόνα του πεζόδρομου. Για να υπενθυμίζει στους διαβάτες το μέγεθος της πολιτικής απάτεωνιός αυτού του κόμματος. Το σύνθημα, τυπωμένο σε αφίσα τον περασμένο Φλεβάρη, έχει μετατραπεί τρεις μήνες μετά στο αντίθετό του: εκβιαζόμαστε και αναγκαστικά κάνουμε πολλά βήματα πίσω. Γιατί είχαμε... ψευδαισθήσεις για τη λειτουργία της δημοκρατίας στην Ευρώπη, όπως λέει ο Φίλης! Οι συριζαίοι διεκπεραιώνουν τώρα το έργο της εμφύτευσης στη λαϊκή συνείδηση της θεωρίας του ραγιαδισμού. Δική μας δουλειά είναι να καταδείξουμε το αντίθετο: ο ραγιαδισμός αποτελεί βασικό συστατικό στοιχείο της κυρίαρχης ιδεολογίας του ελληνικού καπιταλισμού. Διέξοδος για το λαό θα υπάρξει όταν πάψει να πιστεύει σε αστούς μεσοσίες με αριστερή λεοντή και πάρει την υπόθεση στα δικά του χέρια, με ορίζοντα επαναστατικό.

◆ Η αφίσα κυκλοφορεί στον Πειραιά και είναι πραγματικά εύστοχη. Ο παραδοσιακός αστικός Τύπος ήδη ενοχλήθηκε και άρχισε να γράφει για τους «εργατοπατέρες του λιμανού» και τα «προνόμιά τους». Το ίδιο έκαναν και τα προηγούμενα χρόνια, όταν υπήρ-

χαν αντιδράσεις και για την έλευση της Cosco και για το σχέδιο ξεπουλήματος του ΟΛΠ. Δεν υπάρχουν εργατοπατέρες στο λιμάνι; Αν υπάρχουν, λέει... Μόνο που στη συγκεκριμένη περίπτωση οι εργατοπατέρες έχουν τη στήριξη του συνόλου των εργαζομένων στον ΟΛΠ, που έχουν δει τα «καλά» των συναδέλφων τους που εργάζονται στις εγκαταστάσεις της Cosco και... δεν τα ζηλεύουν καθόλου. Και η συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ συμφωνεί απόλυτα με τις θέσεις της πλειοψηφίας. Αλλωστε, ήταν ο υπουργός Δρίτσας που διαβεβαίωνε, καθώς διάβαινε για πρώτη φορά την πύλη του ΥΕΝ (και μετά στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης), ότι η ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ ακυρώνεται. Πώς, λοιπόν, να μη μιλά για κωλοτούμπα η αφίσα;

◆ Όταν αντλείς πληροφορία από λάθος ανθρώπους, από ανθρώπους που συμμετέχουν στην κλίκα των σημερινών διαχειριστών της εξουσίας, και έχεις φάει την παπάρα περί αριστερής κυβέρνησης που δίνει μάχη ενάντια στους «μερκελιστές» για να σώσει την άρρωστη Ελλάδα, τότε μετατρέπεται σε προπαγανδιστή μιας άδικης υπόθεσης, ενδεχομένως χωρίς να το έχεις συνειδητοποιήσει. Αν δεν επρόκειτο για τον Κάρλος Λατούφ, δε θα γράφαμε το «ενδεχομένως». Τρέφουμε, όμως, την ελπίδα πως ο Κάρλος, όταν πάρει τη σωστή πληροφορία, θα ξαναγίνει ο αγαπημένος μας Λατούφ, με την οξεία και χωρίς συμβιβασμούς κριτική στον καπιταλισμό και τους διαχειριστές του.

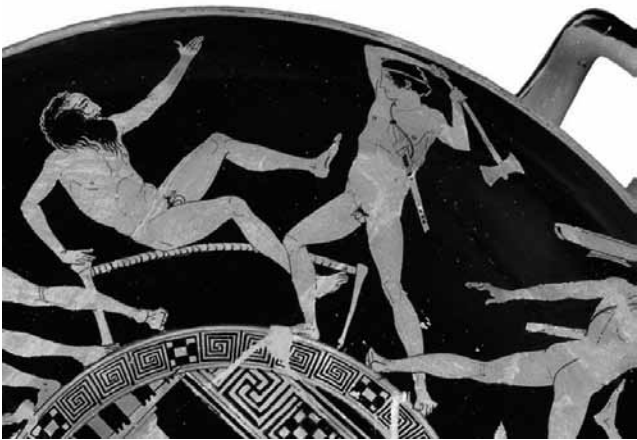
για τις εξεγέρσεις.

Ο σκηνοθέτης στην αρχή υιοθετεί μια γλώσσα περισσότερο ντοκιμαντερίστικη, για να την παραμερίσει στη συνέχεια για χάρη του υπαρξιακού δράματος του πρωταγωνιστή. Είθε το ένστικτο της αυτοσυντήρησης να προφυλάξει τους επίδοξους θεατές!

Η New Star Art Cinema και η «Μηχανή του χρόνου» παρουσιάζουν από 21/5 έως 1/7 στην Αλκυονίδα αφιέρωμα τιμής και μνήμης στα ολοκαυτώματα των ναζί και στις θυσίες του ελληνικού λαού στην κατοχή, γιατί «οι λαοί που δεν διδάσκονται από το παρελθόν είναι καταδικασμένοι να το ξαναζήσουν». Συνολικά θα προβληθούν δεκαπέντε ντοκιμαντέρ με δωρεάν είσοδο. Αναλυτικά το πρόγραμμα μπορείτε να το βρείτε στο διαδίκτυο.

Ελένη Π.

«Χωρίς ανάπτυξη τι Ασφαλιστικό να συζητήσουμε τώρα...»! Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ νόμισε ότι είπε σοφή κουβέντα και μεϊδίασε με τη χαρακτηριστική του αυταρέσκεια, όταν διαπίστωσε πως οι δημοσιογράφοι του τηλεοπτικού πάνελ συμφωνούσαν μαζί του. Δεν ξέρουμε πόσο συνειδητοποίησε αυτό που ξεστόμισε ή αν του ξέφυγε εν τη ρύμη του λόγου, όμως δεν είναι ειδικότητά μας τα ψυχολογικά

Αν θέλουμε Κοινωνική Ασφάλιση, πρέπει

Να σκοτώσουμε τον Προκρούστη

προφίλ των πολιτικάντηδων. Οποιος έχει στοιχειώδη επαφή με την έννοια της Κοινωνικής Ασφάλισης, ως θεσμού προστασίας της εργατικής δύναμης **μέσα στον καπιταλισμό**, αντελήφθη αμέσως την **κοινωνική γαϊδουριά** που κρύβεται πίσω από τη φράση που ξεστόμισε το απύλωτο στόμα του Φίλη.

Τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων συνδέθηκαν από τον Φίλη ευθέως με την πορεία της καπιταλιστικής οικονομίας. Αντί για κοινωνικά δικαιώματα, κατακτημένα με σκληρούς και συχνά αιματηρούς αγώνες κατά τον τελευταίο ενάμιση αιώνα, που πρέπει να έχουν ένα στάνταρ αξιοπρεπούς διαβίωσης, μετατράπηκαν σε παρακολούθημα του ΑΕΠ. Κατά τον Φίλη, τα κοινωνικοασφαλιστικά δικαιώματα πρέπει να ανεβοκατεβαίνουν σαν ασανσέρ, ανάλογα με την ανοδική ή πτωτική πορεία του ΑΕΠ. Ο πυρήνας της άποψής του είναι **πανομοιότυπος με αυτόν του νεοφιλελευθερισμού**. Η κοινωνική ασφάλιση για όλους αυτούς δεν είναι παρά ένα λογιστικό μέγεθος, που μετρίεται με έσοδα και δαπάνες. Ένα λογιστικό μέγεθος αποκοινωνικοποιημένο. Γι' αυτό μιλάμε για κοινωνική γαϊδουριά.

Σπεύδουμε να προλάβουμε την κουτοπόνηρη (ή αφελή) ένσταση, ότι το ηγετικό στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ ήθελε να πει πως αν δεν υπάρχει ανάπτυξη δεν υπάρχει αύξηση της απασχόλησης και επομένως αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών. Αυτό ακριβώς το σημείο διαχωρίζει εκείνους που ανήκουν στο εργατικό στρατόπεδο από εκείνους που ανήκουν στο αστικό στρατόπεδο. Όσοι ανήκουν στο εργατικό στρατόπεδο συσπειρώνονται γύρω από την άποψη πως τα βάρη της κρίσης δεν πρέπει να τα

πληρώσουν οι εργαζόμενοι. Όσοι ανήκουν στο αστικό στρατόπεδο υποστηρίζουν ότι τα βάρη της κρίσης πρέπει «να μοιραστούν δίκαια» και αφού κλείσουν προκλητικά τα μάτια στον συσσωρευμένο στα χέρια της κεφαλαιοκρατίας κοινωνικό πλούτο, υποστηρίζουν πως αναπόφευκτα πρέπει να περικοπούν ασφαλιστικά δικαιώματα, διότι τα Ταμεία «δε βγαίνουν», δεν είναι «βιώσιμα».

Αναφερόμενοι ειδικά στο ελληνικό ασφαλιστικό σύστημα, πρέπει να σημειώσουμε και κάτι ακόμη, το οποίο επίσης διαχωρίζει αυτούς που ανήκουν στο εργατικό στρατόπεδο απ' αυτούς που ανήκουν στο αστικό στρατόπεδο. Πρόκειται για την επί δεκαετίες συστηματική καταλήστευση των ασφαλιστικών ταμείων, προς όφελος της κεφαλαιοκρατίας, χωρίς την οποία τα Ταμεία δε θα βρίσκονταν στο σημερινό τους χάλι. Όλες οι κυβερνήσεις που προώθησαν αντιασφαλιστικές ανατροπές (από το 1990 μέχρι σήμερα) πήραν γομολάστιχα και έσβησαν αυτή τη ληστεία, χωρίς ποτέ να αναζητήσουν τα κλοπιμαία από τους ληστές. Το ίδιο έκανε και ο Φίλης, το ίδιο κάνουν όλα τα ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που αναφέρονται στο Ασφαλιστικό.

Το πολύ να αναφερθούν στο PSI, που άρπαξε μερικές δεκάδες δισ. από το ασφαλιστικό σύστημα, εξανεμίζοντας τα τελευταία αποθεματικά που είχαν απομείνει σ' αυτό. Το κάνουν για να ρίξουν στη συκυβέρνηση των Σαμαροβενι-

ζέλων την ευθύνη όχι μόνο για όσα έγιναν, αλλά και για τις αντιασφαλιστικές ανατροπές που θα γίνουν επί των ημερών των Τσιπροκαμμένων. Είναι η γνωστή θεωρία της καμμένης γης, την οποία επανέφερε ο Τσίπρας στην πρόσφατη ομιλία του στο συνέδριο του Economist. Όμως τα Ταμεία καταληστεύτηκαν επί δεκαετίες. Τα αποθεματικά τους δεσμεύονταν υποχρεωτικά (άτοκα ή με εξευτελιστικά χαμηλό επιτόκιο) στην ΤτΕ και μετατρέπονταν σε θαλασσοδάνεια προς τους καπιταλιστές. Ετσι, αντί η Κοινωνική Ασφάλιση να είναι ένας κουμπαράς για τα γηρατιά των εργατών, για την αντιμετώπιση της αρρώστιας, της αναπηρίας, της ανεργίας, μετατράπηκε σε μια αντλία που ρουφούσε το ασφαλιστικό απόθεμα των εργατών και το μετέφερε, μέσω του τραπεζικού συστήματος, στις τσέπες των καπιταλιστών.

Μ' αυτή τη λογική, είτε στην κυνική νεοφιλελεύθερη εκδοχή της είτε στην εκδοχή της κοινωνικής γαϊδουριάς τύπου ΣΥΡΙΖΑ, δεν υπάρχει περίπτωση να μείνουν άθικτα τα ασφαλιστικά δικαιώματα. Γιατί τα αποθεματικά των Ταμείων έχουν καταληστευθεί, η ανεργία εξακολουθεί να κινείται σε εφιαλτικά ποσοστά (ακόμη και έτσι όπως την καταγράφει η ΕΛΣΤΑΤ, κουτσουρεμένη δηλαδή), η υποαπασχόληση και οι άλλες «ελαστικές» μορφές απασχόλησης διευρύνονται συνεχώς, η μαύρη ή η μισομαύρη (εργαζόμενοι πλήρους απασχόλησης ασφαλίζονται ως μερικής) εργασία αυξάνεται και **οι καπιταλιστές δεν πληρώνουν τις ασφαλιστικές εισφορές**, προτιμώντας να τις μετατρέπουν σε κεφάλαιο κίνησης και περιμένοντας να μπουν στην επόμενη ρύθμιση. Αρα, με τη λογιστική προσέγγιση, τα Ταμεία «δεν βγαί-

νουν» και το «φάρμακο» για τις αστικές κυβερνήσεις είναι πάντοτε η περικοπή συνταξιοδοτικών και λοιπών ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Η κλίνη του Προκρούστη είναι μόνιμα στρωμένη κι αν θέλουμε να πάψει η Κοινωνική Ασφάλιση να περνά περιοδικά απ' αυτή, θα πρέπει να σκοτώσουμε τον Προκρούστη.

Πρέπει η εργατική τάξη να αποτινάξει κάθε συναίνεση προς τη λογιστική προσέγγιση και να δει την Κοινωνική

Ασφάλιση ταξικά. Μόνο τότε θα μπορέσει να αντισταθεί αποφασιστικά και να διεκδικήσει πίσω αυτά που της έχουν ήδη αρπάξει.

Η Κοινωνική Ασφάλιση δεν είναι παραχώρηση, αλλά δικαίωμα. Η εργατική τάξη είναι ο παραγωγός όλου του κοινωνικού πλούτου. Από την εκμετάλλευση της εργασιακής της δύναμης βγαίνουν όλα αυτά τα αμύθητα κέρδη, τα οποία είτε μετατρέπονται σε κεφάλαιο είτε χρησιμοποιούνται για την προκλητική παρασιτική διαβίωση των καπιταλιστών. Το να μπορεί ο εργάτης να ζήσει αξιοπρεπώς στα γηρατιά του είναι στοιχειώδες δικαίωμα, το οποίο δεν πρέπει να επιτρέψουμε να μπει σε καμιά λογιστική ή δημοσιονομική ζυγαριά.

Τα κοινωνικοασφαλιστικά δικαιώματα διαμορφώθηκαν μέσα από σκληρούς αγώνες ενάμιση αιώνα. Η αστική τάξη αναγκάστηκε να τα αναγνωρίσει, ποτέ δεν τα παραχώρησε. Δεν επιτρέπεται, λοιπόν, στο όνομα της κρίσης, να δεχόμαστε ως φυσιολογικό το πετσόκομμα αυτών των δικαιωμάτων. Δεν είναι οι εργάτες υπεύθυνοι για την κρίση, αλλά το καπιταλιστικό σύστημα. Τα κοινωνικοασφαλιστικά δικαιώματα συναρτώνται με τις ανάγκες διαβίωσης των συνταξιούχων και αυτό ποτέ δεν πρέπει να εγκαταλειφθεί. Να σηκώσουν οι καπιταλιστές, με τις αμύθητες περιουσίες, τα βάρη της κρίσης του συστήματός τους.

Γι' αυτό και ένας πρέπει να είναι ο ταξικός μπούσουλας: **πλήρης ασφάλιση και πλήρης χρηματοδότησή της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους**. Ούτε βήμα πίσω απ' αυτό. Καμιά συζήτηση λογιστικού τύπου, με αναλογιστικές μελέτες και τα παρόμοια.

βαθύ κόκκινο

Αντιφάσεις

Πορεία προς τη γερμανική πρεσβεία οργανώνουν σήμερα μια σειρά συλλογικόητες του αναρχικού χώρου, με κεντρικό σύνθημα «Δεν θα γίνουμε αποικία του γερμανικού και κανενός άλλου ιμπεριαλισμού - Γερμανοί και ευρωπαίοι εργάτες ζητάμε την αλληλεγγύη σας απέναντι στην επίθεση του κεφαλαίου», όπως αναφέρεται στο κεντρικό κείμενο-διακήρυξη που εκδόθηκε.

Είναι, καταρχήν, θετικό το γεγονός ότι τμήμα του αναρχικού χώρου βάζει την αντιιμπεριαλιστική διάσταση στην πολιτική του πλατφόρμα, ξεφεύγοντας από το στενό σύνθημα «αγώνας ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο». Στο κείμενο υπάρχουν θετικές προσεγγίσεις, όπως η διάκριση ανάμεσα σε ιμπεριαλιστικά κέντρα και εξαρτημένες καπιταλιστικές χώρες, ή η τοποθέτηση της ελληνικής αστικής τάξης (έστω και με επιστημονικά πρωτόλειο τρόπο) ως τάξης που «έχει κάνει μια στρατηγική επιλογή: να προσδεθεί στα ευρωπαϊκά μονοπώλια και να εξυπηρετήσει πρώτα τα δικά τους συμφέροντα επιδιώκοντας παράπλευρα δικά της οφέλη».

Όμως, η αντιιμπεριαλιστική διάσταση δεν είναι εξορισμού μονοδιάστατη. Αρκεί να αναλογιστούμε πως υπάρχει μια μεγάλη γκάμα εξαρτημένων χωρών, διαφορετικού επιπέδου καπιταλιστικής ανάπτυξης. Αυτή η διαφορετικότητα στα επίπεδα ανάπτυξης προσδιορίζει και διαφορετικές προγραμματικές κατευθύνσεις. Άλλος είναι ο χαρακτήρας της επανάστασης σε μια οικονομικά (κατά συνέπεια και πολιτικά και κοινωνικοταξικά) καθυστερημένη αφρικανική χώρα και άλλος σε μια μέσου επιπέδου καπιταλιστικής ανάπτυξης χώρα όπως η Ελλάδα.

Ετσι, το ίδιο το κεντρικό σύνθημα της εκδήλωσης προδίδει μια αντίφαση. Αν παραβλέψουμε τη χρήση του όρου «αποικία» θεωρώντας τη δόκιμη για προπαγανδιστικούς λόγους (ως γνωστόν, το αποικιακό σύστημα του ιμπεριαλισμού έχει ιστορικά εξαλειφθεί και έχει παραχωρήσει τη θέση του σε ένα σύστημα εξάρτησης, που συχνά ονομάζεται νεο-αποικισμός, όμως είναι σαφώς διακριτό από το παλιό αποικιακό σύστημα), τότε το «δεν θα γίνουμε αποικία» είναι ένα σύνθημα άτοπο. Γιατί, με τη συγκεκριμένη χρήση του όρου (να υπονοεί μια εξαρτημένη χώρα), η Ελλάδα είναι «αποικία» από τη γέννηση του νεοελληνικού αστικού κράτους. Το «δε θα γίνουμε αποικία» προγραμματικά και στρατηγικά είναι πίσω από το αίτημα για αποτίναξη του ιμπεριαλιστικού ζυγού, που αποτελεί ένα από τα καθήκοντα της προλεταριακής επανάστασης στην Ελλάδα.

Ακόμη πιο βαθιά αντίφαση αποκαλύπτει η «στοχοποίηση» του γερμανικού ιμπεριαλισμού ως ξεχωριστού ιμπεριαλιστικού πόλου. Στοχοποίηση που γίνεται ακόμη και στο συμβολικό επίπεδο, καθώς η πορεία κατευθύνεται στη γερμανική πρεσβεία, αφήνοντας τα υπόλοιπα ιμπεριαλιστικά κέντρα, αν όχι στο απυρόβλητο, τουλάχιστον στη θέση του «δευτερεύοντος εχθρού». Στη συγκεκριμένη περίπτωση, υπάρχει μια σαφής υποχώρηση (αν όχι προσχώρηση) στο λαϊκίστικο αντι-γερμανικό ρεύμα (χωρίς τον εθνικισμό που χαρακτηρίζει μεγάλα τμήματα αυτού του ρεύματος).

Εκείνο που «βγάζει μάτια», όμως, είναι η απουσία οποιασδήποτε πολεμικής στο πολιτικό ρεύμα που διαχειρίζεται σήμερα την κυβερνητική εξουσία στην Ελλάδα και συνεχίζει τη μνημονιακή πολιτική, εξαπατώντας τον ελληνικό λαό με «σκληρές διαπραγματεύσεις» και τα συναφή. Ετσι, η ελληνική αστική τάξη, που τοποθετείται από το κείμενο κατά βάση σωστά στο σύστημα του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού, αποκόπτεται από τους πολιτικούς της εκπροσώπους γενικά και ειδικότερα από εκείνους τους πολιτικούς εκπροσώπους που διαχειρίζονται το πολιτικό της σύστημα σήμερα.

Δεν είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς σοβαρή πολιτική υποχώρηση έναντι του ΣΥΡΙΖΑ. Με μεγάλη ευκολία πολλοί μπορούν να εντάξουν και αυτή την κινητοποίηση στις «διαδηλώσεις αξιοπρέπειας» του ΣΥΡΙΖΑ, έστω και ερήμην των διοργανωτών της. Στην πολιτική δεν αρκούν οι καλές προθέσεις. Χρειάζεται προγραμματική σαφήνεια και σαφής νοηματοδότησή της.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση